

การพัฒนารูปแบบการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต
มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา

มณฑัต วิไลลักษณ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
มหาวิทยาลัยทักษิณ

2553

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
มหาวิทยาลัยทักษิณ

ชื่อวิทยานิพนธ์ : การพัฒนารูปแบบการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ

วิทยาเขตสงขลา

ชื่อ-สกุลผู้ทำวิทยานิพนธ์ : นายมณฑุ วิไลลักษณ์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

(รองศาสตราจารย์นอม สังข์ทอง)

ประธานที่ปรึกษา

(อาจารย์ ดร.อมลวรรณ วีระธรรมโม)

กรรมการที่ปรึกษา

คณะกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์

(อาจารย์ ดร.นกุล โสทธิพันธุ์)

ประธานกรรมการ

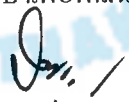

(รองศาสตราจารย์นอม สังข์ทอง)

กรรมการ

(อาจารย์ ดร. อมลวรรณ วีระธรรมโม)

กรรมการ

มหาวิทยาลัยทักษิณอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

(รองศาสตราจารย์ประดิษฐ์ มีสุข)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 2 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2553

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณา ช่วยเหลือ แนะนำและให้คำปรึกษา อย่างดียิ่งจากรองศาสตราจารย์น้อม สังข์ทอง ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ดร.อมลวรรณ วีระธรรมโม กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อีกทั้ง อาจารย์ ดร. นกุล โสคติพันธุ์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาถ่ายทอดความรู้ แนวคิด วิธีการ คำแนะนำ และตรวจสอบแก้ไข ข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ยิ่ง ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่กรุณาตรวจสอบนิยาม และตรวจสอบ คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และได้กรุณาตรวจสอบ ปรับปรุง แก้ไขข้อบกพร่องและให้คำแนะนำ ในการสร้างเครื่องมือให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกีฬาสังคมการนิสิต และนิสิตในมหาวิทยาลัยทักษิณ ที่อำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ตลอดจนเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความร่วมมือใน การเก็บข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ และน้อง ๆ นิสิต สาขาการศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพคนทุกท่าน ที่ได้ให้คำแนะนำให้กำลังใจตลอดมา

ขอขอบคุณพ่อ คุณแม่ และญาติพี่น้องทุกท่านที่คอยช่วยเหลือสนับสนุน ทั้งด้านกำลังใจ และกำลังใจด้วยดีตลอดมา นอกจากนี้ยังมีผู้ที่มีความร่วมมือช่วยเหลืออีกหลายท่าน ซึ่งผู้วิจัย ไม่สามารถกล่าวนามในที่นี้ได้หมด จึงขอขอบคุณทุกท่านเหล่านั้นไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

คุณค่าทั้งหลายที่ได้รับจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอบเป็นกตัญญูคุณเวทิต์แด่บิดา มารดา และบูรพาจารย์ที่เคยอบรมสั่งสอน รวมทั้งผู้มีพระคุณทุกท่าน

มัทวัต วิไลลักษณ์

บทคัดย่อ

ชื่อวิทยานิพนธ์ : การพัฒนารูปแบบการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ

วิทยาเขตสงขลา

ชื่อ – ชื่อสกุล ผู้ทำวิทยานิพนธ์ : นายมณวัต วิไลลักษณ์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : รองศาสตราจารย์น้อม สังข์ทอง

อาจารย์ ดร. อมลวรรณ วีระธรรมโม

ปริญญาและสาขาวิชา : การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพมนุษย์

ปีการศึกษาที่สำเร็จ : 2552

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาและวิเคราะห์สภาพทั่วไปของการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา (2) พัฒนารูปแบบการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณ ให้มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การพัฒนานิสิตให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ประชากรกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ผู้บริหารที่รับผิดชอบภารกิจด้านกิจกรรมกีฬาของนิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา จำนวน 1 คน อาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกีฬากองการนิสิตและที่ปรึกษาชมรมกีฬามหาวิทยาลัยทักษิณวิทยาเขตสงขลา จำนวน 13 คน นายกองค์การนิสิต ประธานสภานิสิต ประธานฝ่ายกีฬากองการนิสิตจำนวน 3 คน และประธานชมรมกีฬาทุกชมรมของมหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา จำนวน 12 คน การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษารูปแบบการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิตในมหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ภายใต้กรอบแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการโดยใช้วงจรควบคุมคุณภาพ PDCA เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่แบบสอบถามโดยใช้การสำรวจความคิดเห็นเห็นจากกลุ่มเป้าหมาย แบบสัมภาษณ์ ผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมกีฬา และการสนทนากลุ่ม เพื่อนำไปสู่การพัฒนารูปแบบการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพทั่วไปของการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่ปรึกษากีฬา ด้านการวางแผน ด้านการปฏิบัติตามแผนงาน ด้านการติดตามประเมินผล และด้านปรับปรุงแก้ไข การจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิตอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu=3.41$)

2. สภาพทั่วไปของการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขต สงขลา ตามความคิดเห็นของนิสิต ด้านการวางแผน ด้านการปฏิบัติตามแผนงาน ด้านการติดตาม ประเมินผล และด้านปรับปรุงแก้ไข การจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิตอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu=3.39$)

3. รูปแบบการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ด้านการวางแผน ด้านการปฏิบัติตามแผนงาน ด้านการติดตามประเมินผล จากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษากีฬา และการจัดสนทนากลุ่มนิสิตพบว่า

ด้านการวางแผน มหาวิทยาลัยต้องมีนโยบายเกี่ยวกับการสนับสนุนส่งเสริมการดำเนินการ จัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต ที่ชัดเจน และมีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ การดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ให้มีความชัดเจน เพื่อกำหนดแผนงานทั้งนี้ร่วมกับแผนงบประมาณ โครงการ ระเบียบ ข้อบังคับว่าด้วยการจัด การแข่งขันกีฬาของมหาวิทยาลัยและวิธีการปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่กำหนดไว้ล่วงหน้า ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทาง ในการทำงาน และก่อนการวางแผนควรมีการสำรวจข้อมูล หรือวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย ทั้งภายในและภายนอกเกี่ยวกับการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาเพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการวางแผน ยุทธศาสตร์ แผนกลยุทธ์ และแผนปฏิบัติการประจำปี ทั้งระยะสั้นและระยะยาวที่มีความสอดคล้อง ในการกำหนดแผนงานควรมีการกำหนดตัวบ่งชี้การดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต เพื่อประโยชน์ ในการประเมินผลด้วย นอกจากนี้ ควรมีการวางแผนงานการจัดงบประมาณมาสนับสนุนการดำเนินการ จัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต ให้เพียงพอต่อการจัดหาเครื่องอำนวยความสะดวก มีความพร้อมและเพียงพอ และใช้งานได้อย่างปลอดภัย และการวางแผนการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาควรให้นิสิตมีส่วนร่วม ในการวางแผน การดำเนินการ การเป็นผู้เล่น ผู้ชมและร่วมเชียร์ และร่วมในการประเมินผลด้วย

ด้านการนำแผนไปปฏิบัติ (ปฏิบัติตามแผน) ต้องมีการจัดทำแผนภูมิโครงสร้างการปฏิบัติงาน ในการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา โดยแสดงให้เห็นถึง ลำดับขั้นตอน และกำหนดความรับผิดชอบขอบเขตของการทำงานแต่ละฝ่ายให้มีความชัดเจน และในการนำแผนงานไปปฏิบัติควรให้ชมรมกีฬาแต่ละชมรมเข้ามาเป็นกรรมการ และมีความรับผิดชอบ ในกิจกรรมกีฬาของตนให้มากขึ้น ก่อนนำแผนงานไปปฏิบัติต้องมีการประชุมกรรมการทุกฝ่าย เพื่อทำความเข้าใจในประเด็นต่าง ๆ ให้เข้าใจตรงกัน เพื่อให้ทุกคนมีโอกาสซักถามประเด็นต่าง ๆ ที่ยังไม่เข้าใจเพื่อการนำไปสู่การปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนั้นควรประชาสัมพันธ์ เชิญชวน

ผู้บริหาร อาจารย์และนิสิตเข้าร่วมให้มากโดยเฉพาะในช่วงของการแข่งขันกีฬา ในการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาดำเนินการตามแผนต้องมีการประสานงานที่ดี ติดตามงานกันอย่างใกล้ชิด

ด้านการติดตามและประเมินผล ต้องมีคณะกรรมการขึ้นมารับผิดชอบ ติดตามประเมินผล โดยตรงและมีการจัดทำแผนการประเมินทั้งในเชิงปริมาณ และคุณภาพ มีการประเมินผลเป็นระยะ ๆ ตั้งแต่เริ่มการวางแผน ขณะดำเนินการตามแผนจนสิ้นสุดการดำเนินการ การประเมินควรประเมินทั้งความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมทุกฝ่าย ประเด็นปัญหาอุปสรรคและความสำเร็จของกิจกรรมตามตัวบ่งชี้ที่กำหนดไว้ในแผน นอกจากนั้นมีการวิเคราะห์สรุปผลการประเมิน จัดทำเป็นรายงานเพื่อรายงานต่อที่ประชุมของคณะกรรมการดำเนินงานทุกฝ่าย เพื่อการปรับปรุงแผนต่อไป

ด้านการปรับปรุงแก้ไข ต้องมีการประชุมคณะกรรมการดำเนินงานทุกฝ่าย เพื่อรายงานผลการประเมินของฝ่ายประเมินผลทั้งความสำเร็จ ปัญหาและอุปสรรคจากการดำเนินงาน และนำผลการประเมินไปปรับแผนในกาวางแผนครั้งต่อไป พร้อมทั้งรายงานผลการประเมินเสนอผู้บริหารที่รับผิดชอบฝ่ายพัฒนานิสิตของมหาวิทยาลัยทราบ

Abstract

**Thesis Title : The Development Model related to Action Sport Events of
Thaksin University Students of Songkhla Campus**

Thesis Author's Name : Mr. Makkawatt Wirailuk

Faculty Thesis Advisory Committee : Assoc. Prof.Nom Sanathong

Dr. Amornwun Weeratammo

Degree and Program : Master of Education : Human Resource Development

Academic Year : 2010

This purpose of this research were 1) to analyze and investigate general conditions related to action sport events of Thaksin University Students of Songkhla Campus 2) to develop for the effective model and conducted to a desirable features students. Data were collected from sets of the opinion questionnaires which were distributed to 1 executive, 13 staff sport advisors who involved in action sport events of Thaksin University Students of Songkhla Campus and 15 interviews with president of Student Organization and Student council president and sports president and all club sports president and discussion groups related to Thaksin university of Songkhla Campus and discussion groups The PDCA cycle quality control was used to investigate the model of action sport events within the management concept .

The study results were as follows:

1. The executive and staff sports advisors offered a comment on general conditions related to Thaksin University Students of Songkhla Campus within the context of planning, action plans, evaluation and improvement. The cooperation of Thaksin University Students of Songkhla Campus were rate to moderate level. ($\bar{x}=3.41$)
2. Thaksin University Students offered a comment on general conditions within the context of planning ,action plans, evaluation and improvement. The cooperation of Thaksin University Students of Songkhla Campus were rate to moderate level.($\bar{x}=3.39$)
3. The interview questions with executives , club sports advisors ,and discussion groups of Thaksin University Students of Songkhla Campus in regard to model of action

sport events within the context of planning ,action plans, evaluation ,improvement were found that

Planning

It was found that the university should create a administrative policies was to provide a service for supporting and promotion for students action sport events. University should adopt for clear vision, mission, goals and objectives related to action sport events that included university budget, project, rules and regulations governing university sports and predetermined plan which guide for work. Prior to Data environment survey and analysis from both inside and outside university related to action sport events in order to make preliminary for strategic planning ,strategy and annual action plans for both short and long term require that be consistent with prescription plans which should be determined to purpose for evaluation focus on action sport events of Thaksin University Students of Songkhla Campus. In addition, university should have adequate budget in order to support for provision the facilities and athletes for the safety related to action sport events of Thaksin University Students of Songkhla Campus. Thaksin University Students should be participate in planning, operation management, evaluation, the players, visitors and cheer sports .

Action Plans (According to Plan)

The guidelines of sequence for steps diagrams on action plans related to action sport events of Thaksin University Students of Songkhla Campus. Clearly defining the scope for management on authority and responsibility. .Each of club sports teams must be participate and take responsibility with more action plans. Before action plan, there would be all committee meeting for effectiveness in order to understand the issues. In Addition ,should put invite public relations to executives, teachers and Thaksin University Students of Songkhla Campus for more especially participate with competitive sports include the competition activity. To conduct the action plan the requirement to the monitoring effort and coordinated closely with activities of action sport events of Thaksin University Students of Songkhla Campus

Monitoring and Evaluation.

Appointment of a committee who directly take responsibility for evaluation. Qualitative and quantitative approaches were used. Assessment made from time to time from the beginning to end of the action plans. Should assess the satisfaction of all participants and obstacles which hinder the achievement and the success of activities. Report a summary report evaluation to all committee in meeting for the purpose of a formal performance improvement plan.

Improvement and Editing

All committee meetings to report the summary report assessment for both success and obstacle related to operation. Present the summary report assessment to executive officer who authority related to department of student development in order to improve for the further plans.

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
คำถามการวิจัย	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
บริบทของมหาวิทยาลัยทักษิณในการจัดกิจกรรมนันทนาการ	7
ความสำคัญและประเภทของกีฬา หลักการและประโยชน์ ของการออกกำลังกาย	10
การบริหารจัดการ	13
แรงจูงใจกับการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย	22
หลักการ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบ	31
รูปแบบและการพัฒนารูปแบบ	32
รูปแบบและลักษณะการดำเนินกิจกรรมกีฬา ที่เป็นเชิงนโยบายของ สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา	35
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	37
3 วิธีดำเนินการวิจัย	51
ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย	53
เครื่องมือและวิธีสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	53
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	54
วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	54

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย	56
ศึกษาวิเคราะห์สภาพทั่วไปของการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา	56
รูปแบบการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา	72
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	78
บทย่อ	78
สรุปผล	78
อภิปรายผล	80
ข้อเสนอแนะ	83
บรรณานุกรม	84
ภาคผนวก	90
ประวัติย่อผู้วิจัย	109

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 แสดงสภาพทั่วไปของผู้บริหารและอาจารย์ที่ปรึกษากีฬา	57
2 สภาพทั่วไปของการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬานิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ด้านการวางแผนการจัดกิจกรรมกีฬา ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารและอาจารย์ที่ปรึกษา	58
3 สภาพทั่วไปของการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬานิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ด้านการปฏิบัติตามแผนงานการจัดกิจกรรมกีฬา ตาม ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่ปรึกษากีฬา	59
4 สภาพทั่วไปของการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬานิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ด้านการติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมกีฬา ตามความคิดเห็น ของผู้บริหารและอาจารย์ที่ปรึกษากีฬา	60
5 สภาพทั่วไปของการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬานิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ด้านการปรับปรุงแก้ไขปัญหาการจัดกิจกรรมกีฬา ตามความคิดเห็น ของผู้บริหารและอาจารย์ที่ปรึกษากีฬา	62
6 สภาพทั่วไปของการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬานิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ตามความคิดของผู้บริหารและอาจารย์ที่ปรึกษากีฬา ในภาพรวม	63
7 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของนิสิต	64
8 สภาพทั่วไปของการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬานิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ด้านการวางแผนการจัดกิจกรรมกีฬา ตามความคิดเห็นของนิสิต	65
9 สภาพทั่วไปของการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬานิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ด้านการปฏิบัติตามแผนงานการจัดกิจกรรมกีฬา ตามความคิดเห็น ของนิสิต	66

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
10 สภาพทั่วไปของการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ด้านการติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมกีฬา ตามความคิดเห็น ของนิสิต	68
11 สภาพทั่วไปของการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ด้านการปรับปรุงแก้ไขปัญหาการจัดกิจกรรมกีฬา ตามความ คิดเห็นของนิสิต	70
12 สภาพทั่วไปของการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ตามความคิดเห็นของนิสิตในภาพรวม	71
13 รูปแบบการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขต สงขลา ด้านการวางแผนการ ด้านการปฏิบัติตามแผน ด้านการติดตามและ ประเมิน และด้านการปรับปรุงแก้ไข จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารและ อาจารย์ที่ปรึกษา และจัดสัมภาษณ์กลุ่มนิสิต	72

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การพัฒนาสังคมไทยท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เพื่อให้สังคมไทยมีการพัฒนาและก้าวไปข้างหน้าอย่างมั่นคง สามารถแข่งขันกับนานาประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นสิ่งสำคัญที่สุด กิจกรรมกีฬาเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในด้านต่างๆ เช่น ด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา หากประเทศไทยมีประชากรที่มีคุณภาพ มีความสามารถทางสติปัญญา มีสุขภาพทางกายและจิตใจที่สมบูรณ์ มีความเสียสละ มีความมานะอดทน มีระเบียบวินัย ประเทศนั้น ย่อมมีกำลังคนที่พร้อมต่อการพัฒนาและรักษาความมั่นคงด้านต่าง ๆ ของประเทศ พร้อมทั้งจะดึงดูดและปรับตัวให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงของสังคมทุกระดับทั้งภายในและภายนอกประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะที่เดียวกันหากประเทศใดมีประชากรที่มีสุขภาพร่างกายไม่สมบูรณ์ สมรรถภาพร่างกายอ่อนแอ ขาดความเสียสละ ไร้ความสามัคคี และไม่มีระเบียบวินัยแล้ว ย่อมจะนำมาซึ่งความด้อยประสิทธิภาพในการทำงาน และการดำรงชีวิตของประชาชน และจะยิ่งส่งผลให้ประเทศนั้น ๆ อ่อนแอและเสื่อมโทรมไปในที่สุด ดังนั้นกีฬาเป็นเครื่องมือสำคัญยิ่งประการหนึ่ง ในการพัฒนาคุณภาพของประชากรของประเทศ ทั้งในด้านสุขภาพพลานามัยทางด้านร่างกาย จิตใจ สังคม อารมณ์และสติปัญญา สุดท้ายประชากรประเทศนั้น ๆ ก็สามารถพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขและมีความมั่นคง ดังคำกล่าวที่ว่า “กีฬาพัฒนาคน คนพัฒนาชาติ” ซึ่งหากปราศจากการพัฒนาคนโดยการกีฬาแล้ว ประชากรของประเทศนั้นอาจจะกลายเป็น “คนหัวโต ตัวลีบ ใจแคบ และเห็นแก่ตัวไปหมดก็ได้”

สถาบันอุดมศึกษา เป็นสถาบันที่เป็นจุดรวมของแหล่งวิชาการและบุคลากรในทุกสาขาวิชา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เป็นแหล่งที่มีความพร้อมสูงในการที่จะส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในด้านต่าง ๆ ให้มีคุณภาพหรือมีสมรรถนะ (Competency) ที่สมบูรณ์มีความพร้อมสูงแนวทางหนึ่งของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความพร้อมตามที่กล่าว คือ กิจกรรมกีฬาในรูปแบบต่าง ๆ ของสถาบันอุดมศึกษา การใช้กิจกรรมกีฬาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในสถาบันอุดมศึกษาจะประสบผลสำเร็จและบรรลุตามเป้าหมายได้มากน้อยเพียงใดนั้น หน่วยงานหลักขององค์กรกีฬาและชมรมกีฬาต่าง ๆ ของสถาบันอุดมศึกษาต้องร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดทำงานไปด้วยกัน มีการปรึกษาหารือกันอยู่ตลอดเวลา พร้อมทั้งจะแก้ปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ไปพร้อม ๆ กัน และเพื่อให้การกำหนดนโยบายและรูปแบบการจัดกิจกรรมกีฬาของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีประสิทธิภาพ

และมีประสิทธิภาพ สถาบันการศึกษาต้องมีนโยบายและรูปแบบการจัดการที่ชัดเจนและมีความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของแต่ละสถาบันด้วย นอกจากนี้ยังต้องมีการควบคุมและตรวจสอบว่าการดำเนินการมีประสิทธิภาพและมาตรฐานตามที่กำหนดไว้ ซึ่งการควบคุมจะได้ผลดีต้องประกอบด้วยกิจกรรม 4 ประการ มีลักษณะเป็นวงจรเรียกว่า วงจรเดมมิง (Deming Cycle) อันได้แก่ การวางแผน (Plan) การปฏิบัติ (Do) การตรวจสอบ (Check) และการแก้ไขปรับปรุง (Action) ซึ่งเรียกชื่อย่อว่า PDCA ลักษณะของวงจรเดมมิง

ธิดารัตน์ บุญนุช (2543 : 30 - 40) กล่าวว่าไว้ว่า กิจกรรมนักศึกษาก่อให้เกิดประโยชน์ต่อนักศึกษาที่ร่วมทำกิจกรรมในด้านต่าง ๆ คือ ด้านวิชาการและสติปัญญา ด้านการพัฒนาการในตัวของนักศึกษา ฝึกการเป็นผู้นำและการใช้ชีวิตในระบอบประชาธิปไตย เกิดความรักสถาบันและรักการให้บริการแก่ชุมชน ระบายพลังของนักศึกษา และที่สำคัญโดยเฉพาะด้านสังคม กิจกรรมนักศึกษาจะช่วยสอนและฝึกทักษะพิเศษในการติดต่อกันในสังคมให้แก่นักศึกษา จะช่วยนักศึกษาให้เกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงความเกี่ยวพันกันในสังคม ช่วยให้นักศึกษารู้จักปรับตัวและค้นหาโลกของตนเองได้ กิจกรรมเป็นห้องปฏิบัติการที่มีค่ายิ่งของการใช้ชีวิตในสังคม เพราะกิจกรรมช่วยให้นักศึกษาเข้าใจถึงอิทธิพลและแรงผลักดันของสังคมและวัฒนธรรมต่อทัศนคติ คุณธรรมและการแสดงออกของแต่ละคน และของกลุ่มนักศึกษาในสังคมมหาวิทยาลัย ความต้องการพื้นฐานด้านการสนับสนุนกันเคย การคบหาสมาคมและความปรารถนาดีต่อกันยังเป็นสิ่งที่พบหาได้ในกิจกรรมนักศึกษา นอกจากนี้ยังช่วยในด้านการอยู่ร่วมกัน ซึ่งกิจกรรมช่วยให้นักศึกษาได้มีปฏิสัมพันธ์กันเอง และจะช่วยนักศึกษาได้เรียนรู้ถึงการอยู่ร่วมกัน ทำงานร่วมกัน ฝึกหัดประสานงานกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ทั้งยังจะช่วยให้ นักศึกษามีความรับผิดชอบในฐานะสมาชิกของกลุ่ม เมื่ออยู่ในกลุ่มนักศึกษาจะลดความห่างเหินระหว่างบุคคลกันไปเอง จะพัฒนาความเข้าใจต่อคนอื่นที่ลึกซึ้ง และยังเกิดความพอใจที่รู้สึกร่วมกันของคนของกลุ่มด้วย

มหาวิทยาลัยตระหนักถึงความสำคัญของการจัดกิจกรรมให้นักศึกษาได้ออกกำลังกาย และเล่นกีฬา เพื่อพัฒนานิสิตให้มีคุณภาพสมบูรณ์ ทั้งทางสติปัญญา ร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม โดยเฉพาะในแต่ละปีมีจำนวนนิสิตเพิ่มมากขึ้น แต่จากการศึกษาการจัดกิจกรรมของนิสิตในแต่ละมหาวิทยาลัยพบว่ามีปัญหาและอุปสรรคแตกต่างกัน ซึ่งมีสาเหตุหลายประการของการไม่เข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬา เนื่องจากเหตุผลส่วนตัว เช่น ไม่มีเพื่อน ไม่ทราบวิธีการ เวลาว่างไม่เพียงพอ ไม่มีผู้ให้คำแนะนำ มีภารกิจด้านการเรียน สำหรับเหตุผลในการไม่เข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตที่ทางมหาวิทยาลัยจัดให้ คือ เวลาว่างไม่เพียงพอ กิจกรรมไม่น่าสนใจ ไม่ทราบข่าวสาร (วัลลภ รุจิรากร. 2546 : 49 – 50) สอดคล้องกับ สืบสาย บุญวีริบุตร (2541 : 29 – 30) กล่าวว่า เหตุผลที่ทำให้คนไม่ชอบการออกกำลังกายและเล่นกีฬา ได้แก่ ปัญหาส่วนตัว สถานการณ์และสิ่งแวดล้อม ลักษณะการจัดกิจกรรม

โดยเฉพาะในแต่ละวัน การใช้เวลาของนิสิตนอกจากการเรียนปกติแล้ว พฤติกรรมการใช้เวลาของนิสิตส่วนใหญ่ในวันธรรมดา นิสิตใช้เวลาเกินกว่าสองชั่วโมง สำหรับพักผ่อนหย่อนใจทั้งในและนอกสถานที่พัก และในวันหยุดใช้เวลาสำหรับการพักผ่อนหย่อนใจเพิ่มมากขึ้น ส่วนกิจกรรมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาหรือการชมกีฬา นิสิตส่วนใหญ่จะไม่ทำทั้งในวันธรรมดาและวันหยุด (เพลินทิพย์ โกเมศโสภา และ ชัชพงศ์ ตั้งมณี. 2534 : 109 – 110) ซึ่งสอดคล้องกับ วัดสัน (2520 : 251) พบว่า นิสิตส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีเวลาว่าง เนื่องจากมีเวลาไม่เพียงพอ แต่นิสิตใช้เวลา 2 – 3 ชั่วโมงต่อวันในการดูโทรทัศน์หรือทำกิจกรรมอื่นที่ไม่มีการเคลื่อนไหว ดังนั้นโดยความจริงแล้วมิใช่ว่านิสิตไม่มีเวลาว่าง แต่เป็นเรื่องการขาดความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรม เพราะวานิสิตขาดทัศนคติและแรงจูงใจที่ดีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ขณะเดียวกันมหาวิทยาลัยมักจะมุ่งเน้นความสำคัญของการกีฬาเพื่อการแข่งขันหรือความเป็นเลิศเป็นสำคัญ โดยไม่ให้ความสำคัญพื้นฐานของการกีฬาในด้าน การส่งเสริมสุขภาพและพลานามัยของนิสิตและบุคคลภายในมหาวิทยาลัย ดังนั้น จึงควรที่มหาวิทยาลัย จะให้การสนับสนุนและส่งเสริมการจัดกีฬาเพื่อมวลชนในมหาวิทยาลัย เพื่อให้ทุกคนได้มีโอกาส เข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างต่อเนื่อง และเป็นวิถีชีวิต (สุพิศร สมานโค และคณะ. 2544 : 37)

มหาวิทยาลัยทักษิณ เป็นสถาบันอุดมศึกษาในภาคใต้สถาบันหนึ่งที่ใช้กิจกรรมกีฬาเป็นเครื่องมือเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้นิสิต ซึ่งเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญของประเทศ ได้พัฒนาความสมบูรณ์ทั้งด้านความรู้ คุณธรรม สติปัญญา ความสมบูรณ์ทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม เพื่อให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ ที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพในการพัฒนาประเทศชาติต่อไป จากสรุปผลการประเมินรูปแบบและโครงการ การดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของมหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ประจำปีการศึกษา 2551 พบว่า ยังมีปัญหาและอุปสรรคในด้านต่าง ๆ อยู่มาก เช่น ด้านบุคลากร เครื่องอำนวยความสะดวกและรูปแบบการจัดกิจกรรมกีฬาที่มีประสิทธิภาพ และเพื่อจูงใจให้นิสิตเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้รับผิดชอบและกำกับดูแลภารกิจกิจกรรมกีฬาของมหาวิทยาลัยให้กับนิสิตตามนโยบายของมหาวิทยาลัย จึงเห็นความสำคัญและความสนใจที่จะศึกษารูปแบบการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของ มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา เพื่อพัฒนารูปแบบการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา และนำรูปแบบที่ได้จากการพัฒนาไปดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์สภาพทั่วไป ของการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ให้มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การพัฒนานิสิตให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. นิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา มีรูปแบบการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา ให้มีประสิทธิภาพต่อไป
2. การดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา มีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผลมากขึ้น
3. ได้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย กำกับ นิเทศ ส่งเสริม ติดตาม และปรับปรุงแก้ไข การจัดกิจกรรมกีฬาให้มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเพื่อการพัฒนาแบบการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของ นิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ภายใต้กรอบแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่ประกอบด้วย

P = Plan หมายถึง การวางแผน

D = Do หมายถึง ด้านการนำแผนไปปฏิบัติ

C = Check หมายถึง ด้านการควบคุมการตรวจสอบและการประเมินผล

A = Action หมายถึง การปรับปรุงแก้ไข ซึ่งแบ่งเป็น 2 ระยะ คือ การแก้ไขสิ่งที่ดีให้ดีขึ้น

(Corrective Action) และการปรับปรุงป้องกันมิให้เกิดปัญหาซ้ำอีก (Preventive Action)

2. กลุ่มเป้าหมาย

ประชากรเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ รวมทั้งสิ้น 29 คน ดังนี้

- 2.1 ผู้บริหารที่รับผิดชอบภารกิจด้านกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา จำนวน 1 คน

ผู้บริหารและอาจารย์ที่ปรึกษาศึกษาหลังจากนั้น จัดสนทนากลุ่มกับประชากรกลุ่มเป้าหมายที่เป็นนิสิต เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ในขั้นตอนที่ 3 ต่อไป

ขั้นตอนที่ 3 วิเคราะห์ความเหมาะสมของรูปแบบการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา

ทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามและข้อมูล จากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร และอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกีฬา ชมรมกีฬาและการสนทนากลุ่ม ตรวจสอบความเหมาะสมในการนำไปใช้ของรูปแบบการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ไปใช้ต่อไป

ขั้นตอนที่ 4 การสรุปและนำเสนอการพัฒนารูปแบบการดำเนินการกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา

การดำเนินการในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยจะสรุปผลและนำเสนอการพัฒนารูปแบบการดำเนินการกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา และข้อเสนอแนะ โดยการจัดทำเป็นรายงานการวิจัยต่อไป

6. กิจกรรมกีฬา หมายถึง เป็นกิจกรรมนันทนาการในด้านกีฬาที่จัดขึ้น โดยชมรมกีฬาในฝ่ายกีฬา ฝ่ายกีฬาระดับคณะ และฝ่ายกีฬาคณะการนิสิต ซึ่งอยู่ในรูปแบบการแข่งขัน การฝึกซ้อม การออกกำลังกาย เพื่อสุขภาพและเพื่อการแข่งขัน รวมถึงการเชียร์กีฬาด้วย

7. การดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา หมายถึง กิจกรรมด้านกีฬาทุกประเภทที่นิสิต ได้จัดทำขึ้น เพื่อการแข่งขัน ซึ่งอยู่ภายใต้การดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษากีฬา และ ได้รับการอนุมัติจากผู้บริหาร มหาวิทยาลัย

คำถามการวิจัย

1. สภาพทั่วไปของการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ในปัจจุบันมีสภาพการดำเนินการอย่างไร

2. รูปแบบการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ตามแนวคิดวงจรคุณภาพ PDCA ควรมีการดำเนินการอย่างไร จึงจะส่งเสริมและจูงใจให้นิสิตยอมรับและสนใจเข้าร่วม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเพื่อการพัฒนา รูปแบบการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา ของมหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร บทความและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอตามหัวข้อต่าง ๆ โดยลำดับต่อไปนี้

1. บริบทของมหาวิทยาลัยทักษิณในการจัดกิจกรรมนิสิต
2. ความสำคัญและประเภทของกีฬา หลักการและประโยชน์ของการออกกำลังกาย
3. การบริหารจัดการ
4. แรงจูงใจกับการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย
5. หลักการ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา รูปแบบ
6. รูปแบบและการพัฒนา รูปแบบ
7. รูปแบบและลักษณะการดำเนินกิจกรรมกีฬา ที่เป็นเชิงนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บริบทของมหาวิทยาลัยทักษิณในการจัดกิจกรรมนิสิต

1. กิจกรรมองค์กรนิสิต

กิจกรรมองค์กรนิสิต เป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นในลักษณะภาพรวมของมหาวิทยาลัย หรือคณะ ตลอดจนกิจกรรมที่ให้บริการและประสานงานทั่วไป แก่กลุ่มกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ องค์การนิสิต สถานิสิต คณะและโครงการจัดตั้งต่าง ๆ การมีกิจกรรมองค์กรนิสิต มีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ตัวแทนของ มวลนิสิต ในระดับมหาวิทยาลัย และคณะ ได้ทำหน้าที่ปกป้องพิทักษ์ผลประโยชน์และเป็นตัวแทน ในการประสานภารกิจต่าง ๆ ในนามของนิสิตตัวแทนมหาวิทยาลัยหรือคณะ โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณว่าด้วยกิจกรรมนิสิต (2540 : 11 - 15)

- 1.1 เพื่อส่งเสริมให้นิสิตมีความรู้และทักษะในการทำงานในระบอบประชาธิปไตย
- 1.2 เพื่อเป็นกลไกของมหาวิทยาลัย ในการให้การสนับสนุน และควบคุมการทำกิจกรรมนิสิต
- 1.3 เพื่อเป็นเครื่องมือในการพัฒนานิสิตทางด้านสังคมและการทำงานร่วมกับผู้อื่น
- 1.4 เพื่อส่งเสริมให้นิสิตเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม
- 1.5 เพื่อส่งเสริมความสามัคคีในหมู่นิสิต

2. ขอบข่าย

กิจกรรมองค์กรนิสิต มีการบริหารจัดการออกเป็น 2 ฝ่าย ดังนี้

2.1 ฝ่ายบริหาร ได้แก่ องค์กรนิสิต มีหน้าที่ในการบริหารงาน จัดทำงบประมาณและประสานให้กลุ่มกิจกรรมนิสิตทุกกลุ่ม ดำเนินกิจกรรมไปด้วยความเรียบร้อย

2.2 ฝ่ายนิติบัญญัติ ได้แก่ สถานิสิกมีหน้าที่ในการออกกฎระเบียบ แนวปฏิบัติต่าง ๆ เพื่อใช้ในการควบคุมดูแลกลุ่มกิจกรรม ให้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย รวมทั้งควบคุมดูแลติดตามการทำงานและการใช้จ่ายเงินของฝ่ายบริหารเพื่อให้เป็นไปตามนโยบายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

3. กิจกรรมกีฬาและนันทนาการ

กิจกรรมกีฬาและนันทนาการ เป็นกิจกรรมที่มุ่งส่งเสริมการออกกำลังกาย นันทนาการ และพัฒนาการกีฬา เพื่อให้มีร่างกายแข็งแรง มีสุขภาพสมบูรณ์ โดยใช้กีฬาและนันทนาการ เป็นสื่อและเน้นกีฬา เพื่อสุขภาพเป็นหลักและการแข่งขัน เพื่อความสามัคคี

กิจกรรมกีฬาและนันทนาการ มีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมให้นิสิตรวมตัวกันทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม ๆ ตามความสนใจและความถนัด ในรูปของชมรม

3.1 วัตถุประสงค์

3.1.1 เพื่อเสริมสร้างให้นิสิตมีความรู้ มีทักษะ สนุกสนานและเพลิดเพลินในการเล่นกีฬา

3.1.2 เพื่อปลูกฝังความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ให้แก่นิสิต

3.1.3 เพื่อปลูกฝังเจตคติที่ดีต่อการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพให้แก่นิสิต

3.1.4 เพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด ให้เกิดอารมณ์แจ่มใส มีจิตใจเบิกบาน

3.1.5 เพื่อช่วยพัฒนานิสิตในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม จิตใจ โดยใช้กิจกรรมกีฬาเป็นสื่อ

3.1.6 เพื่อสร้างความสามัคคีในหมู่นิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษา

3.1.7 เพื่อเป็นหนทางไปสู่การค้นหาค่านักกีฬาของมหาวิทยาลัย

4. ขอบข่าย

กิจกรรมกีฬาและนันทนาการ แบ่งกลุ่มกิจกรรม ตามความสนใจของนิสิต ในรูปชมรมกีฬา ปัจจุบันมีชมรมกีฬาต่าง ๆ หลายชมรม เช่น

4.1 ชมรมกรีฑา

4.2 ชมรมเปตอง

4.3 ชมรมตะกร้อ

4.4 ชมรมฟุตบอล

4.5 ชมรมแบดมินตัน

4.6 ชมรมวอลเลย์บอล

4.7 ชมรมเทควันโด

4.8 ชมรมบาสเกตบอล

4.9 ชมรมครอสเวิร์ด

4.10 ชมรมยูโด

4.11 ชมรมเทนนิส

4.12 ชมรมเทเบิลเทนนิส

5. นโยบายกีฬาของมหาวิทยาลัยทักษิณ

5.1 โครงการด้านกีฬา

5.1.1 วัตถุประสงค์

5.1.1.1 เพื่อเสริมสร้างให้นักศึกษามีความรู้ทักษะ สนุกสนานและเพลิดเพลิน

ในการเล่นกีฬา

5.1.1.2 เพื่อปลูกฝังการมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ให้แก่นิสิต

5.1.1.3 เพื่อปลูกฝังเจตคติที่มีต่อการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย เพื่อสุขภาพ

ให้แก่นิสิต

5.1.1.4 เพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด ให้เกิดอารมณ์แจ่มใสมีจิตใจเบิกบาน

5.1.1.5 เพื่อช่วยพัฒนานิสิตในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม จิตใจ โดยมีกิจกรรมกีฬา

เป็นสื่อ

5.1.1.6 เพื่อสร้างความสามัคคีในหมู่นิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษา

5.1.1.7 เพื่อเป็นหนทางไปสู่การค้นคว้าหาตัวนักกีฬาของมหาวิทยาลัย

5.2 ลักษณะของกิจกรรม

สำนักงานการอุดมศึกษาใช้งบประมาณส่งเสริมกิจกรรมนิสิต สนับสนุนกิจกรรมกีฬา

ใน 2 ประเภท

5.2.1 กีฬานันทนาการ สนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์กีฬา เพื่อให้นิสิตทั่วไปใช้เล่น
เพื่อนันทนาการ การเรียนรู้ทักษะในการเล่นกีฬาตามความสนใจ

5.2.2 การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ได้ให้การสนับสนุนงบประมาณ
สมทบเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายแก่นิสิต ในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย
ซึ่งมีการจัดขึ้นปีละ 1 ครั้ง ทั้งรอบคัดเลือกเขตภาคใต้และการแข่งขันในรอบมหกรรม โดยมหาวิทยาลัย
ที่มีความพร้อมและสมัครใจหมุนเวียนกันเป็นเจ้าภาพ ในการจัดการแข่งขันกีฬา

6. ชมรมกีฬามหาวิทยาลัยทักษิณ

- 6.1 คณะกรรมการกีฬาคณะ
- 6.2 คณะกรรมการกีฬาฝ่ายกีฬาคณะกีฬานิสิต ประกอบด้วย
- 6.3 ประธานชมรมกรีฑา
- 6.4 ประธานชมรมเปตอง
- 6.5 ประธานชมรมเทนนิส
- 6.6 ประธานชมรมเทควันโด
- 6.7 ประธานชมรมเทเบิลเทนนิส
- 6.8 ประธานชมรมฟุตบอล
- 6.9 ประธานชมรมบาสเกตบอล
- 6.10 ประธานชมรมวอลเลย์บอล
- 6.11 ประธานชมรมยูโด
- 6.12 ประธานชมรมมวยสากลสมัครเล่น
- 6.13 ประธานชมรมแบดมินตัน
- 6.14 ประธานชมรมครอสเวิร์ด
- 6.15 ประธานชมรมตะกร้อ

ความสำคัญและประเภทของกีฬา หลักการและประโยชน์ของการออกกำลังกาย

1. ความหมายกีฬา

กีฬา ตามราชบัณฑิตยสถาน (2530 : 101) หมายถึง กิจกรรมหรือการเล่นเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน เพื่อเป็นการบำรุงแรง หรือผ่อนคลายความตึงเครียดทางจิต

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2525 : 76) ให้ความหมายว่า กีฬา เป็นกิจกรรมที่เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตเล่นเพื่อความสนุกสนาน และเพื่อแสดงออกซึ่งความสามารถและสวยงามด้วยการเคลื่อนไหวของร่างกายในเวลาว่าง ให้เป็นไปตามกฎกระทรวงที่วางไว้ ทั้งนี้โดยไม่หวังผลตอบแทนอย่างอื่น

สลุเซอร์ (Slusher. 1967 : 65) ให้ความหมายว่า กีฬาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต ที่จะทำให้นักมีทั้งความสนุกและความเศร้า

พาฟลิช (Pavlich. 1996 : 28) ให้ความหมายว่า กีฬา คือ ความสวยงามของคนที่แสดงออกในลักษณะเคลื่อนไหว

สรุปได้ว่า กีฬาเป็นกิจกรรมหรือการเล่น เพื่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และเป็นการเสริมสร้างร่างกายให้มีความแข็งแรง หรือผ่อนคลายความตึงเครียดทางจิต

2. ความสำคัญของกีฬา

วรศักดิ์ เทียรชอบ (2525 ; อ้างอิงจาก พิชิต ภูติจันทร์. 2547 : 135 - 137) ได้จำแนกลักษณะสำคัญของกีฬาไว้ ดังนี้

1. กีฬาเป็นกิจกรรมที่ต้องเป็นไปตามความสมัครใจ เล่นในเวลาว่างตามความพอใจ ไม่มีใครบังคับ จะเริ่มหรือเลิกเล่นเมื่อไรก็ได้ ยกเว้นผู้ที่เป็นนักกีฬาอาชีพเท่านั้น
2. กีฬาเป็นกิจกรรมที่มีสถานที่เล่นจัดไว้ โดยเฉพาะสำหรับกีฬาชนิดนั้น ๆ เช่น สนามฟุตบอล สนามบาสเกตบอล สนามวอลเลย์บอล เป็นต้น แต่ละชนิดมีกฎกติกาการเล่นที่แน่นอน และกำหนดระยะเวลาของการเล่นไว้อย่างชัดเจน
3. ผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในการเล่นกีฬามักจะบอกล่วงหน้าไม่ได้ ต้องรอเมื่อการแข่งขันสิ้นสุดลงจึงทำให้เกิดผลเช่นนี้ ผู้เล่นต้องมีฝีมือทัดเทียมกัน
4. การเล่นกีฬาในตัวของมันเองจะไม่ได้ผลตอบแทน นอกจากความพอใจที่ได้เล่น เพราะกีฬาไม่ใช่กิจกรรมเพื่อการยังชีพ ยกเว้นนักกีฬามืออาชีพ
5. การเล่นกีฬามีหลักและรูปแบบที่ชัดเจนมากกว่าเกมหรือการเล่น
6. จุดเด่นของกีฬา คือ ผู้เล่นต้องมีทักษะ เวลา และความสามารถของร่างกายสูง ต้องมีการเรียนรู้ จึงจะทำให้เกิดความชำนาญและเรียนรู้ได้ดี
7. การเล่นกีฬาบางประเภท เช่น ฟุตบอล บาสเกตบอล ก่อนเริ่มแข่งขันจะต้องมีการเสี่ยงทายเพื่อเลือกแดน หรือหาผู้ที่เริ่มเล่นก่อน โดยการโยนหัวก้อยหรือจับสลาก ทั้งนี้เพื่อความยุติธรรมเท่านั้น ส่วนผลการแข่งขันจะแพ้หรือชนะ ขึ้นอยู่กับฝีมือของผู้เล่น
8. กีฬาทีมจะมีการคัดเลือกสมาชิกภายในทีม แต่ละคนจะทำหน้าที่และบทบาทแตกต่างกัน เมื่อสมาชิกเก่าหมดวาระหรือถอนตัวออกไปก็จะมีการเลือกสมาชิกใหม่เข้ามาแทนที่
9. กีฬามีกฎระเบียบที่แน่นอนชัดเจน มีระบบและมีผู้รักษากฎระเบียบ ตั้งแต่สมาคมกีฬาระดับท้องถิ่น จนกระทั่งระดับนานาชาติ
10. การกีฬามักมีหน่วยงานให้ความสนับสนุนทั้งทางตรงและทางอ้อม ทางตรง เช่น สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ส่วนทางอ้อม เช่น ชมรมกีฬา บริษัทห้างร้านต่าง ๆ เป็นต้น
11. การฝึกกับกีฬาต้องอาศัยความรู้ทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติทั้งในด้านกติกาสากลของการเล่น ทักษะ ลักษณะของสถานที่และอุปกรณ์ที่จำเป็นในการเล่น นอกจากนี้ยังมีส่วนที่เกี่ยวข้องทางอ้อมอีกคือ ครูฝึก แพทย์สนาม ผู้ดู ความสามารถของผู้ฝึกสอน ตลอดจนกองเชียร์ เป็นต้น
12. กีฬามักจะมีพิธีหรือสิ่งที่เป็นสัญลักษณ์ สำหรับกีฬาที่ยึดถือกันเป็นพิธีการ เช่น การร้องเพลงชาติก่อนการแข่งขัน นักกีฬาสวมหมวกกันก่อนและหลังการเล่น เป็นต้น
13. กีฬามีการเล่นแบ่งแยกระดับการศึกษา ใช้ทักษะความชำนาญจึงจะเล่นได้

14. กีฬามีลักษณะเป็นสถาบันสังคมอย่างหนึ่ง สถาบันนี้ประกอบด้วยองค์การของสังคม ซึ่งจัดดำเนินการควบคุมกิจกรรมต่าง ๆ

15. กีฬายังเป็นสภาพการณ์ของสังคม มีบุคคลเกี่ยวข้อง มีบทบาทหน้าที่แตกต่างกัน ผู้เกี่ยวข้องกับการกีฬาแยกออกเป็น 2 พวก คือ ผู้ผลิต หมายถึง ผู้ที่มีส่วนร่วมในการกีฬาจัดให้มี กิจกรรมกีฬานั้น และผู้บริโภค คือ ผู้ดูกีฬาและติดตามข่าวสารกีฬาเป็นประจำ

สมปราชญ์ อัมมะพันธุ์ (2540 : 25) กล่าวว่า ประเทศชาติที่จะเจริญก้าวหน้าได้ย่อมต้อง อาศัยประชากรที่มีคุณภาพสูงช่วยกันพัฒนาประเทศ ปัจจัยที่จะทำให้ประชากรมีคุณภาพสูง คือ ประชากร ส่วนใหญ่ของประเทศนั้นจะต้องมีสุขภาพอนามัยดี ประเทศเกาหลีเขาเชื่อในปรัชญาที่ว่า “จิตใจ ที่ผ่องใสย่อมอยู่ในร่างกายที่แข็งแรง” เขาจึงพยายามคิดว่าจะทำอย่างไรให้ประชากรของเขามีร่างกาย แข็งแรง นั่นคือ มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี เพราะจะทำให้คนของเขามีคุณภาพสูงและที่สุด เขาก็คิดได้ว่า “การเล่นกีฬา” เป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคน คนที่เล่นกีฬามั่นเสมอ จะทำให้มีสุขภาพอนามัยดี ร่างกายแข็งแรง ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ เมื่อสุขภาพของคนทั่วประเทศ แข็งแรงสมบูรณ์ โอกาสที่จะเจ็บไข้ได้ป่วยก็จะลดน้อยลง เป็นการลดภาระงานของโรงพยาบาลให้น้อยลง เป็นการช่วยให้ประชาชนลดค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล รัฐบาลเองก็จะลดงบประมาณที่จะใช้บำรุง โรงพยาบาลไปได้อย่างมากมาย

พีระพงศ์ บุญศิริ และมาลี สุรพงศ์ (2526 : 2) กล่าวว่า การเล่นกีฬาเป็นกิจกรรมที่ ส่งเสริมการเคลื่อนไหว ความคล่องตัว การเคลื่อนไหวเป็นทักษะเบื้องต้นที่สำคัญของมนุษย์และมีผล ต่อเนื่องต่อการเจริญเติบโต เพราะเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการพัฒนากล้ามเนื้อและระบบต่าง ๆ ทำให้ ร่างกายเจริญขึ้น กระดูกก็จะได้รับการพัฒนาให้เจริญตามกันไปด้วย กีฬาก็เป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ มากมายต่อมนุษย์ทุกเพศทุกวัย ไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่ ตลอดจนจนถึงผู้ที่อยู่ในวัยชรา ในส่วนหนึ่งของชีวิต ของเขาเหล่านั้น ถ้าเขาได้ออกกำลังกายสม่ำเสมอด้วยวิธีที่เหมาะสมกับวัยและสภาพร่างกาย เขาเหล่านั้น ก็จะเป็นผู้ที่มีสุขภาพดีทั้งร่างกายทั้งจิตใจและรวมทั้งการปรับตัวเข้าสู่สังคมที่เขาอยู่ได้เป็นอย่างดี การเตรียม ทรัพยากรบุคคลให้เป็นคนที่มีคุณภาพเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

ถนอมวงศ์ ถุณณ์เพชร (2538 :13) กล่าวว่า ในสมัยโบราณชาวไทยได้ใช้การกีฬา เพื่อการดำรงชีวิต เพื่อความอยู่รอดในการหาอาหาร ต่อสู้กับสัตว์ร้าย ต่อสู้กับกับธรรมชาติป้องกัน ตนเองและทำสงครามป้องกันประเทศชาติหรือขยายดินแดน กิจกรรมกีฬาในสมัยนั้นจึงเป็นการฝึกฝน การใช้อาวุธต่าง ๆ และการป้องกันตัว เช่น มวยไทย กระบี่กระบอง การกีฬาสมัยนั้นจึงเป็นยุทธกีฬา เป็นส่วนใหญ่ คือ เป็นการต่อสู้ประลองกำลังกัน รวมทั้งการต่อสู้บนหลังม้า หลังช้าง ด้วยอาวุธต่าง ๆ และการแข่งเรือในยามสงบ ยุทธกีฬาจึงมีต่อไปเพื่อความสนุกสนานบันเทิงใจในยามว่างตามเทศกาล หรือนักขัตฤกษ์ประเพณีต่าง ๆ

คอคเคย์ (Coakley. 1996 : 11) กล่าวถึง ลักษณะความสำคัญของกีฬาว่าเป็นกิจกรรมการใช้ทักษะทางกาย (Physical Skill) ความกล้าหาญ (Physical Prowess) ความพยายามทางกาย (Physical Exertion) เช่น เมื่อพิจารณาการเล่นหมากรุกหรือเล่นไพ่ ไม่น่าจัดว่าเป็นกีฬา เพราะไม่ได้ใช้ทักษะทางกายที่สลับซับซ้อนหรือใช้ความพยายามทางกายอย่างหนักแต่อย่างใด

ลูสเชน และเซจ (Luschen and Sage. 1981 : 6) กล่าวว่า กีฬา เป็นกิจกรรมที่มีลักษณะเหมือนการเล่นแต่จะมีลักษณะเด่นที่มุ่งเน้นไปในเชิงการแข่งขัน มีการนำเอากลยุทธ์และเทคนิค เข้ามาใช้ ผลของการแข่งขันจะขึ้นอยู่กับปัจจัยทางชีววิทยา จิตวิทยา สังคมวิทยา และวัฒนธรรม เข้ามาเกี่ยวข้อง ปัจจัยทางชีววิทยาถือเป็นสภาพหรือเงื่อนไขที่สำคัญในขณะที่ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมเป็นตัวควบคุมที่สำคัญ มีการจัดระเบียบ จัดองค์กรกีฬา จะถูกกำหนดลักษณะจากกิจกรรมทางกายที่มีรูปแบบของการแข่งขัน ภายใต้สภาพที่มีการจัดระเบียบ องค์กรต่าง ๆ มีการวางมาตรฐาน กฎ กติกา มีหน่วยงานหรือองค์กรทำหน้าที่ควบคุมดูแล

สรุปได้ว่า กีฬามีความสำคัญต่อชีวิตของคน ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เพราะกีฬาสามารถช่วยพัฒนาให้คนมีคุณภาพขึ้นในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านสติปัญญา ด้านร่างกาย และสามารถนำสิ่งที่ได้จากการเล่นกีฬาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้โดยบางคนอาจจะไม่รู้ตัวและยังเป็นประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวมได้อีกด้วย (วันชัย ปรีดีวิชานันต์. 2525 : 15) กีฬายังเป็นกิจกรรมการแข่งขันที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความพยายามทางกายหรือทักษะทางกายที่สลับซับซ้อนมีการจัดระเบียบ มีกฎกติกา และมีหน่วยงานหรือองค์กรควบคุมดูแล โดยผู้เข้าร่วมจะได้รับแรงจูงใจจากปัจจัยในและภายนอกพร้อมกัน

การบริหารจัดการ

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2542 :18) ให้ความหมายการบริหารจัดการเป็นกระบวนการของกิจกรรมที่ต่อเนื่องและประสานงานกัน ซึ่งผู้บริหารต้องเข้ามาช่วยเพื่อให้บรรลุจุดหมายขององค์การ

เสนาะ ดิเขาว์ (2546 : 1) ให้ความหมายการบริหาร คือ กิจกรรมในการใช้ทรัพยากรขององค์การให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

บริดเจส และโรควีมอร์ (Bridges and Roquemore. 2001 : 27) ให้ความหมายของการบริหารจัดการ หมายถึง การประสานการใช้ทรัพยากรองค์การเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

روبินส์ (Robbins and Coulter. 1996 : 8) และ เครทเนอร์ (Kreimer. 1998 : 5) ได้เสนอว่า การบริหารเป็นกระบวนการทำงานกับบุคคลอื่น และผ่านบุคคลอื่นให้บรรลุประสิทธิผลอย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า การบริหารจัดการ หมายถึง กระบวนการทำงานกับคน และโดยอาศัยคน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพ

1. หน้าที่ทางการบริหารจัดการ (Management Functions)

เดสเลอร์ (Dessler. 1998 : 679) ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2545 : 20 - 22) และ เสนาะ ดิยาวี (2546 : 13 - 14) เสนอว่า หน้าที่ทางการบริหารจัดการ ประกอบด้วย

1. การวางแผน (Planning)
2. การจัดองค์การ (Organizing)
3. การนำ (Leading)
4. การควบคุม (Controlling)

เชลลาคุราย (Chelladurai. 2001) ได้กล่าวว่า หน้าที่ทางการบริหารจัดการ ประกอบด้วย

1. การวางแผน (Planning)
2. การจัดองค์การ (Organizing)
3. การนำ (Leading)
4. การประเมินผล (Evaluating)

การวางแผน (Planning) เป็นหน้าที่ที่สำคัญประการหนึ่งของการบริหาร การวางแผนที่ดี จะช่วยให้การบริหารสำเร็จลุล่วงไปด้วยความราบรื่น การวางแผนมีอยู่หลายประเภท สุดแต่จะวางแผน ขึ้นมา เพื่อประโยชน์ใดหรือลักษณะใด และวัตถุประสงค์ใด แต่ไม่ว่าจะเป็นการวางแผนประเภทใด ก็ย่อมจะเป็นแนวทางที่ช่วยให้การบริหารดำเนินไปด้วยดี เกิดประสิทธิภาพแก่งาน อย่างไรก็ตามแม้ว่า การวางแผนนั้นจะดีแค่ไหนสักเพียงใดก็ตาม หากผู้ใช้แผนไม่ดำเนินงานตามแผน หรือไม่ให้ความสนใจ แก่แผนนั้นเท่าที่ควร แผนนั้นก็จะได้ความหมาย

2. ความหมายและวัตถุประสงค์ของการวางแผน

2.1 ความหมายการวางแผน

การวางแผน เป็นคำที่มีความหมายกว้างขวาง ซึ่งมีผู้ให้ความหมายไว้แตกต่างกัน หรือใกล้เคียงกัน ดังนี้

ธงชัย สันติวงษ์ (2523 : 91 - 92) ได้ให้ความหมายของการวางแผนไว้ว่า การวางแผน หมายถึง กระบวนการกำหนดวัตถุประสงค์สำหรับช่วงเวลาข้างหน้าและกำหนด สิ่งที่จะกระทำต่าง ๆ เพื่อที่จะให้บรรลุในวัตถุประสงค์ดังกล่าว

ประทุม รอดประเสริฐ (2527 : 97) ได้กล่าวว่า การวางแผนเป็นกระบวนการที่ ประกอบด้วยกิจกรรมที่จะต้องกระทำอย่างต่อเนื่อง และสามารถปรับปรุงให้เข้ากับข้อมูลที่ได้รับทั้งที่เป็นข้อมูลย้อนกลับและข้อมูลที่มาจากระบวนการและระบบอื่น

สรุปได้ว่า การวางแผนคือกระบวนการที่ได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อที่จะได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนั้น ๆ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพของการดำเนินกิจกรรม

2.2 วัตถุประสงค์ของการวางแผน

2.2.1 เพื่ออธิบายเป้าหมายที่ต้องการให้ชัดเจน อธิบายให้ผู้ทำงานในองค์กรทุกคนได้ทราบว่า องค์กร โดยส่วนรวมมุ่งหมายจะบรรลุถึงอะไร และต้องการให้หน่วยงานของใครทำอะไร

2.2.2 เพื่อกำหนดและแปลความหมายของสิ่งที่หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง จะต้องกระทำเพื่อไม่ให้งานซ้ำซ้อนกัน และให้ทุกหน่วยงานมีงานทำเท่าเทียมกัน

2.2.3 เพื่อจัดให้มีนโยบายอันแข็งแกร่ง ไม่กำกวม เพราะนโยบายเป็นเครื่องช่วยชี้แนวทางและช่วยประสานงานให้ผู้ปฏิบัติงานทำงานตามผู้บริหารได้

2.2.4 เพื่อเตรียมคาดการณ์ปัญหาที่อาจเกิดขึ้น ได้ล่วงหน้า และเพื่อดำเนินการแก้ไขก่อนที่ปัญหานั้นจะถูกถามใหญ่โต

2.2.5 เพื่อก่อตั้งและรักษาไว้ ซึ่งการควบคุมของการบริหารในปริมาณที่น้อยที่สุดต่อผู้ทำงาน โดยแน่ใจว่าจะได้รับผลตามที่ต้องการ

สรุปได้ว่าการวางแผนเป็นการพิจารณาหนทางปฏิบัติ ในอนาคตล่วงหน้าด้วยการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อเท็จจริง และสถานะแวดล้อมที่เกี่ยวข้องเพื่อตัดสินใจเลือกทางที่ดีที่สุดในการบรรลุเป้าหมายที่ต้องการหรืออาจกล่าวได้ว่า การวางแผนเป็นการกำหนดการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ในอนาคต โดยอาศัยหลักวิชา มีตัวเลข ข้อมูล สถิติที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เป็นเครื่องพิจารณาการวางแผน ซึ่งเป็นวิธีการจัดการแบบวิทยาศาสตร์ คือ มีเหตุผล มีการพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบ หรือถ้าจะกล่าวให้สั้นที่สุดก็คือ การวางแผน หมายถึง กิจกรรมหรืองานที่กำหนดวิธีปฏิบัติไว้ล่วงหน้า เพื่อเป็นแนวทางสำหรับดำเนินการ

2.3 ปัจจัยในการวางแผนและองค์ประกอบของแผน

การวางแผนจำเป็นต้องอาศัยข้อมูล จากภายนอกองค์กรกับข้อมูลจากภายในองค์กร เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการพยากรณ์เหตุการณ์ในอนาคตได้อย่างเหมาะสม ซึ่งข้อมูลดังกล่าวจัดเป็นปัจจัยในการวางแผน คือ การพยากรณ์สถานการณ์ทางเศรษฐกิจ ปัจจัยทางสังคม การควบคุมของรัฐ และเรื่องเกี่ยวกับการเงิน ความต้องการในอนาคตนั้น ๆ ที่ทำของประชากรและข้อมูลจากภายในธุรกิจ (วีรนาถ มานะกิจ และพรณี ประเสริฐวงศ์. 2529 : 61 - 65)

ส่วนองค์ประกอบของแผนนั้นจะประกอบด้วย เป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ นโยบาย มาตรฐานในการบริหารงบประมาณ แผนการ วิธีปฏิบัติ และวิธีการ ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละองค์ประกอบดังนี้

2.3.1 เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ การวางแผนทุกอย่างควรริเริ่มด้วยการกำหนดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ เป้าหมาย คือ สิ่งที่ต้องการปรารถนาให้บรรลุความมุ่งหวังที่ตั้งไว้

และวัตถุประสงค์ คือ จุดสุดยอดแห่งความต้องการในองค์การ ในบางครั้งจะใช้คำว่า เป้าหมายกับองค์การขนาดใหญ่และใช้คำว่า วัตถุประสงค์กับองค์การขนาดกลางและขนาดเล็ก แต่บางครั้งก็จะใช้คำนี้ควบคู่กันไปหรือใช้แทนกันเลย เป้าหมายที่ดีควรมีลักษณะ ดังนี้

- 2.3.1.1 มีความสัมพันธ์กับความต้องการขององค์การและบุคคลในองค์การ
- 2.3.1.2 มีความชัดเจน
- 2.3.1.3 มีเหตุผล เป็นไปได้ ไม่ควรกำหนดในลักษณะอุดมการณ์
- 2.3.1.4 ไม่มากหรือน้อยเกินไป ทำให้ผู้ปฏิบัติเหนื่อยยากหรือท้อแท้
- 2.3.1.5 จะต้องไม่ส่งเสริมให้เกิดการขัดแย้ง แข่งขันระหว่างบุคคลหรือแผนก

แต่มีลักษณะเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดี

การกำหนดวัตถุประสงค์มีหลักการ ดังนี้

- 1. ต้องกำหนดให้ชัดเจน
- 2. วัตถุประสงค์ย่อยจะต้องส่งเสริมสนับสนุนวัตถุประสงค์หลัก
- 3. ควรให้หัวหน้างานแต่ละฝ่ายมีส่วนร่วมในการกำหนดวัตถุประสงค์
- 4. วัตถุประสงค์ควรจะต้องสอดคล้องกัน
- 5. จัดเรียงลำดับวัตถุประสงค์ตามความสำคัญก่อนหลัง
- 6. ทำการปรับปรุงแก้ไขวัตถุประสงค์ขององค์การเป็นระยะ ๆ

ในการกำหนดวัตถุประสงค์ จะมีการกำหนดวัตถุประสงค์หลักและวัตถุประสงค์ย่อย วัตถุประสงค์หลักเปรียบเสมือนเป้าหมายกว้างขององค์การที่จัดทำขึ้น เพื่อกำหนดทิศทางในการทำงานของกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งหมด เช่น องค์การธุรกิจอาจกำหนดว่า เป้าหมายหลัก คือ กำไรสุทธิ 2 ล้าน ในช่วง 6 เดือนข้างหน้า ส่วนวัตถุประสงค์ย่อยคือจุดของเป้าหมายที่จัดทำขึ้น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หลัก เช่น วัตถุประสงค์จะได้แก่ การเพิ่มยอดขาย 10 เปอร์เซ็นต์ ของฝ่ายขาย หรือการลดต้นทุนการซื้อลง 10 เปอร์เซ็นต์ ของฝ่ายขาย หรือการลดต้นทุนการซื้อลง 10 เปอร์เซ็นต์ เป็นต้น

2.3.2 นโยบาย เป็นแนวทางปฏิบัติอย่างกว้าง ๆ ที่จะนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย นโยบายจะชี้ว่า ฝ่ายบริหารจะทำอย่างไร และผู้ปฏิบัติจะยึดถืออะไร ซึ่งจะทำงานดำเนินไปได้ อย่างราบรื่น นโยบายเป็นเครื่องมือควบคุมและป้องกันไม่ให้เกิดความแตกต่างกันในทางปฏิบัติ โดยการกำหนดแนวทางให้บุคคลในองค์การปฏิบัติตาม เป็นเสมือนช่องทางของการติดต่อระหว่างหน่วยต่าง ๆ ในองค์การรวมทั้งเป็นหลักประกันที่หน่วยงานทั้งหมด ซึ่งมีหน้าที่ต่างกันได้ดำเนินงานภายใต้หลักการและขอบเขตเดียวกัน แต่ในขณะเดียวกันก็ไม่ได้ขัดขวางความคิดริเริ่มส่วนบุคคลของสมาชิกในองค์การ นโยบายที่ดีควรมีลักษณะ ดังนี้

- 2.3.2.1 ตั้งอยู่บนรากฐานของการดำเนินงานที่เข้าใจดีอยู่แล้ว และความเป็นจริง
- 2.3.2.2 นโยบายรองต้องไม่ขัดแย้งกับนโยบายหลัก

2.3.2.3 ควรกะทัดรัดเข้าใจง่าย

2.3.2.4 มีหลักการที่แน่นอน แต่มีลักษณะที่ยืดหยุ่นได้

2.3.2.5 มีเหตุผลและครอบคลุมสิ่งที่ต้องการ

การจัดทำนโยบายนั้น อาจกำหนดไว้เป็นลายลักษณ์อักษรหรือกล่าวด้วยวาจา ก็ได้ ตัวอย่างของการกำหนดนโยบาย เช่น นโยบายการผลิต “การตั้งโรงงานสาขาขึ้นในเมืองที่มีประชาชนไม่น้อยกว่า 200,000 คน”

2.3.3 ระเบียบหรือวิธีปฏิบัติงานหรือแนวปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นลำดับขั้นของการทำงาน แต่ละเป้าหมาย ซึ่งจะแสดงให้เห็นว่าเริ่มต้นงานอย่างไร และดำเนินต่อไปเป็นขั้น ๆ จนสำเร็จหรือเป็นกระบวนการของงานทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกัน ซึ่งได้จัดเรียงลำดับพร้อมทั้งวิธีปฏิบัติ ปฏิบัติเมื่อใด และใครต้องเป็นผู้ปฏิบัติ

ระเบียบหรือวิธีการปฏิบัติงานที่ดีควรมีลักษณะ ดังนี้

2.3.3.1 ต้องสอดคล้องกับนโยบายและเป้าหมาย

2.3.3.2 ควรใช้ได้กับทุกคน โดยเขียนขึ้นเป็นคู่มือ หรือเอกสารการทำงาน

2.3.3.3 ควรมีลักษณะที่เลือกปฏิบัติได้บ้าง (มีหลายทางเลือก) และยืดหยุ่น

ในการใช้งาน เพราะอาจมีอุปสรรคในการทำงาน

2.3.3.4 ควรกำหนดขั้นตอนปฏิบัติไม่มากนัก

2.3.4 วิธีการ หมายถึง การปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยพิจารณาถึงวัตถุประสงค์ของปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอยู่ รวมทั้งต้นทุนเกี่ยวกับเวลา เงิน และกำลังคน วิธีการเป็นขั้นตอนหนึ่งของวิธีปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นการกำหนดว่างานชิ้นนั้น ๆ จะต้องปฏิบัติอย่างไร และตามปกติวิธีการหนึ่ง ๆ ก็มักจะอยู่ภายในแผนงานหนึ่ง และจัดทำเพียงคนเดียวซึ่งรับผิดชอบงานนั้น ๆ ดังนั้น วิธีการจึงมีขอบเขตแคบกว่าวิธีการปฏิบัติงาน

2.3.5 มาตรฐานในการบริหาร มาตรฐานเป็นแผนงานอย่างหนึ่งที่ฝ่ายบริหารใช้เป็นบรรทัดฐานหรือเกณฑ์ในการอ้างอิง หรือเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ใช้เปรียบเทียบ หรือวัดผลเพื่อหาความแตกต่างว่าผลงานนั้นสูงกว่าหรือต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จึงอาจถือได้ว่า มาตรฐานเป็นเครื่องมือกำหนดหลักเกณฑ์หรือมาตรการเพื่อใช้ในการควบคุมด้วย

หลักการกำหนดมาตรฐาน มีดังนี้

2.3.5.1 ใช้ประสบการณ์เก่า โดยใช้บันทึกหรือความทรงจำหรือความรู้จากการทำงานที่คล้ายคลึงกันเป็นหลัก

2.3.5.2 การประมาณ มักใช้ในกรณีที่รีบด่วน หรือสำหรับงานชั่วคราว

2.3.5.3 วิธีการตามหลักวิทยาศาสตร์เป็นวิธีที่ดีที่สุด เพราะเป็นการใช้ข้อเท็จจริงอย่างรอบคอบและพิสูจน์ได้

2.3.5.4 มาตรฐานของงานอาจจำแนกได้ 2 ประเภท คือ มาตรฐานผลการปฏิบัติงาน และมาตรฐานของกระบวนการปฏิบัติงาน

2.3.5.5 มาตรฐานผลการปฏิบัติงาน ซึ่งยึดถือผลการปฏิบัติเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่กำหนดไว้ได้แก่ คุณภาพของงาน ปริมาณของงานเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติงาน และต้นทุนของงาน

2.3.5.6 มาตรฐานของกระบวนการปฏิบัติงาน ยึดถือสภาพพื้นฐานของการปฏิบัติงานเป็นหลัก ได้แก่ มาตรฐานของพนักงาน เช่น การกำหนดคุณสมบัติของพนักงานในตำแหน่งต่าง ๆ

2.3.5.7 มาตรฐานของหน้าที่การงาน เช่น การกำหนดคำบรรยายลักษณะของงานและหน้าที่ และมาตรฐานส่วนประกอบทางกายภาพ เช่น มาตรฐานเครื่องใช้สำนักงาน

2.3.6 งบประมาณ คือ แผนการรับและจ่ายเงิน การเริ่มจัดทำงบประมาณของหน่วยงานใดในครั้งแรกมักจะยุ่งยาก แต่ครั้งต่อ ๆ ไปจะง่ายขึ้น เพราะอาจจะถือเอางบประมาณที่ผ่านมาไปแล้วมาเป็นแนวทางได้

2.3.7 แผนงานหรือโปรแกรม เป็นแผนการอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นแผนเบ็ดเสร็จ โดยรวมการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ และเรียงลำดับกิจกรรมที่จะต้องทำตามกำหนดระยะเวลา เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ องค์ประกอบของแผนงาน ได้แก่ วัตถุประสงค์ มาตรฐาน งบประมาณ นโยบาย วิธีปฏิบัติและวิธีการ แต่อย่างไรก็ตาม แผนงานหนึ่ง ๆ ไม่จำเป็นต้องมีองค์ประกอบครบถ้วนทุกอย่างเสมอไป

2.4 การปฏิบัติการ (Implementing) โดยใช้วงจรการควบคุม PDCA

การปฏิบัติการ หมายถึง การนำแผนและโครงการต่าง ๆ ไปสู่การปฏิบัติ โดยอาศัยบุคลากรในองค์กร (Bridges and Roquemore. 2001 : 30) ในการปฏิบัติการ ผู้บริหารหรือผู้นำขององค์กรจะต้องใช้ศักยภาพของตนอย่างเต็มที่ในการที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย

การควบคุม (Controlling) เป็นหน้าที่ของฝ่ายบริหารที่จะต้องดำเนินการ โดยผู้บริหารทุกคนจะต้องติดตามการปฏิบัติงานตามที่ได้สั่งการไปแล้วว่า มีการดำเนินการตามคำสั่งหรือไม่ ถ้าหากไม่มีการควบคุมและตรวจสอบแล้ว ผู้บริหารจะไม่สามารถแน่ใจได้ว่าแผนงานต่าง ๆ ที่ผู้บริหารจัดทำขึ้น และได้สั่งให้ผู้ใต้บังคับบัญชาไปทำนั้นจะสำเร็จลงได้ด้วยดี ผู้บริหารจึงต้องทำการกำหนดหรือจัดระเบียบงานต่าง ๆ และต้องตรวจสอบงานโดยสม่ำเสมอ เพื่อควบคุมให้การดำเนินงานเป็นไปตามแผนอย่างมีประสิทธิภาพ

มอคเคอร์ (Mocker. 1972 : 2) ได้ให้ความหมายการควบคุม คือ ความพยายามอย่างมีระบบเพื่อให้ผลงานที่ปฏิบัติได้มาตรฐานที่ดี รวมทั้งการออกแบบระบบข้อมูลย้อนกลับ

การเปรียบเทียบผลงานที่ได้รับจริงกับมาตรฐานที่ได้กำหนดเอาไว้ล่วงหน้าว่า แตกต่างกันหรือไม่ และการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อเป็นการบังคับให้การใช้ทรัพยากรขององค์กรดำเนินไปตรงตามเป้าหมายและมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า การควบคุมเป็นการตรวจสอบว่าทุกสิ่งทุกอย่างดำเนินสอดคล้องตามแผนหรือคำสั่งและหลักการหรือมาตรฐานที่กำหนดไว้หรือไม่ หรือการควบคุมเป็นมาตรฐานที่จะประกันผลการปฏิบัติงานให้บรรลุตามแผนที่วางไว้

วงจรการควบคุม การควบคุมที่จะให้ได้ผลดีจะต้องประกอบด้วยกิจกรรม 4 ประการ มีลักษณะเป็นวงจร เรียกว่า วงจรเดมมิง (Deming Cycle) อันได้แก่ การวางแผน (Plan) การปฏิบัติ (Do) การตรวจสอบ (Check) และการแก้ไขปรับปรุง (Action) ซึ่งเรียกชื่อย่อว่า PDCA ลักษณะของวงจรเดมมิง

P = Plan หมายถึง การวางแผนก่อนลงมือปฏิบัติ

D = Do หมายถึง การลงมือปฏิบัติตามแผนที่วางไว้

C = Check หมายถึง การตรวจสอบงานต่าง ๆ ที่ได้กระทำไป

A = Action หมายถึง การปรับปรุงแก้ไข ซึ่งแบ่งเป็น 2 ระยะ คือ การแก้ไขสิ่งที่ทำให้ดีขึ้น (Corrective Action) และการปรับปรุงป้องกันมิให้เกิดปัญหาซ้ำอีก (Preventive Action)

การควบคุมและเครื่องมือหรือวิธีการควบคุม มี 4 ประเภท คือ

1. การควบคุมปริมาณงาน เป็นการควบคุมปริมาณของงานที่พนักงาน จะต้องทำให้ได้ตามเป้าหมายในเวลาที่กำหนด เครื่องมือหรือวิธีการใช้ควบคุม ได้แก่ ตารางสำหรับควบคุมการปฏิบัติงาน

2. การควบคุมคุณภาพของงาน เป็นการควบคุมผลผลิตให้ได้มาตรฐานตามเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งเครื่องมือหรือวิธีการควบคุม ได้แก่ การสุ่มตัวอย่าง เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่ตั้งเอาไว้ และการเปรียบเทียบนั้นอาจใช้วิธีการทางคณิตศาสตร์และสถิติเข้าช่วย

3. การควบคุมเวลา เป็นการควบคุมการปฏิบัติงานให้เสร็จภายในเวลาที่กำหนด เครื่องมือหรือวิธีการควบคุมที่ใช้ ได้แก่ PERT/CPM

4. การควบคุมค่าใช้จ่าย เป็นการควบคุมค่าใช้จ่าย ให้เป็นไปตามแผนโครงการ และเป้าหมายที่กำหนดไว้ เครื่องมือหรือวิธีการควบคุมที่ใช้ คือ วิธีการใช้ระบบงบประมาณ

หลักการควบคุมที่ดี จะช่วยให้การดำเนินงานเป็นไปตามแผน และมาตรฐานที่กำหนดไว้ และช่วยให้งานมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย

1. การควบคุมต้องสอดคล้องกับแผนและตำแหน่งงานตามลำดับขั้น
2. การควบคุมต้องสอดคล้องกับคุณลักษณะและความต้องการของผู้บริหาร
3. การควบคุมควรมุ่งในจุดที่มีความสำคัญอันมีผลกระทบต่อการทำงานของเป้าหมาย
4. การควบคุมในปัจจุบันที่เป็นรูปธรรมหรือในลักษณะเชิงปริมาณ ที่สามารถตรวจสอบได้

5. การควบคุมจะต้องมีการยืดหยุ่น สามารถที่จะใช้ได้อีกไปเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมขององค์การหรือมีผลกระทบกระเทือนต่อการดำเนินงานตามแผน

6. การควบคุมต้องอาศัยหลักการประหยัด ไม่ก่อให้เกิดความสิ้นเปลืองเวลาค่าใช้จ่ายในการควบคุมมาก

7. การควบคุมจะต้องนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไข

2.5 การวางแผนกลยุทธ์

อิจฉรา จันทรฉาย (2525 : 1) กล่าวว่า ขั้นตอนการจัดการเชิงกลยุทธ์ ประกอบด้วย

3 ขั้นตอน คือ

1. การวางแผน (Strategic Formulation)
2. การนำแผนไปปฏิบัติ (Implementation)
3. การติดตามและประเมินผล (Evaluation and Control)

สแลค (Slack .1997 : 103) เสนอว่าขั้นตอนการวางแผนเชิงกลยุทธ์ ประกอบด้วย

1. ขั้นการกำหนดกลยุทธ์
 - 1.1 การกำหนดพันธกิจ
 - 1.2 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกและสภาพแวดล้อมภายในองค์การ
 - 1.3 การเลือกกลยุทธ์ที่เหมาะสม
2. ขั้นปฏิบัติตามกลยุทธ์ เป็นการเลือกโครงสร้างที่เหมาะสมกับองค์การ และระบบ

การควบคุม

กูคสเทน, โนลัน และเฟฟเฟอร์ (Goodstein, Nolan and Pfeiffer .1992 : 3) กล่าวว่า รูปแบบการวางแผนเชิงกลยุทธ์ประกอบด้วยขั้นตอนหลัก 3 ขั้นตอน คือ

1. กำหนดขั้นการวางแผน
 - 1.1 การวางแผนจัดทำแผน
 - 1.2 การสร้างค่านิยม
 - 1.3 การกำหนดพันธกิจ
2. การกำหนดทิศทางเชิงกลยุทธ์
 - 2.1 รูปแบบกลยุทธ์ธุรกิจ
 - 2.2 การตรวจสอบผลงาน
 - 2.3 การวิเคราะห์ช่องว่าง
3. การปฏิบัติการ
 - 3.1 การบูรณาการแผน
 - 3.2 การวางแผนตามสถานการณ์

3.3 การปฏิบัติงาน

มินท์เบง (Mintzberg, 1994 : 40) กล่าวว่า กิจกรรมที่นักวางแผนจะต้องรับผิดชอบ

มีดังนี้

1. การวิเคราะห์กลยุทธ์
2. การกำหนดกลยุทธ์
3. การทำกลยุทธ์ให้เป็นแผนอย่างเป็นระบบ
4. การสื่อสารภายนอกองค์กรและการควบคุม
5. การสื่อสารภายในองค์กรและการควบคุม

นัท และแบคคอฟฟ์ (Nutt and Backoff, 1992 : 167) กล่าวว่า กระบวนการบริหารเชิงกลยุทธ์มี 6 ขั้นตอนดังนี้

1. บริบทในอดีต
2. การประเมินสภาพการณ์
3. ประเด็นกลยุทธ์
4. การเลือกกลยุทธ์
5. การประเมินความเป็นไปได้
6. การปฏิบัติการ

ออสเตรเลีย สपोर्ट คอมมิสชัน (Australian Sport Commission, 2004 : 68) ได้เสนอกระบวนการวางแผนที่มีประสิทธิภาพสำหรับองค์กรกีฬาของประเทศออสเตรเลียไว้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. การเตรียมการวางแผน
 - 1.1 การทบทวนแผนปีที่ผ่านมา
 - 1.2 โครงสร้างบุคลากร
2. การกำหนดกลยุทธ์
 - 2.1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกองค์กร
 - 2.2 การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจและค่านิยม
 - 2.3 การกำหนดวัตถุประสงค์ระยะยาว
 - 2.4 การจัดลำดับความสำคัญกลยุทธ์
 - 2.5 การสร้างดัชนีตัวชี้วัด
3. การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติงาน
 - 3.1 การจัดลำดับความสำคัญของแผนระยะสั้น
 - 3.2 การวางแผนการเงิน
 - 3.3 การจัดทำกรอบการปฏิบัติการ

4. การประเมินกลยุทธ์

4.1 การติดตามผล ประเมินผลและทบทวนแผน

4.2 การสร้างตัวเปรียบเทียบ

สรุปได้ว่า ขั้นตอนและกระบวนการวางแผนกลยุทธ์ ประกอบด้วย

1. การเตรียมการวางแผน (Pre - plan Position) เป็นการรวบรวมข้อมูลจากรายงานประจำปี และผลจากการทบทวนรายงานประจำปี ซึ่งจะรวมถึงเรื่อง การเงิน สถิติและข้อมูลต่างๆ ทั้งจากการดำเนินการภายในและอิทธิพลจากภายนอกองค์กรอันจะบอกถึงสภาพปัจจุบันขององค์การ
2. การกำหนดกลยุทธ์ (Strategic Formulation) หมายถึง การทบทวนและพัฒनावิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์ ทั้งระยะและระยะสั้น รวมถึงตัวชี้วัดจากแผนกลยุทธ์
3. การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ (Strategic Implementation) หมายถึง การเปลี่ยนกลยุทธ์เข้าสู่การปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลลัพธ์ตามที่ปรารถนา เช่น การจัดทำแผนปฏิบัติการ การจัดทำแผนงบประมาณ การจัดทำปฏิทินการปฏิบัติงาน การปฏิบัติตามแผนที่กำหนดไว้
4. การประเมินกลยุทธ์ (Strategic Evaluation) เป็นการติดตามผลการปฏิบัติของกระบวนการวางแผน การประเมิน ทบทวนการปฏิบัติของแผน/โครงการ

แรงจูงใจกับการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย

1. ความหมายของแรงจูงใจ

อาร์ชี พันธมณี (2534 : 179) กล่าวว่าแรงจูงใจ หมายถึง สภาพที่อินทรีย์เกิดความต้องการหรืออยู่ในสภาวะขาดสมดุลก็จะทำให้เกิดแรงขับหรือแรงจูงใจ เพื่อผลักดันให้เกิดพฤติกรรม เพื่อทดแทนสภาวะขาดหรือทำให้อินทรีย์อยู่ในสภาวะสมดุล แรงจูงใจจึงเป็นสิ่งจำเป็นเบื้องต้นในการเรียนรู้ และเป็นสิ่งกำหนดทิศทาง และความเข้มของพฤติกรรมให้เกิดขึ้น

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2541 : 21) กล่าวว่า แรงจูงใจ คือ ความต้องการของคนและถ้าแต่ละคนมีความต้องการในสิ่งใด ๆ คนนั้นจะพยายามกำหนดทิศทางของพฤติกรรมให้เป็นไปตามความต้องการนั้น ๆ แรงจูงใจจึงเป็นตัวกำหนดระดับความตั้งใจของคนให้แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา แรงจูงใจเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับทุกคนในอันที่จะทำให้คนแต่ละคนกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมใด ๆ ก็ได้ขึ้นอยู่กับความต้องการของคน ๆ นั้น

สืบสาย บุญวิรุบุตร (2524 : 52) กล่าวว่า แรงจูงใจ (Motivation) คือ สิ่งที่กำหนดทิศทางและระดับความตั้งใจที่จะกระทำ หรือ พฤติกรรม (Direction and Intensity) ในการเลือกและการคงไว้ของพฤติกรรมมนุษย์ แรงจูงใจเป็นตัวกำกับพฤติกรรมของมนุษย์ที่จะให้ถอยหนีหรือเผชิญหน้าต่อสถานการณ์ต่าง ๆ และความตั้งใจที่จะประพฤติดหรือพยายามที่จะบรรลุตามเป้าหมายประสงค์

เมอร์เมอร์ฮอร์น, ฮันท์ และออสบอร์น (Schermerhorn, Hunt and Osborn. 2000 : G - 7) กล่าวว่า การจูงใจ หมายถึง อิทธิพลภายในของบุคคล ซึ่งเกี่ยวข้องกับระดับการกำหนดทิศทางและการใช้ความพยายามในการทำงานอย่างต่อเนื่อง

เซอร์โต (Certo. 2000 : 555) กล่าวว่า การจูงใจเป็นสิ่งเร้าซึ่งทำให้บุคคลเกิดความคิดริเริ่ม ควบคุม รักษาพฤติกรรมและการกระทำหรือเป็นสภาพภายในซึ่งเป็นสาเหตุให้บุคคลมีพฤติกรรมที่ทำให้เกิดความเชื่อมั่นว่าจะสามารถบรรลุเป้าหมายบางประการได้

สรุปได้ว่า ความต้องการของคนและถ้าแต่ละคนมีความต้องการในสิ่งใด ๆ คนนั้นจะพยายามกำหนดทิศทางของพฤติกรรมให้เป็นไปตามความต้องการนั้น ๆ แรงจูงใจจึงเป็นตัวกำหนดระดับความตั้งใจของคนให้แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ

2. เทคนิคการจูงใจ

เทคนิคการจูงใจที่สำคัญ ประกอบด้วย

2.1 เงิน (Money) เงินเป็นสิ่งกระตุ้นที่สำคัญ โดยอยู่ในรูปของเงินเดือนค่าจ้างต่อหน่วย ตลอดจนโบนัส ประกันและสิ่งอื่น ๆ ที่มอบให้พนักงาน นอกจากนี้ เงินยังหมายถึงสถานะ (Status) และอำนาจ (Power) ผู้บริหารส่วนใหญ่และนักเศรษฐศาสตร์ ได้ใช้เงินเป็นสิ่งกระตุ้นเพื่อให้พนักงานทำงานอย่างเต็มที่ แต่นักวิทยาศาสตร์และนักพฤติกรรมศาสตร์มองว่าเงินมีความสำคัญน้อย

2.2 การมีส่วนร่วม (Participation) เป็นเทคนิคซึ่งเป็นผลมาจากทฤษฎีการจูงใจและการวิจัยการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน การปฏิบัติงานของบุคคลจะมีความรู้ทั้งในคืบปัญหาและผลลัพธ์ การมีส่วนร่วมที่ถูกต้องจะเป็นทั้งการจูงใจและความรู้ที่มีคุณภาพสำหรับความสำเร็จขององค์การ การมีส่วนร่วมจะรวมถึงการยอมรับ เป็นการทำให้คนรู้สึกถึงความสำเร็จ การมีส่วนร่วมไม่ได้หมายความว่า จะทำให้ผู้บริหารมีอำนาจน้อยลง แต่การกระตุ้นให้ผู้ได้บังคับบัญชามีส่วนร่วมจะช่วยให้ผู้บริหารต้องรับฟังความคิดเห็นอย่างระมัดระวัง

2.3 คุณภาพชีวิตในการทำงาน (Quality of Working Life) เป็นคุณภาพโดยรวมจากประสบการณ์ของมนุษย์ในที่ทำงาน ทั้งนี้ องค์การจะต้องจัดโปรแกรมซึ่งออกแบบเพื่อสร้างบรรยากาศ ในสถานที่ทำงานและกระตุ้นความเป็นอยู่ที่ดีของพนักงาน (Bateman & Snell. 1999 : 4)

สรุปได้ว่า เทคนิคการจูงใจ เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งของคนที่สามารถขับเคลื่อนการทำงานของคนที่เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการทำงาน

3. รางวัล (Rewards)

รางวัลเป็นผลตอบแทนในท่วงจากการปฏิบัติงานของบุคคล (Schermerhorn, 1999 : G-8) ซึ่งมี 2 ลักษณะ คือ

3.1 รางวัลภายใน (Intrinsic Rewards) เป็นรางวัลที่เกิดจากประสบการณ์ภายในซึ่งเป็นผลจากพฤติกรรมของบุคคล เช่น ความต้องการความสำเร็จ ความต้องการชื่อเสียง เกียรติยศ

3.2 รางวัลภายนอก (Extrinsic Rewards) เป็นรางวัลซึ่งจัดหาโดยบุคคลอื่น เป็นผลลัพธ์จากพฤติกรรมเฉพาะอย่าง เช่น ให้เงินเป็นรางวัล เพื่อจูงใจให้พนักงานทำงาน

สรุปได้ว่า รางวัล เกิดขึ้นทั้งภายในและภายนอกของคน ที่สามารถเป็นปัจจัยกระตุ้นให้คนเกิดความต้องการหรือความสำเร็จ

4. ความต้องการ (Needs)

ความต้องการ หมายถึง สภาพการณ์ขาดสมดุลภายในร่างกายมนุษย์ ซึ่งจะก่อให้เกิดแรงผลักดันให้มนุษย์ต่อสู้กับสภาพการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้ร่างกายเข้าสู่สภาพสมดุลดั้งเดิม สรุปได้ว่ามนุษย์ทุกคนจะมีความต้องการ ซึ่งความต้องการมีหลายอย่าง ดังที่ มาสโลว์ (Maslow, 1970 : 800 - 92) ได้อธิบายถึงลักษณะความต้องการชั้นต่าง ๆ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ความต้องการทางสรีระ (Basic Physiological Need) ความต้องการด้านสรีระเป็นความต้องการพื้นฐานที่สำคัญที่สุดทางด้านการดำรงชีวิต เช่น ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ และอุณหภูมิ การหลับนอน การขับถ่าย เป็นต้น

ขั้นที่ 2 ความต้องการปลอดภัยและมั่นคง (Safety and Security Need) คือ ความต้องการความปลอดภัยมั่นคง ซึ่งได้แก่ ความรู้สึกมั่นคงปลอดภัย ความเป็นปึกแผ่น ความต้องการ ความคุ้มครองปกป้อง ความรู้ปลอดภัยจากการคุกคาม ปลอดภัยจากความวิตกกังวล ตลอดจนการหลีกเลี่ยงอันตรายหรือความเจ็บปวดต่าง ๆ

ขั้นที่ 3 ความต้องการความรักและเป็นเจ้าของ (Love and Belonging Needs) คือ ความต้องการความรักอยากให้ตนเป็นที่รัก ขอมรับจากกลุ่ม โดยปกติแล้วบุคคลมักจะอยู่รวมกลุ่มกัน ดังนั้น จึงต้องการความรักและต้องการมีส่วนร่วมในกลุ่มให้ยอมรับตนเอง เช่น กลุ่มครอบครัว กลุ่มสังคม กลุ่มทำงาน เป็นต้น

ขั้นที่ 4 ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องจากผู้อื่น (Self Esteem Needs) คือ ความต้องการที่จะให้ผู้อื่นยกย่องตน เป็นความปรารถนาของบุคคลที่ทำให้เกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ขึ้นได้เป็นอันมาก เช่น บางคนมีการใช้จ่ายแบบฟุ่มเฟือยเกินฐานะตนเอง เพื่อให้บุคคลอื่นได้ยกย่องตน เป็นต้น

ขั้นที่ 5 ความต้องการที่จะบรรลุถึงความต้องการของตนเองอย่างแท้จริง (Self Actualization)
คือ ความต้องการสูงสุดของบุคคลที่บุคคลจะต้องพยายามกระทำสิ่งต่างๆ ตามความเหมาะสม และตามความสามารถของตนเอง เช่น ครูสอนหนังสืออย่างไม่เกิดความเบื่อหน่ายสอนด้วยความสุขสบายใจ เป็นต้น

ความต้องการ (Needs) ตามหลักการของเมอร์เรย์ (อาเรียห์ พันธุ์ฉนิ. 2538 : 189 - 192) ซึ่งเมอร์เรย์มีความคิดเห็นว่า ความต้องการเป็นสิ่งที่บุคคลได้สร้างขึ้น ก่อให้เกิดความรู้สึกขาดซึ่งความต้องการนี้บางครั้งเกิดขึ้นเนื่องจากแรงกระตุ้นภายในของบุคคล และบางครั้งอาจเกิดความต้องการเนื่องจากสภาพสังคมหรือแรงกระตุ้นภายนอกก็ได้ หรืออาจกล่าวได้ว่า ความต้องการเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเนื่องจากสภาพทางร่างกายและสภาพทางจิตใจนั่นเอง ทฤษฎีความต้องการตามหลักการของเมอร์เรย์สรุปได้ดังนี้

1. ความต้องการที่จะเอาชนะด้วยการแสดงออกทางความก้าวร้าว (Need for Aggression) เป็นความต้องการที่จะเอาชนะผู้อื่น เอาชนะข้อขัดขวางทั้งปวงด้วยความรุนแรงมีการต่อสู้ การแก้แค้น หรือการทำร้ายร่างกาย เช่น พุดจาประชดประชันกับเพื่อนที่ไม่ชอบ เป็นต้น

2. ความต้องการที่จะเอาชนะฟันฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ (Need for Counteraction) เป็นความต้องการที่จะฟันฝ่าอุปสรรค ความล้มเหลวต่าง ๆ ด้วยการสร้างความพยายามขึ้น เช่น เมื่อได้รับคำดูถูกดูหมิ่น ผู้ที่ได้รับจะเกิดความพากเพียรพยายาม เพื่อเอาชนะคำสบประมาทจนประสบผลสำเร็จ เป็นต้น

3. ความต้องการที่จะยอมแพ้ (Need for Abasement) เป็นความต้องการที่จะยอมแพ้ ขอมรับผิด ขอมรับคำวิพากษ์วิจารณ์ หรือขอมรับการถูกลงโทษ เช่น การเผาตัวตายเพื่อประท้วงการปกครอง เป็นต้น

4. ความต้องการป้องกันตนเอง (Need for Defense) ความต้องการที่จะป้องกันตนเอง จากคำวิพากษ์วิจารณ์ การดำเนินคดี เช่น เป็นการป้องกันทางด้านจิตใจ พยายามหาเหตุผลมาอธิบาย การกระทำของตน มีการป้องกันตนเองเพื่อให้พ้นผิดจากการกระทำต่าง ๆ ทั้งปวง เช่น ให้เหตุผลว่า สออบตกเพราะสอนไม่ดี เป็นต้น

5. ความต้องการเป็นอิสระ (Need for Autonomy) เป็นความต้องการที่ปรารถนาจะเป็นอิสระจากสิ่งกีดขวางทั้งปวง ต้องการที่จะต่อสู้ดิ้นรนเพื่อเป็นตัวของตัวเอง เช่น เด็กมักจะแต่งตัวหรือรับประทานอาหารเอง โดยไม่ต้องการความช่วยเหลือจากมารดาหรือบุคคลอื่น เป็นต้น

6. ความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement) คือ ความต้องการที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ ที่ยากลำบากให้ประสบความสำเร็จ หรือพยายามเอาชนะอุปสรรคทั้งปวง เพื่อให้การทำงานของตน ประสบความสำเร็จ จากการศึกษาพบว่า เพศชายมีความต้องการที่จะประสบความสำเร็จมากกว่าเพศหญิง

7. ความต้องการสร้างมิตรภาพกับบุคคลอื่น (Need for Affiliation) เป็นความต้องการที่จะทำให้ผู้อื่นรักใคร่ ต้องการรู้จักหรือมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นต้องการเอาอกเอาใจ มีความซื่อสัตย์ต่อเพื่อนฝูง พยายามสร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลอื่น

8. ความต้องการความสนุกสนาน (Need for Play) เป็นความต้องการที่จะแสดง ความสนุกสนาน ต้องการหัวเราะ เพื่อการผ่อนคลายความตึงเครียด มีการสร้างหรือเล่าเรื่องตลกขบขัน มีการพักผ่อนหย่อนใจ มีการเล่นเกมกีฬา เป็นต้น

9. ความต้องการแยกตนเองจากผู้อื่น (Need for Rejection) เป็นความต้องการหรือมีความปรารถนาของบุคคล ในการที่จะแยกตนออกจากผู้อื่น ไม่มีความรู้สึกยินดีในร้ายกับบุคคลอื่น ต้องการเมินเฉยจากผู้อื่น

10. ความต้องการความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น (Need for Succorance) เป็นความต้องการให้บุคคลอื่นมีความสุข เห็นอกเห็นใจ มีความสงสาร ต้องการได้รับความช่วยเหลือ การดูแลคำแนะนำจากบุคคลอื่น

11. ความต้องการที่จะให้ความช่วยเหลือต่อบุคคลอื่น (Need for Nurturance) เป็นความต้องการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกับบุคคลอื่น โดยการให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลที่ไม่สามารถจะช่วยเหลือตนเองได้ หรือให้ความช่วยเหลือให้บุคคลอื่นพ้นจากภัยอันตรายต่าง ๆ

12. ความต้องการที่จะสร้างความประทับใจในตนเองให้กับผู้อื่น (Need for Exhibition) เป็นความต้องการที่จะให้บุคคลอื่นได้เห็น ได้ยินเกี่ยวกับเรื่องราวของตัวเอง ต้องการให้ผู้อื่นมีความสนใจ สนุกสนาน แปลกใจหรือตกใจในเรื่องราวของตนเอง เช่น เล่าเรื่อง ตลกขบขันให้บุคคลอื่นฟัง เพื่อบุคคลอื่นจะเกิดความประทับใจในตนเอง เป็นต้น

13. ความต้องการมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่น (Need for Dominance) เป็นความต้องการที่จะให้บุคคลอื่นทำตามคำสั่งของตน ทำให้เกิดความรู้สึกว่าตนมีอิทธิพลเหนือว่าบุคคลอื่น

14. ความต้องการที่จะยอมรับนับถือผู้อื่น (Need for Deference) เป็นความต้องการที่จะยอมรับนับถือผู้อื่น ใฝ่หาด้วยความยินดี รวมทั้งนิยมชมชื่นในบุคคลที่มีอำนาจเหนือกว่า พร้อมจะให้ความช่วยเหลือด้วยความยินดี

15. ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงจากการคำหั้นหรือถูกกลั่นโทษ (Need for Avoidance of Inferiority) เป็นความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงให้พ้นจากความอับอายทั้งหลาย ต้องการหลีกเลี่ยงการดูถูก หรือการกระทำต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดความละอายใจ

16. ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงจากอันตราย (Need for Avoidance Harm) เป็นความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงความเจ็บปวดทางด้านร่างกาย ต้องการได้รับความปลอดภัยจากอันตรายทั้งปวง

17. ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงการตำหนิ (Need for Avoidance of Blame) เป็นความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงการลงโทษด้วยการคัดลอกตามกลุ่ม หรือยอมรับคำสั่งหรือปฏิบัติตามกฎข้อบังคับของกลุ่ม เพราะกลัวการถูกลงโทษ

18. ความต้องการความเป็นระเบียบเรียบร้อย (Need for Orderliness) เป็นความต้องการที่จะจัดสิ่งของต่าง ๆ ให้อยู่ในสภาพที่เป็นระเบียบเรียบร้อย มีความประณีตงดงาม เช่น การจัดหนังสือในชั้นหนังสือให้เป็นระเบียบเรียบร้อย เป็นต้น

19. ความต้องการที่จะรักษาชื่อเสียง (Need for Inviolacy) เป็นความต้องการที่จะรักษาชื่อเสียงของตนที่มีอยู่ไว้จนสุดความสามารถ เช่น การไม่ยอมขโมยแม้ว่าตนจะต้องหิว หรือไม่ยอมทำความผิดไม่คดโกงผู้ใดเพื่อชื่อเสียงของวงศ์ตระกูล เป็นต้น

20. ความต้องการให้ตนเองมีความแตกต่างจากบุคคลอื่น (Need for Contrariness) เป็นความต้องการที่จะกระทำให้ตนเองไม่เหมือนกับบุคคลอื่น เช่น เพื่อนในกลุ่มใส่กระโปรงมาโรงเรียน แต่ตนต้องการให้แตกต่างจากบุคคลอื่น โดยการใส่กางเกงมาโรงเรียน เป็นต้น

สรุปได้ว่า ความต้องการเป็นสิ่งที่เกิดขึ้น เนื่องจากสภาพทางร่างกายและสภาพทางจิตใจที่บุคคลได้สร้างขึ้น ก่อให้เกิดความรู้สึกขาดซึ่ง ความต้องการนี้บางครั้งเกิดขึ้นเนื่องจากแรงกระตุ้นภายในของบุคคล

5. แรงจูงใจกับการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย (Motivation in Sports & Exercise)

สืบสาย บุญวีรบุตร (2541 : 53 - 55) กล่าวถึงแรงจูงใจกับการกีฬาและการออกกำลังกายไว้ดังนี้

1. แรงจูงใจที่ทำให้คนเริ่มเล่นกีฬาและหรือการออกกำลังกาย (Motives to Initiate Participating Sports and or Exercise) คือ

1.1 เหตุผลเกี่ยวข้องกับความสุขงาม (Physical Appearance) และสมรรถภาพทางกาย ต้องการมีร่างกายเป็นกล้ามเนื้อ ได้สัดส่วนเป็นที่พอใจจากเพศตรงข้าม และต้องการมีสมรรถภาพทางกายดี ร่างกายแข็งแรง

1.2 เหตุผลทางการแพทย์ (Medical Reasons) แพทย์สั่งให้ออกกำลังกายและความเจ็บป่วยเรื้อรัง

1.2.1 มีอาการที่จะนำไปสู่โรคต่าง ๆ เช่น ปริมาณ โคเลสเตอรอลสูง ความดันเลือดสูงเครียด

1.2.2 มีอาการบาดเจ็บเรื้อรัง เช่น เจ็บหลัง ปวดหัวไหล่เรื้อรัง

1.2.3 เพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพหลังการบาดเจ็บหรือเจ็บป่วย หรือหลังจากการที่อวัยวะหยุดเคลื่อนไหวนาน ๆ

1.2.4 เพื่อคลายเครียดและลดความวิตกกังวลจากการทำงานเป็นประจำ

1.3 เป็นเหตุผลทางสังคม (Affiliation)

1.3.1 ต้องการพบเพื่อนใหม่ รู้จักคนใหม่โดยใช้กิจกรรมกีฬาเป็นการสื่อสารในการเข้าสังคม

1.3.2 ต้องการใช้เวลาร่วมกับเพื่อนและคนใกล้ชิด โดยใช้กิจกรรมการออกกำลังกายเป็นสื่อ

1.3.3 ต้องการให้ตนเองเป็นที่ยอมรับ หรือเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มกีฬาได้ถูกนำมาเป็นสื่อประสานระหว่างสมาชิกกลุ่ม เช่น การเล่นกอล์ฟระหว่างผู้บริหาร

1.3.4 เพื่อยกระดับสถานะทางสังคม (Social Status) เพื่อสร้างชื่อเสียงทางด้านกีฬา เช่น การเป็นทีมชาติเพื่อให้ได้เงินและการยอมรับจากสังคมรอบข้าง

1.3.5 ได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากคนใกล้ชิด พ่อ แม่ พี่น้อง คู่ครอง

1.4 การมีทัศนคติที่ดีต่อกีฬา (Attitude Towards Sports)

1.4.1 การเห็นประโยชน์ ความสำคัญและความจำเป็นของการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย

1.4.2 มีการศึกษาและการมีประสบการณ์เดิมที่ดีต่อการออกกำลังกาย

1.4.3 ชอบและสนุกกับการออกกำลังกายกิจกรรมนั้นท้าทายความสามารถ

2. แรงจูงใจที่ทำให้คนยังคงเล่นกีฬาและหรือการออกกำลังกาย (Motives to Continue Participating Sports and or Exercise) คือ

2.1 เหตุผลทางจิตวิทยา (Psychological Reasons)

2.1.1 มีแรงจูงใจในตนเอง (Self - Motivation) ลักษณะของบุคลิกภาพแบบ A (Type A) ที่ชอบสังคม ชอบการมีเพื่อน ชอบความท้าทาย การเสี่ยง ชอบการแข่งขัน มักร่วมกิจกรรมการออกกำลังกาย

2.1.2 ทำให้เกิดความรู้สึกที่ดี (It Feels Good) มีความสนุกสนาน ท้าทาย ความสามารถ ความเครียด ลดความวิตกกังวล มีการรับรู้ว่าคุณมีความสามารถ (Self - Efficacy) ประสบความสำเร็จ (Perceive Competence) เป็นที่ยอมรับจากคนทั่วไป ทำให้มีความเชื่อมั่น มีความภูมิใจในตนเอง (Self - Esteem) จากการเล่นกีฬา

2.2 เหตุผลทางสรีรวิทยา (Physiological Body Composition Reasons)

2.2.1 เกิดการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย เช่น ร่างกาย เช่น ร่างกายได้สัดส่วน กล้ามเนื้อแข็งแรง ร่างกายกระฉับกระเฉง ทำงานได้นานขึ้นเหนื่อยน้อยลงและหายเหนื่อยเร็วขึ้น อารมณ์ แจ่มใส สุขภาพจิตดี

2.2.2 สถานภาพสุขภาพดีขึ้น (Health Status) เช่น มีการเจ็บป่วยน้อยลงปริมาณไขมันในเส้นเลือดและความดันเลือดลดลง ลดความเครียด

2.2.3 พัฒนาสมรรถภาพแบบแอโรบิก (Aerobic Fitness) ระบบหายใจ และไหลเวียนโลหิตดีขึ้น

2.3 เหตุผลทางสิ่งแวดล้อมและสังคม (Situational Reasons)

2.3.1 สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจอยู่ในสภาวะครอบครัวยุคใหม่ที่เศรษฐกิจที่ดีพอควร จึงมีโอกาสที่จะเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่าคนที่ฐานะทางการเงินต่ำ

2.3.2 อาชีพและการทำงาน เอื้อให้เล่นกีฬา หรือการออกกำลังกายได้

2.3.3 มีเวลาและมีความสุขสบายในการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย

2.3.4 การได้พบเพื่อนใหม่ สังคมใหม่ที่ต่างไปจากชีวิตประจำวัน

2.3.5 เป็นกิจกรรมใหม่ ได้เรียนรู้สิ่งใหม่ต่างไปจากที่เคยจำเจ

2.3.6 อยู่ในครอบครัวที่รักการเล่นกีฬาหรือเป็นสังคมที่สนับสนุนให้เล่นกีฬา

3. แรงจูงใจที่ทำให้คนเลิกเล่นกีฬาและหรือออกกำลังกาย (Motive to Discontinue Participating Sports and or Exercise) คือ

3.1 มีปัญหาส่วนตัว (Personal Factors)

3.1.1 พฤติกรรมสุขภาพส่วนตัวไม่เหมาะสม ทำให้หยุดหรือเลิกเล่นกีฬา เช่น คนที่สูบบุหรี่ หรืออ้วน หรือมีโรคที่เกิดอันตรายได้เมื่อออกกำลังกาย เช่น โรคไขข้ออักเสบ โรคตับ ทำให้ออกกำลังกายได้อย่างมีข้อจำกัด

3.1.2 ศาสนาและวัฒนธรรมความเชื่อ และวัฒนธรรมบางท้องถิ่น ไม่เอื้อให้ออกกำลังกาย รวมทั้งอายุ เพศ ล้วนมีผลต่อการออกกำลังกายและเล่นกีฬา หลายคนมีความเชื่อที่ผิดว่าการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาเป็นกิจกรรมของคนหนุ่มสาวหรือของเพศชายเท่านั้น

3.1.3 มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการออกกำลังกาย เพราะมีประสบการณ์เดิมไม่ดี ไม่ประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือได้รับบาดเจ็บจากการออกกำลังกาย หรือเล่นกีฬา

3.2 เหตุผลจากสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมโดยรอบ (Environmental Factors)

3.2.1 เวลาและการจัดการไม่ได้ ทำให้ไม่มีเวลาหรือไม่จัดสรรเวลาให้กับ การออกกำลังกาย

3.3.2 ไม่ได้รับการสนับสนุนจากบุคคลใกล้ชิด เช่น โค้ช ครู พ่อแม่ พี่น้องและเพื่อน

3.3.3 บรรยากาศในชั้นเรียน ลักษณะการจัดกิจกรรมนั้น ๆ ไม่สนุกไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการ

3.2.4 ราคาค่าบริการในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา มีราคาแพง

3.3 เหตุผลเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม (Activity Variables)

3.3.1 ความเข้มของกิจกรรม หรือความหนักหน่วงในการฝึกซ้อมไม่เป็นที่พอใจ เช่น เบาเกินไปหรือหนักเกินไป หรือไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ หรือทำให้เสียการเรียนการทำงาน หรือสังคมส่วนอื่น ๆ

3.3.2 ได้รับบาดเจ็บจากกิจกรรมนั้น ๆ

3.3.3 กิจกรรมน่าเบื่อ ไม่หลากหลาย ไม่มีตัวให้เลือกตามที่ต้องการ

3.3.4 สนใจกิจกรรมอื่น จึงเลิกเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายนั้น ๆ โดยเฉพาะเด็กหรือเยาวชนที่มักเปลี่ยนความสนใจตลอดเวลา

3.3.5 ไม่ประสบความสำเร็จตามที่ตั้งใจไว้ในการเข้าร่วมกิจกรรม

สรุปได้ว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย ของคนทุกคนขึ้นอยู่กับเหตุผลของแต่ละบุคคลที่มีเหตุ และผลต่างกันขึ้นอยู่กับสภาพร่างกายและจิตใจ

6. กีฬากับองค์การทางสังคม (Sport and Organization)

บราว และสก็อต (Blau and Scott. 1962 : 2 ; อ้างอิงจาก ชัชชัย โกมารทัต. 2536 : 157) กล่าวว่า อิทธิพลทั้งหมดของสภาพสังคมที่มีต่อพฤติกรรมมนุษย์ อาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ โครงสร้างของความสัมพันธ์ในกลุ่มหรือการรวมตัวกันเป็นกลุ่มหรือโครงสร้างสังคม เช่น ข่ายงานของความสัมพันธ์ทางสังคมที่คนเข้าร่วมหมุ่กัน และ ความคิด ความเชื่อหรือมุมมองทั่วไปที่สมาชิกของสังคมมีส่วนร่วมกัน อันเปรียบเหมือนสำเนาแผนการพฤติกรรมของตน เช่น วัฒนธรรม เป็นต้น

7. กีฬากับการศึกษา (Sport and Education)

สแนยเดอร์ และสเปอไรเซอร์ (Snyder and Spereitzer.1981 : 119 ; อ้างอิงจาก ชัชชัย โกมารทัต. 2536 : 163) กล่าวว่า ปกติแล้วเรามักจะพูดถึงเรื่องของการศึกษาควบคู่ไปกับคำว่า การขัดเกลาทางสังคม ซึ่งหมายถึงการประสานบรรทัดฐาน ค่านิยม และทักษะของสังคมเข้าด้วยกัน อันจะทำให้ปัจเจกบุคคลสามารถทำหน้าที่ในฐานะเป็นสมาชิกของสังคมได้มีประสิทธิภาพ โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้ของสถาบันการศึกษา เช่น โรงเรียนประถมศึกษา มัธยมศึกษาและสถาบันอุดมศึกษา ต่าง ๆ กีฬาและกิจกรรมทางกายในรูปแบบพลศึกษาจัดเป็นกิจกรรมและวิชาในระบบการศึกษาที่สังคมยอมรับว่ามีความสำคัญในขบวนการ ขัดเกลาทางสังคมของโรงเรียนกีฬาของตนไว้ จนบางครั้ง

กลายเป็นว่าสนใจที่จะรักษาอำนาจหรือเพิ่มอำนาจมากกว่าสนใจจะยึดมั่นในอุดมการณ์ขององค์กร
กีฬานั้น และรัฐออกกฎหมายผ่านทางฝ่ายนิติบัญญัติเพื่อดูแล กำกับและควบคุมการกีฬามือสมัครของรัฐบาล
ทำหน้าที่ให้การศึกษาเป็นไปตามกฎหมาย เป็นต้น

8. กีฬากับศาสนา (Sport and Religion)

เซจ (Sage.1981 : 147 ; อ้างอิงจาก ชัชชัย โกมารทัต. 2536 : 165) กล่าวว่า พลังและอิทธิพล
ของกีฬาได้เพิ่มขึ้นอย่างมากมา ในขณะที่ศาสนาและการไปวัด ได้ลดความสำคัญ ความสนใจและ
การยอมรับลดลงมาก กีฬามีลักษณะหลาย ๆ อย่างที่คล้ายคลึงกับศาสนา เช่น รูปแบบ ค่านิยม การยอมรับ
การบูชา ความคลั่งไคล้ เจริญใจ ข้อปฏิบัติและอื่น ๆ

สรุปได้ว่า การกีฬาเข้ามามีบทบาทต่อวิถีชีวิตมนุษย์มากขึ้นพอ ๆ กับการที่มนุษย์ต้องนำ
องค์ประกอบทางสังคมและวัฒนธรรมมาใช้เป็นตัวกำหนดนโยบาย แผนงาน หรือทิศทางการพัฒนา
การกีฬาให้เหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ของกลุ่มคนในสังคมมากขึ้น เช่น ความนิยมในกีฬา การเล่นกีฬา
การเข้าร่วมกิจกรรมที่อาจต้องคำนึงถึงธุรกิจของสังคมในวัฒนธรรมยุคนั้น ๆ ด้วย

หลักการ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบ

รูปแบบของการกระทำระหว่างกันทางสังคม

1. การแลกเปลี่ยน (Exchange) คือ รูปแบบของการกระทำของคนหรือกลุ่มคนในการให้
และรับคืน การแลกเปลี่ยนอาจเกิดได้หลายรูปแบบ เช่น การแลกเปลี่ยนระหว่างสิ่งของกับสิ่งของ เป็นต้น
2. ความร่วมมือ (Cooperation) คือ รูปแบบของการกระทำระหว่างกันของคน หรือกลุ่มคน
ในการร่วมทำเพื่อทำไปสู่ความสำเร็จ อันเนื่องมาจากมีเป้าหมายเดียวกัน แต่ไม่สามารถที่จะทำได้
โดยลำพัง เช่น การร่วมมือกันตามประเพณี การร่วมมือกันตามคำสั่ง การร่วมมือกันแบบประสานงาน
 เป็นต้น
3. ความขัดแย้ง (Conflict) คือ รูปแบบของการกระทำระหว่างกันของคน หรือกลุ่มคนใน
การต่อสู้ระหว่างกันเพื่อแย่งชิงสิ่งของหรือทรัพยากรที่มีค่า หรือความคิดเห็นไม่เหมือนกัน สาเหตุของ
ความขัดแย้งคือ ผลประโยชน์และผลตอบแทนมีจำกัด แต่ละคนจะต้องแข่งขันกันเพื่อให้ได้มา
ซึ่งทรัพยากรที่หายาก ดังนั้น แต่ละคนต้องพยายามทำให้ตนประสบความสำเร็จ เพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่
ตนเองต้องการ จอร์จ ซิมเมล (Georg Simmel) ได้กำหนดประเภทของความขัดแย้งได้ 4 แบบ คือ ความขัดแย้ง
ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม ทางกฎหมาย และความคิดไม่ตรงกัน คนส่วนใหญ่มองว่าความขัดแย้ง
เป็นผลลบ แต่ปัจจุบันความขัดแย้งทำให้เกิดผลบวกได้ เช่น การรวมพลังกันในกลุ่มเพื่อต่อต้าน
ฝ่ายตรงข้าม เป็นต้น

4. การแข่งขัน (Competition) คือ รูปแบบการกระทำระหว่างกันของคนหรือกลุ่มคนที่มีความขัดแย้งกันในเป้าหมายเดียวกัน แต่ต้องดำเนินไปสู่เป้าหมายดังกล่าวภายในกฎและกติกาที่ตกลงได้

5. การบังคับ (Coercion) คือ วิธีการของคนใดคนหนึ่ง หรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งที่จะใช้อำนาจหรืออิทธิพลบังคับให้คนใดคนหนึ่ง หรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งทำตามความต้องการด้วยวิธีต่างๆ เช่น ใช้กำลัง ใช้วิธีการทางตรงหรือทางอ้อม ใช้กฎหมาย เป็นต้น

รูปแบบและการพัฒนารูปแบบ

1. ความหมายของรูปแบบ

นักวิชาการต่าง ๆ ได้ให้ความหมายของรูปแบบทั้งในลักษณะที่คล้ายคลึงและแตกต่างกัน ซึ่งพอที่จะสรุปความหมายของรูปแบบได้ ดังนี้

รูปแบบ หมายถึง สิ่งที่แสดงโครงสร้างของความสัมพันธ์ระหว่างชุดของปัจจัยหรือ ตัวแปรต่าง ๆ หรือองค์ประกอบที่สำคัญในเชิงความสัมพันธ์หรือเหตุผลซึ่งกันและกัน เพื่อช่วยให้เข้าใจข้อเท็จจริงหรือปรากฏการณ์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยเฉพาะ นักวิชาการที่ให้ความหมายของรูปแบบในลักษณะนี้ได้แก่ บาร์ และฮาร์ทแมน (Bardo and Hartman.1982 : 70), กู๊ด (Good .1973), คีเวส (Keeves .1988 : 559), วิลเลอร์ (Willer .1967 : 15), เสรี ชัคแซม (2538 : 3) และอุทุมพร จามรนาน (2541 : 22)

จากความหมายของรูปแบบที่กล่าวมาพอจะสรุปได้ว่า รูปแบบมีสองลักษณะ คือ รูปแบบที่เป็นแบบจำลองของสิ่งที่เป็นรูปธรรม และรูปแบบที่เป็นแบบจำลองของสิ่งที่เป็นนามธรรม ซึ่งสอดคล้องกับความหมายที่ ทอสซี และคาร์โรล (Tosi and Carroll. 1982 : 163) กล่าวไว้ว่า รูปแบบเป็นนามธรรมของจริงหรือภาพจำลองของสถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งอาจจะมีตั้งแต่รูปแบบอย่างง่าย ๆ ไปจนถึงรูปแบบที่มีความซับซ้อนขึ้นมาก ๆ และมีทั้งรูปแบบเชิงกายภาพ (Physical Model) ที่แบบจำลองวัตถุ เช่น แบบจำลองหอดูดาวแห่งชาติ แบบจำลองเครื่องบินขับไล่เอฟ 16 เป็นต้น

2. ประเภทของรูปแบบ

นักวิชาการต่าง ๆ ได้แบ่งประเภทของรูปแบบไว้หลายลักษณะซึ่งแตกต่างกันไป เช่น คีเวส (Keeves .1988 : 561 - 565 cited in Salis, 2002) ได้แบ่งประเภทของรูปแบบทางการศึกษาและสังคมศาสตร์เอาไว้ 4 ประเภท คือ

1. Analogue Model เป็นรูปแบบที่ใช้การอุปมาอุปไมยเทียบเคียงปรากฏการณ์ ซึ่งเป็นรูปธรรมเพื่อสร้างความเข้าใจในปรากฏการณ์ที่เป็นนามธรรม เช่น รูปแบบในการทำนายจำนวนนักเรียนที่จะเข้าสู่ระบบโรงเรียน ซึ่งอนุมานแนวโน้มมาจากการเปิดน้ำเข้าและปล่อยน้ำออกจากถัง นักเรียนที่

จะเข้าสู่ระบบเปรียบเทียบได้กับน้ำที่เปิดออกจากถัง ดังนั้น นักเรียนที่คงอยู่ในระบบจึงเท่ากับนักเรียนที่เข้าสู่ระบบด้วยนักเรียนที่ออกจากระบบ เป็นต้น

2. Mathematical Model เป็นรูปแบบที่ใช้สมการทางคณิตศาสตร์เป็นสื่อในการแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ รูปแบบประเภทนี้นิยมใช้กันทั้งในสาขาจิตวิทยาและศึกษาศาสตร์ รวมทั้งการบริหารการศึกษาด้วย

3. Causal Model เป็นรูปแบบที่พัฒนามาจากเทคนิคที่เรียกว่า Path Analysis และหลักการสร้าง Semantic Model โดยการนำเอาตัวแปรต่าง ๆ มาสัมพันธ์กันเชิงเหตุและผลที่เกิดขึ้น เช่น The Semantic Model โดยการนำเอาตัวแปรต่าง ๆ มาสัมพันธ์กันเชิงเหตุและผลที่เกิดขึ้น เช่น The Standard Model ซึ่งเป็นรูปแบบที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสภาพทางเศรษฐกิจสังคมของบิดามารดา สภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่บ้าน และระดับสติปัญญาของเด็ก เป็นต้น

3. องค์ประกอบของรูปแบบ

Bardo and Hartman (1982 : 165) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบไว้ว่า การที่จะระบุว่ารูปแบบใดรูปแบบหนึ่งจะต้องประกอบด้วย รายละเอียดอย่างน้อยเพียงใดจึงจะเหมาะสม และรูปแบบนั้นควรมีองค์ประกอบอะไรบ้างไม่ได้มีข้อกำหนดที่แน่นอน

โดยสรุปแล้วในการกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบว่าจะประกอบด้วยอะไรบ้าง จำนวนเท่าใด มีโครงสร้างและความสัมพันธ์กันอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับปรากฏการณ์ที่เรากำลังศึกษา หรือจะออกแนวคิด ทฤษฎี และหลักการพื้นฐานในการกำหนดรูปแบบแต่ละรูปแบบนั้น ๆ เป็นหลัก

4. การพัฒนารูปแบบ

คีเวส (Keeves. 1988 : 560 ; cited in Sallis. 2002) ได้กล่าวถึงหลักการอย่างกว้าง ๆ เพื่อกำกับการสร้างรูปแบบไว้ 4 ประการ คือ

1. รูปแบบควรประกอบขึ้นด้วยความสัมพันธ์อย่างมีโครงสร้าง (ของตัวแปร) มากกว่าความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงแบบธรรมดา อย่างไรก็ตามความเชื่อมโยงแบบเส้นตรงแบบธรรมดาทั่วไปนั้นก็มีประโยชน์โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการศึกษาวิจัยในช่วงต้นของการพัฒนารูปแบบ

2. รูปแบบควรใช้เป็นแนวทางในการพยากรณ์ผลที่จะเกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบได้ สามารถตรวจสอบได้โดยการสังเกตและหาข้อสนับสนุนด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ได้

3. รูปแบบควรจะต้องระบุหรือชี้ให้เห็นถึงกลไกเชิงเหตุผลของเรื่องที่ศึกษา ดังนั้น นอกจากรูปแบบจะเป็นเครื่องมือในการพยากรณ์ได้ ควรใช้ในการอธิบายปรากฏการณ์ได้ด้วย

4. นอกจากคุณสมบัติต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้ว รูปแบบควรเป็นเครื่องมือในการสร้างมโนทัศน์ใหม่ และการสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปรในลักษณะใหม่

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบพบว่า การพัฒนารูปแบบนั้นอาจจะมีขั้นตอนในการดำเนินงานแตกต่างกันไป แต่โดยทั่วไปแล้วอาจจะแบ่งออกเป็นตอน ๆ คือ การสร้างรูปแบบ (Construct) และการหาความเที่ยงตรง (Validity) ของรูปแบบ วิลเลอร์ (Willer. 1985 : 83) ส่วนรายละเอียดในแต่ละขั้นตอนว่ามีการดำเนินการอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะและกรอบแนวคิด ซึ่งเป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบนั้น ๆ

5. การตรวจสอบรูปแบบ

จุดมุ่งหมายที่สำคัญของการสร้างรูปแบบก็เพื่อทดสอบหรือตรวจสอบรูปแบบนั้นด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ การตรวจสอบรูปแบบมีหลายวิธี ซึ่งอาจใช้การวิเคราะห์จากหลักฐานเชิงคุณลักษณะ (Qualitative) และเชิงปริมาณ (Quantitative) โดยที่การตรวจสอบรูปแบบจากหลักฐานเชิงคุณลักษณะอาจใช้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจสอบ ส่วนการตรวจสอบโมเดลจากหลักฐานเชิงปริมาณใช้เทคนิคทางสถิติ ซึ่งการตรวจสอบรูปแบบควรตรวจสอบคุณลักษณะ 2 อย่าง (อุทุมพร จามรمان. 2541 : 23) คือ

1. การตรวจสอบความมากน้อยของความสัมพันธ์/ความเกี่ยวข้อง/เหตุผลระหว่างตัวแปร
2. การประมาณค่าพารามิเตอร์ของความสัมพันธ์ดังกล่าว ซึ่งการประมาณค่านี้สามารถประมาณข้ามกาลเวลา กลุ่มตัวอย่าง หรือสถานที่ได้ (Across Time, Samples, Sites) หรืออ้างอิงจากกลุ่มตัวอย่างไปหาประชาชนก็ได้ โดยผลการตรวจสอบนำไปสู่คำตอบ 2 ข้อ คือ

2.1 การสร้างรูปแบบใหม่ หรือ

2.2 การปรับปรุงหรือพัฒนารูปแบบเดิม

อิสเนอร์ (Eisner. 1976 : 192-193) ได้เสนอแนวคิดการตรวจสอบโดยการใช้ผู้ทรงคุณวุฒิในบางเรื่องที่ต้องการความละเอียดอ่อนมากกว่าการวิจัยในเชิงปริมาณ โดยเชื่อว่าการรับรู้ที่เท่ากันนั้นเป็นคุณสมบัติพื้นฐานของผู้รู้ และได้เสนอแนวคิดการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิไว้ดังนี้

1. การประเมินโดยแนวทางนี้ มิได้เน้นผลสัมฤทธิ์ของเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ตามรูปแบบการประเมินแบบอิงเป้าหมาย (Goal – Based Model) การตอบสนองปัญหาและความต้องการของผู้เกี่ยวข้องตามรูปแบบการประเมินแบบสนองตอบ (Responsive Model) หรือกระบวนการตัดสินใจ (Decision Making Model) แต่อย่างใดอย่างหนึ่ง แต่การประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิจะเป็นการวิเคราะห์วิจารณ์อย่างลึกซึ้งเฉพาะในประเด็นที่นำมาพิจารณา ซึ่งไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเสมอไป แต่อาจจะผสมผสานปัจจัยใน การพิจารณาต่าง ๆ เข้าด้วยกัน

ตามวิจารณ์ของผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับคุณภาพประสิทธิภาพ หรือความเหมาะสมของสิ่งที่ทำการประเมิน

2. เป็นรูปแบบการประเมินที่เน้นความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง (Specialization) ในเรื่องที่จะประเมิน โดยที่พัฒนามาจากรูปแบบการวิจารณ์งานศิลป์ (Art Criticism) ที่มีความละเอียดลึกซึ้ง และต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญระดับสูงมาเป็นผู้วินิจฉัย เนื่องจากการวัดคุณค่าไม่อาจประเมินด้วยเครื่องวัดใด ๆ ได้ และต้องใช้ความรู้ ความสามารถของผู้ประเมินอย่างแท้จริง ต่อมาได้มีการนำแนวคิดนี้มาประยุกต์ใช้ในทางการศึกษาระดับสูงในวงการอุดมศึกษามากขึ้น ในสาขาเฉพาะที่ต้องอาศัยผู้รู้ ผู้เล่นในเรื่องนั้นจริง ๆ มาเป็นผู้ประเมินผล ทั้งนี้เพราะองค์ความรู้เฉพาะสาขานั้น ผู้ที่ศึกษาเรื่องนั้นจริง ๆ จึงจะทราบและเข้าใจอย่างลึกซึ้ง

3. เป็นรูปแบบที่ใช้ตัวบุคคล คือ ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นเครื่องมือในการประเมินโดยให้ความเชื่อถือกับผู้ทรงคุณวุฒิในทั้งธรรมชาติและมโนคติที่ดี ทั้งนี้มาตรฐานและเกณฑ์พิจารณาต่าง ๆ นั้นจะเกิดขึ้นจากประสบการณ์และความชำนาญของผู้ทรงคุณวุฒินั่นเอง

4. เป็นรูปแบบที่ยอมให้ความยืดหยุ่นในกระบวนการทำงานของผู้ทรงคุณวุฒิตามอรรถาธิบายและความถนัดของแต่ละคน นับตั้งแต่การกำหนดประเด็นสำคัญที่พิจารณา การบ่งชี้ข้อมูลที่ต้องการ การเก็บรวบรวม การประมวลผล การวินิจฉัยข้อมูล ตลอดจนวิธีการนำเสนอ

ทั้งนี้ การเลือกผู้ทรงคุณวุฒิจะเน้นที่สถานภาพทางวิชาการ ประสบการณ์ และการเป็นที่เชื่อถือ (High Credit) ของวิชาชีพนั้นเป็นสำคัญ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อนำเสนอรูปแบบการดำเนินการกิจกรรมกีฬา โดยผู้วิจัยใช้วิธีการตรวจสอบความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อรูปแบบ จากผู้บริหารมหาวิทยาลัยหรือรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิต/นักศึกษา และบุคลากรที่รับผิดชอบโดยตรงในมหาวิทยาลัย เนื่องจากว่ารูปแบบการดำเนินกิจกรรม และยังไม่รูปแบบการจัดอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องอาศัยข้อคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ความเข้าใจ และมีความสามารถในการวิเคราะห์วิจารณ์ได้อย่างลึกซึ้ง

รูปแบบและลักษณะการดำเนินกิจกรรมกีฬาที่เป็นเชิงนโยบายของ สกอ.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาใช้งบประมาณส่งเสริมกิจกรรมนิสิตสนับสนุนกิจกรรมกีฬาในประเภท

1. กีฬานันทนาการ สนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์กีฬาเพื่อให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการเล่นกีฬานันทนาการ การเรียนรู้ทักษะในการเล่นกีฬาตามความสนใจ

2. การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ให้ความสำคัญสนับสนุนงบประมาณสมทบเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายแก่นิสิตในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ซึ่งมี

การจัดขึ้นปีละ 1 ครั้งทั้งรอบคัดเลือกเขตภาคใต้ และการแข่งขันในรอบมหกรรมโดยมหาวิทยาลัยที่มีความพร้อมและสมัครใจหมุนเวียนกันเป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันกีฬา

1. คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา. (2549). ได้พิจารณาเห็นสมควรกำหนดคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์เพื่อเป็นเป้าหมายในการพัฒนานิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดและกำกับทบวงมหาวิทยาลัย ดังนี้

1. เป็นผู้มีความรอบรู้ในวิชาการทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติมีความสามารถในการคิดและวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ

2. เป็นผู้มีความรู้ จริยธรรม สามารถครองตัวอยู่ในสังคมได้อย่างเต็มภาคภูมิ

3. เป็นผู้มีความรู้ในศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบัน ได้แก่

3.1 มีความรู้พื้นฐานด้านคอมพิวเตอร์เพียงพอที่จะใช้งานได้

3.2 มีความสามารถในการเล่นดนตรีได้อย่างน้อย หนึ่งชนิด

3.3 มีความสามารถในการเชิงศิลปะและวรรณกรรม

3.4 มีความสามารถในการกีฬาอย่างน้อยหนึ่งชนิดกีฬา

3.5 มีความสามารถทางภาษาต่างประเทศอย่างน้อยหนึ่งภาษา

4. เป็นผู้มีความรับผิดชอบต่องานและดำรงชีวิตด้วยความเหมาะสม

การดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทั้ง 4 ประการนี้จำเป็นที่จะต้องได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่าย อันได้แก่ มหาวิทยาลัย อาจารย์และนิสิตนักศึกษาที่จะร่วมกันจัดให้มีระบบการเรียนการสอน และกิจกรรมที่กลม่อมเกลา สร้างสรรค์และพัฒนาให้นักศึกษาเป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ได้อย่างที่มุ่งหวัง ทั้งนี้ให้ถือเป็นนโยบายในการปฏิบัติโดยทั่วไปทุกสถาบัน

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. (2546) ได้ออกประกาศเรื่องมาตรฐานการอุดมศึกษาใหม่สุด คือ ประกาศลงวันที่ 7 สิงหาคม 2549 ในประกาศฉบับนี้ได้ระบุมาตรฐานการอุดมศึกษาว่ามี 3 ด้าน ได้แก่ มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต มาตรฐานด้านการบริหารจัดการการอุดมศึกษา และมาตรฐานด้าน

การสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้ และสังคมแห่งการเรียนรู้

ในด้านที่เกี่ยวกับนักศึกษา คือ มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต ซึ่งระบุว่า “บัณฑิตระดับอุดมศึกษาเป็นผู้มีความรู้ มีคุณธรรมจริยธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง สามารถประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีความสำนึกและความรับผิดชอบต่อในฐานะพลเมืองและพลโลก”

จากมาตรฐานที่กำหนดข้างต้น ในประกาศดังกล่าวได้ระบุตัวบ่งชี้ของมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

1. บัณฑิตมีความรู้ ความเชี่ยวชาญในศาสตร์ของตน สามารถเรียนรู้ สร้างและประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง สามารถปฏิบัติงานและสร้างงานเพื่อพัฒนาสังคมให้สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล

2. บัณฑิตมีจิตสำนึก ดำรงชีวิต และปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบ โดยยึดหลักคุณธรรมจริยธรรม

3. บัณฑิตมีสุขภาพดีทั้งด้านร่างกายและจิตใจ มีการดูแล เอาใจใส่ รักษาสุขภาพของตนเองอย่างถูกต้องเหมาะสม

สรุปได้ว่า ลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์เป็นคุณสมบัติที่เป็น ที่คาดหวังว่าบัณฑิตทุกคนควรมี นักศึกษาควรพัฒนาตนเองให้มีคุณสมบัติตามลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ และควรทำแผนพัฒนาตนเอง เพื่อเป็นกรอบในการกำกับความประพฤติ และการปฏิบัติตนของนักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาศึกษาสำเร็จเป็นบัณฑิตที่มีคุณสมบัติที่พึงประสงค์ครบถ้วนและทำให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในชีวิตต่อไปด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยภายในประเทศ

โสภณ อรุณรัตน์ (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาที่พบขาดความเข้าใจเกี่ยวกับองค์กรบริหาร และความต้องการ คือ ให้คณะกรรมการบริหารสโมสรนักศึกษา และชมรมกีฬา วิชาเอกได้วางแผนการจัดกิจกรรม เพื่อให้เกิดรูปแบบที่หลากหลาย

นลินี นุศย์จิต (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแนวทางการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า สภาพและความคาดหวังในการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียนของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ด้านกิจกรรมกีฬามีความต้องการให้จัดสนามกีฬาและอุปกรณ์กีฬาไว้บริการนักเรียนอย่างสมบูรณ์

อุษณีย์ จิตนาประวาลี (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบริหารการศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ต้องมีการพัฒนาและปรับปรุงด้านบุคลากรอาคารสถานที่ตลอดจนวางแผนการจัดการบริหารการกีฬา อย่างมีระบบสะดวกต่อการติดต่อตามประเมิน

เกศสุกรณ์ กิจเจริญวิศาล (2532 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการสร้างแบบวัดเจตนาของนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมด้านกีฬาด้านแนวทฤษฎีของพีชไบน์ – ไอเซน ผลการศึกษาพบว่า ได้แบบวัดเจตนาด้วยการวัดทางตรงมีความเที่ยงตรงเชิงพิสัย แบบวัดตรงกับทฤษฎี และสามารถพยากรณ์เจตนา

ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาจากคะแนนเจดคติ เมื่อวัดตามทฤษฎีและคะแนนการคัดเลือตามกลุ่มอ้างอิง เมื่อวัดตามทฤษฎีได้ทุกบทบาท

พิตร สมาธิโต และคณะ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “รูปแบบการจัดกีฬาเพื่อมวลชน : กรณีศึกษาสำหรับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์” มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างรูปแบบการจัดกีฬาเพื่อมวลชนสำหรับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยมีองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการกีฬาเพื่อมวลชนที่ประกอบด้วย โครงสร้างการบริหารงาน องค์กรและบุคลากรที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง แหล่งงบประมาณ ลักษณะกิจกรรมที่จัด ปัญหาและอุปสรรคในการจัด ตลอดจนข้อเสนอแนะต่าง ๆ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 2 กลุ่มด้วยกัน คือ กลุ่มตัวอย่างที่ 1 เป็นผู้แทนของการจัดกีฬาเพื่อมวลชนในจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศ จำนวน 48 คน กลุ่มตัวอย่างที่ 2 เป็นผู้บริหารระดับรองอธิการบดี ฝ่ายกิจการนิสิต/นักศึกษา ผู้อำนวยการสำนักกีฬา ผู้อำนวยการกองกิจการนิสิต/นักศึกษา หัวหน้าภาควิชาพลศึกษา และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจาก 8 มหาวิทยาลัย คือ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (วิทยาเขตหาดใหญ่) มหาวิทยาลัยทักษิณ และการศึกษาแห่งประเทศไทย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ แบบสอบถามสำหรับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และแบบสัมภาษณ์ แบบสำรวจ ตลอดจนการพบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับกลุ่ม ตัวอย่างกลุ่มที่ 2 การรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม คณะนักวิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ต่อจากนั้นก็ได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติโดยหาค่าร้อยละ และเรียบเรียงข้อมูล ทั้งหมดมาอธิบายให้ข้อคิดเห็น ตลอดจนให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ เป็นความเรียง ผลการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบว่า

1. รัฐบาลได้ให้การสนับสนุนและมีการรณรงค์ในการจัด “กีฬาเพื่อมวลชน” มาโดยตลอด ซึ่งจะเห็นได้จากการบรรจุ “กีฬาเพื่อมวลชน” เอาไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติตั้งแต่ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2531 - 2539) จนถึงปัจจุบัน (พ.ศ. 2545 - 2549)

2. คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้สนองนโยบายของคณะกรรมการโอลิมปิกสากล (IOC) และเป็นไปตามกฎบัตรโอลิมปิก (Olympic Charter) ที่จะต้องเข้าร่วมกิจกรรม Olympic Day Run ในวันที่ 22 เมษายน ของทุก ๆ ปี และนับจากนี้คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายกีฬาเพื่อมวลชน (Sport for All Commission) เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับกีฬาเพื่อมวลชนด้วย

3. การกีฬาแห่งประเทศไทย สำนักงานกฤษฎมนตรี ได้จัดตั้งฝ่ายกีฬาเพื่อมวลชนไว้เป็นหน่วยงานหนึ่งขององค์กรนี้ และยังได้มีเครือข่ายของงานดังกล่าว อยู่ทุกจังหวัดทั่วประเทศ กิจกรรมหลักที่ได้ทำอยู่เป็นประจำทุกปีและเป็นที่รู้จักแพร่หลาย คือ มหกรรมกีฬาที่เรียกว่า Challenge Day ซึ่งจะจัดขึ้นในวันพุธ สัปดาห์ที่ 3 ของเดือนพฤษภาคมของทุก ๆ ปี

4. มหาวิทยาลัยทั้ง 8 แห่งที่คณะผู้วิจัยทำการศึกษา ได้มีนโยบายชัดเจนเกี่ยวกับ “กีฬาเพื่อมวลชน” ของมหาวิทยาลัย โดยจะอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบขององค์กรหลัก และผู้บริหารระดับรองอธิการบดี ที่มีชื่อเรียกแตกต่างกันออกไป

5. โครงสร้างการบริหารงานของสำนักการกีฬาหรือกองกิจการนิสิต/นักศึกษา ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานกีฬานั้น จะมีความหลากหลายออกไป ทั้งนี้ โดยที่ลักษณะงานจะขึ้นอยู่กับความพร้อมของแต่ละมหาวิทยาลัย

6. ชมรมกีฬาทั้งที่เป็นกีฬาเพื่อมวลชน/กีฬาเพื่อสุขภาพ และกีฬาเพื่อความเป็นเลิศนั้น จะมีจำนวนและวิธีการบริหารจัดการภายในชมรมที่แตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์จะเป็นมหาวิทยาลัยที่มีชมรมกีฬาต่างๆ มากที่สุด จำนวน 28 ชมรม ในขณะที่มหาวิทยาลัยมหาสารคามมีจำนวนชมรมกีฬาน้อยที่สุด คือ 8 ชมรม

7. กิจกรรมกีฬาเพื่อมวลชนที่จัดขึ้นในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ นั้น มีรูปแบบของกิจกรรมที่หลากหลายและจัดทั้งในโอกาสพิเศษ และจัดตลอดปี ทั้งนี้ โดยมีแหล่งเงินสนับสนุนจากทบวงมหาวิทยาลัย และเงินอุดหนุนกีฬาที่จัดเก็บจากนิสิต/นักศึกษา เป็นหลัก

8. สำหรับปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินกิจกรรม “กีฬาเพื่อมวลชน” นั้น มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่จะประสบปัญหาด້วยคล้ายกัน คือ การขาดองค์กรและผู้บริหารที่มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบโดยตรง การนำเองเรื่องของการบริหารจัดการกีฬาไปผูกรวมไว้กับกิจกรรมอื่นๆ ในกองกิจการนิสิต/นักศึกษา ซึ่งมีกิจกรรมอื่นๆ อยู่แล้วอย่างมากมาย ทำให้เรื่องของกีฬาเพื่อมวลชนสำหรับนิสิต/นักศึกษานั้น ถูกกลบตบหายไปอย่างเห็นได้ชัด และมีการทำกิจกรรมต่างๆ อย่างขาดการต่อเนื่อง การจัดสรรงบประมาณที่มีสัดส่วนไม่เหมาะสม ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงระหว่างกีฬาเพื่อมวลชนกับกีฬาเพื่อความเป็นเลิศก็เป็นอุปสรรคที่สำคัญอีกประการหนึ่ง ซึ่งผู้มีส่วนที่เกี่ยวข้องจะต้องให้ความสนใจและเอาใจใส่อย่างจริงจัง

9. สำหรับรูปแบบการจัดกีฬาเพื่อมวลชนของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์นั้น มหาวิทยาลัยควรจะได้มอบหมายให้ผู้บริหารระดับรองอธิการบดีฝ่ายกีฬาเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบ โดยควรแยกโครงสร้างการบริหารจัดการออกมาจากฝ่ายกีฬา กองกิจการนิสิต ทั้งนี้เพื่อเป็นเอกภาพและคล่องตัวในการบริหารจัดการมากยิ่งขึ้น

10. ในโครงสร้างขององค์กรที่ดูแลรับผิดชอบเรื่องกีฬานั้น เห็นสมควรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของกีฬาทั้งหมด ไปขึ้นอยู่กับสำนักกีฬา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ยกเว้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนและมีหน้าที่ในการสนับสนุนเรื่องของกีฬามหาวิทยาลัย เช่น ภาควิชาพลศึกษา และภาควิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา

11. การพิจารณาจัดสรรงบประมาณสำหรับกีฬาเพื่อมวลชนของมหาวิทยาลัยนั้น ควรมีสัดส่วนที่เหมาะสมกับการจัดสรรงบประมาณสำหรับกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

12. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ควรให้มีการจัดกิจกรรมกีฬาเพื่อมวลชนตลอดทั้งปีโดยเน้นจำนวนการเข้าร่วมของนิสิตส่วนใหญ่เป็นสำคัญ และควรจัดกิจกรรม “มหกรรมกีฬาไทย” ด้วยทุกครั้ง โดยให้ถือว่า มหกรรมกีฬาไทยเป็นกิจกรรมหลักส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยที่จะต้องจัดทุก ๆ ปี ทั้งนี้เพื่อเป็นการอนุรักษ์ไว้ซึ่งวัฒนธรรมและประเพณีที่เกี่ยวข้องกับการเล่นแบบไทยๆ

กาหลง เย็นจิตต์ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการดำเนินงาน ศูนย์กีฬาตำบลของการกีฬาแห่งประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการดำเนินงานศูนย์กีฬาตำบลด้านการพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐานควรมีอาสาพัฒนาด้านการกีฬาของตำบล ควรมีสโมสรกีฬาให้มากขึ้น ด้านการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ควรจะจัดการแข่งขันอย่างต่อเนื่องในทุกระดับด้านการพัฒนากีฬาเพื่ออาชีพ ควรจะทำให้กีฬาในตำบลเป็นอาชีพมากขึ้น ด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬา ควรจัดตั้งศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาตำบลใหม่ที่ประกอบด้วยประธานองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นประธาน และมีคณะกรรมการประกอบด้วยผู้แทนจากหมู่บ้านแต่ละหมู่บ้านมาเป็นกรรมการ ผู้แทนการกีฬาแห่งประเทศไทยประจำตำบล ผู้แทนจากกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนจากกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนจากกระทรวงสาธารณสุขผู้แทนชมรมกีฬาในตำบลทุกชมรม กีฬาและกรรมการอาจมาจากการแต่งตั้งของประธาน ให้ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นกรรมการ และเลขานุการศูนย์กีฬาตำบล และเจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่ด้านกีฬาของตำบลเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ ศูนย์กีฬาตำบลเสียก่อน

รุ่งรัชดาพร เวหะชาติ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารคุณภาพทั้งองค์การสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการศึกษาวิจัยพบว่ารูปแบบ การบริหารคุณภาพทั้งองค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านการนำองค์กรและการวางแผนกลยุทธ์ มีค่าเฉลี่ยสูง 3 ลำดับแรก ได้แก่ มีเป้าหมายของการพัฒนาคุณภาพอย่างชัดเจน แสดงถึง ความมุ่งมั่นในการพัฒนาคุณภาพ มีแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาของความเป็นเลิศทางวิชาการ กระบวนการเน้นผู้เรียนให้มีคุณธรรมจริยธรรม ระบบดูแลช่วยผู้เรียนมีคุณภาพมีความสามารถที่โดดเด่น ด้านทรัพยากรบุคคลและทีมงาน มีค่าเฉลี่ยสูง 3 ระดับแรก ได้แก่ แผนการพัฒนาบุคลากร แต่งตั้งคณะกรรมการและมอบอำนาจหน้าที่ให้กับหัวหน้าทีมคุณภาพ มีการมอบหมายหน้าที่ชัดเจนตามระเบียบปฏิบัติราชการ ด้านการวิเคราะห์ การประเมินและการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยสูง 3 ลำดับแรก ได้แก่ มีโครงสร้างองค์การอย่างเป็นระบบ ประเมินสภาพความต้องการทั้งระบบเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐาน วิเคราะห์สภาพความต้องการและจำเป็นของสถานศึกษา ด้านความพึงพอใจของผู้เรียน และผู้เกี่ยวข้อง ความพึงพอใจของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยสูง 3 ลำดับแรก ได้แก่ ครูสามารถจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูผู้สอนมีหน้าที่ในการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ สาระของหลักสูตรสอดคล้องกับสภาพผู้เรียนและท้องถิ่น ด้านผลลัพธ์ขององค์กร ภารกิจ มีค่าเฉลี่ยสูง 3 ลำดับแรก ได้แก่ ผู้เรียน

เป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และเคารพในสิทธิของผู้อื่น ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม มีค่านิยมที่พึงประสงค์ สร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมของทุกภาค

ปาริชาติ คุณปลื้ม (2548 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบองค์การแห่งการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบที่เหมาะสมขององค์การแห่งการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย ตามแนวคิดของผู้ที่เชี่ยวชาญพบว่า ประเด็นสำคัญที่ก่อให้เกิดหลักการทั้ง 5 ตามแนวคิดของเซน ประกอบด้วย หลักการที่ 1 ความรอบรู้แห่งตน ได้แก่ การสร้างแรงบันดาลใจให้เกิดความยากที่จะเรียนรู้ ความสามารถปรับเปลี่ยนความกดดันในการทำงานให้เป็นแรงกระตุ้นที่นำมาสร้างสรรค์ผลงานได้ หลักการที่ 2 การสร้างแบบจำลองความคิด ได้แก่ การมีทักษะในการฟังและมีการเปิดใจที่จะยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นและการใช้แหล่งความรู้หลายๆ แหล่งเพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจ หลักการที่ 3 การวิสัยทัศน์ร่วม ได้แก่ พนักงานต้องมีความเข้าใจในวิสัยทัศน์ขององค์กรอย่างชัดเจน และการยอมรับว่าความสำเร็จขององค์กรเป็นภาระงานของพนักงานทุกคน หลักการที่ 4 การเรียนรู้เป็นทีม ได้แก่ การพัฒนาและการส่งเสริมระบบการทำงานเป็นทีมและการสร้างแรงยึดเหนี่ยวระหว่างสมาชิกในทีม หลักการที่ 5 ความคิดเชิงระบบ ได้แก่ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้ที่ทำงานในหน่วยงานเดียวกันและระหว่างหน่วยงาน และการมีความเข้าใจในการจัดลำดับความสำคัญของงานส่วนแนวคิดของผู้บริหารมหาวิทยาลัยเอกชนพบว่า ประเด็นสำคัญที่ก่อให้เกิดหลักการทั้ง 5 ประกอบด้วย หลักการ ที่ 1 ได้แก่ การมีสติและฝึกจิตใจให้มีความมุ่งมั่นในการใฝ่เรียนรู้และการใช้ข้อมูล ข้อเท็จจริงและเหตุผลทุกครั้ง ในการคิดวิเคราะห์ และตัดสินใจ หลักการที่ 2 ได้แก่ การปรับระบบการศึกษาที่สามารถสอนให้คิดและวิเคราะห์ได้ด้วยตนเอง และการใช้แหล่งความรู้หลายๆ แหล่ง เพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจ หลักการที่ 3 ได้แก่ การยอมรับความสามารถของผู้อื่นและการติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ หลักการที่ 4 ได้แก่ การมีกระบวนการประเมินผลการปฏิบัติของสมาชิกในทีมและการมีกระบวนการฝึกอบรมสมาชิกในทีม และหลักการที่ 5 ได้แก่ การมีความเข้าใจในการจัดลำดับความสำคัญของงาน ระบบโครงสร้าง นโยบาย และกระบวนการทำงานขององค์กร ต้องมีการออกแบบให้สามารถคัดแปลงแก้ไข มีความยืดหยุ่น และตอบสนองต่อสิ่งที่มากระทบทั้งภายในและภายนอกองค์กร

ปีพามา รอดทั้ง (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การใช้เวลาวางด้วยการเล่นกีฬาและออกกำลังกายของประชาชนในเขตภาคเหนือตอนล่าง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการใช้เวลาวางด้วยการเล่นกีฬาและออกกำลังกายของประชาชนในเขตภาคเหนือตอนล่าง กลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็นประชาชนชาย 200 คน ประชาชนหญิง 200 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (X) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ทดสอบค่าที (t - Independent) วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way Analysis of Variance) และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีเชฟเฟ้ (Scheffe Method) ผลการวิจัยพบว่า

1. ประชาชนส่วนมากที่ใช้เวลาว่างด้วยการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย มีอายุระหว่าง 15 - 25 ปี วุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ไม่ได้ประกอบอาชีพและยังไม่มีรายได้

2. ประชาชนส่วนมาก ได้รับข่าวสารความรู้เกี่ยวกับการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย จากโทรทัศน์ เล่นกีฬา และออกกำลังกายในวันธรรมดา และวันหยุดมากที่สุด ใช้เวลา 1 - 2 วัน/ สัปดาห์ และใช้เวลาในแต่ละครั้ง 15 - 30 นาที ในช่วงเวลา 16.00 - 19.00 น. ใช้สนามกีฬาของโรงเรียนหรือของหมู่บ้านเป็นที่เล่นกีฬาและออกกำลังกายมากที่สุด กิจกรรมในร่มที่นิยมมากที่สุดคือ วอลเลย์บอล กิจกรรมกลางแจ้งที่นิยมมากที่สุด แต่กีฬาที่สนใจมากที่สุดคือ ฟุตบอล

3. ประชาชนมีมุมมองหมายของการเล่นกีฬาและออกกำลังกายเพื่อให้มีสุขภาพดีมากที่สุด

4. ประชาชนมีปัญหาการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย ด้านสถานที่ คือ สถานที่ไม่เพียงพอ ด้านอุปกรณ์ คือ อุปกรณ์ไม่เพียงพอ ปัญหาส่วนตัวประชาชนที่อยู่ในระดับมากที่สุด คือ เวลาว่างไม่เพียงพอที่จะใช้ในการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย

5. ความต้องการรับบริการในการเล่นกีฬาออกกำลังกายของประชาชนในเขตภาคเหนือตอนล่าง ด้านสถานที่ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกและด้านบุคลากรผู้ให้บริการในระดับมากที่สุด 2 ด้าน

6. จากการทดสอบค่าที่พบว่า ความต้องการด้านสถานที่ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก ระหว่างประชาชนชายกับประชาชนหญิง มีความต้องการไม่แตกต่างกัน และความต้องการด้านบุคลากรผู้ให้บริการ โดยรวมไม่มีความแตกต่างกัน ยกเว้น ความต้องการให้มีบุคลากรคอยให้คำแนะนำในการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย และให้มีเจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัยในบริเวณสนามกีฬา และสถานที่ออกกำลังกาย ประชาชนหญิงมีความต้องการมากกว่าประชาชนชาย

7. จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า

7.1 ความต้องการด้านสถานที่ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก และบุคลากรผู้ให้บริการ ระหว่างกลุ่มอายุ ทุกข้อไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่โดยเชฟเฟ่ พบว่า ประชาชนกลุ่มอายุ 15 - 25 ปี กับประชาชนกลุ่มอายุ 26 - 35 ปี และประชาชนกลุ่มอายุ 15 - 25 ปี กับประชาชนกลุ่มอายุ 36 ปีขึ้นไป มีความต้องการด้านความต้องการให้มีห้องเก็บและยืมอุปกรณ์โดยเฉพาะ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7.2 ความต้องการด้านสถานที่ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก และด้านบุคลากรผู้ให้บริการ ระหว่างระดับการศึกษาไม่มีความแตกต่างกัน

7.3 ความต้องการด้านสถานที่ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก และด้านบุคลากรผู้ให้บริการระหว่างกลุ่มอาชีพไม่มีความแตกต่างกัน

พรรณี บุญประกอบ และคณะ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษารูปแบบการบริหารจัดการที่ดีในมุมมองประชาคมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ตัวบ่งชี้การจัดการที่ดีในมหาวิทยาลัยในความคิดเห็นของประชาคมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้แก่

1. ด้านโครงสร้างองค์กรและการบริหารของมหาวิทยาลัย ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการได้มาซึ่งผู้บริหาร การรับฟังความคิดเห็นจากประชาคมของอธิบดี ผู้บริหารมีแผนงานตรวจสอบได้ และได้รับการยอมรับจากประชาคม

2. ด้านการบริหารงานบุคคล ควรมีการประชาสัมพันธ์ มีหลักเกณฑ์การคัดเลือกพิจารณาความดีความชอบ สวัสดิการ การร้องทุกข์ การประเมิน การตรวจสอบและการกระจายอำนาจ

3. ด้านการบริหารการเงินและทรัพย์สิน ควรมีระบบการทำงานชัดเจนและมีฐานข้อมูลที่สมบูรณ์

อัปสร แ่มสรวล (2533 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษารูปแบบการบริหารกิจการศึกษาศาสนสถานเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ โดยศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค โครงสร้างแนวคิด แล้วสร้างรูปแบบจำลองเพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ตามวิธีการทางเทคนิคเดลฟาย โดยมีสาระเกี่ยวข้อง 5 ด้าน คือ ปรัชญาของกิจการนักระศึกษานโยบายของกิจการนักระเรียน วัตถุประสงค์ของกิจการนักระศึกษา และกระบวนการบริหารกิจการนักระศึกษา ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านปรัชญาของกิจการนักระศึกษา ควรส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาให้เป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ด้วยวิชาชีพ จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม มีคุณธรรมและรับผิดชอบต่อส่วนร่วม

2. ด้านนโยบายของกิจการนักระศึกษา ควรส่งเสริมให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมตามความสนใจและความถนัดของแต่ละบุคคล มีประสบการณ์ด้านวิชาการและวิชาชีพ ตลอดจนส่งเสริมให้ได้รับการพัฒนาความคิดและบุคลิกภาพ

3. ด้านวัตถุประสงค์ของกิจกรรมการศึกษาศาสนสถาน ควรส่งเสริมการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิศวะศึกษาและช่างอุตสาหกรรม

4. ด้านขอบเขตของการบริหารกิจการนักระศึกษา เน้นภารกิจ 4 ด้าน คือ ด้านสวัสดิการด้านการควบคุม ด้านกิจกรรมร่วมหลักสูตรและด้านส่งเสริมวิชาการ

5. ด้านการบริการการบริหารกิจการนักระศึกษา ควรวางแผนระยะสั้นและระยะยาวจัดองค์กร กำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยงานอย่างชัดเจน อบรมสัมมนาและส่งเสริมให้บุคลากรศึกษาเพิ่มเติมในสาขาที่เกี่ยวข้องกับงานกิจการนักระศึกษา ประชาสัมพันธ์ ประเมินผลการปฏิบัติงาน และแสวงหาเงินอุดหนุนจากแหล่งต่าง ๆ

ศุภฤกษ์ แก้วกมลรัตน์ (2536 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษารูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาสถานเทคโนโลยีราชมงคล เพื่อศึกษาและสร้างรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาสถานเทคโนโลยีราชมงคล โดยการศึกษาข้อมูลพื้นฐานและหลักวิชาเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี ปัญหา อุปสรรคในการจัดการแข่งขัน

กีฬาตัวอย่างการจัดการแข่งขันกีฬาของสถาบันต่าง ๆ นำมาสร้างรูปแบบจำลองการจัดการแข่งขันกีฬา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการแข่งขันกีฬา จำนวน 25 คน เกี่ยวกับรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลที่เหมาะสม โดยใช้เทคนิคเดลฟาย ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบจัดการแข่งขันกีฬาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ตามทัศนะของผู้เชี่ยวชาญควรประกอบด้วยโครงสร้าง 6 ด้าน คือ นโยบายทั่วไปในการจัดการแข่งขันกีฬา วัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขันกีฬา การบริหารบุคคลในการจัดการแข่งขันกีฬา การจัดองค์การการแข่งขันกีฬา วิธีการแข่งขัน และการประเมินผลการแข่งขันกีฬา และมีรูปแบบการแข่งขัน ดังนี้

1. สถาบันควรเน้นนโยบายในการส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และให้นักศึกษาแสดงความสามารถในการเล่นกีฬา
2. สถาบันควรมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมสุขภาพอนามัยของนักศึกษา เพื่อให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการออกกำลังกายและให้นักศึกษาสนใจเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา
3. ควรชี้แจงและเผยแพร่นโยบายและวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขันกีฬาให้บุคลากรที่จัดการแข่งขันกีฬามีความรู้หลักวิชาพลศึกษาและการบริหารพลศึกษา และควรจัดประชุมผู้เชี่ยวชาญทางด้านพลศึกษาเกี่ยวกับการให้ความรู้แก่บุคลากรเหล่านี้ด้วย
4. สถาบันควรจัดประเภทกีฬาที่แข่งขันให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขันกีฬาและผลัดเปลี่ยนกันเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน ควรกำหนดช่วงเวลาจัดการแข่งขันที่แน่นอนและจัดเป็นประจำทุกปี การแข่งขันควรมีพิธีเปิดและพิธีปิด รางวัลที่มอบให้กับผู้ชนะเลิศควรประกอบด้วย เหรียญทอง เหรียญเงินและเหรียญทองแดง ควรมีการบันทึกข้อมูลสถิติเกี่ยวกับผลการแข่งขันและวางแผนการแสวงเงินจากแหล่งต่าง ๆ มาสนับสนุนจัดการแข่งขันกีฬา
5. สถาบันควรกำหนดวิธีการจัดการแข่งขันกีฬาให้เหมาะสมกับระยะเวลา จำนวนทีมที่เข้าแข่งขัน และใช้กฎกติกาของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย
6. สถาบันควรประเมินผลการแข่งขันกีฬา โดยทั้งกระบวนการจัดการแข่งขันและควรประเมินผลค่าที่ใช้จ่ายต่อจำนวนบุคคลที่เข้าร่วมกิจกรรมด้วย

สายัณห์ วนะรมย์ (2536 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษารูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยครูในสหวิทยาลัยรัตน โกสินทร์ เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับแนวความคิดต่อกระบวนการบริหารกิจกรรมนักศึกษา 5 ด้าน โดยใช้เทคนิคเดลฟาย ผลการวิจัยพบว่า

1. การกำหนดทิศทางและขอบเขตของการจัดกิจกรรมนักศึกษา มีปรัชญา นโยบายและจุดมุ่งหมาย เน้นการพัฒนานุคลิกภาพของนักศึกษา ใช้การจัดกิจกรรมภาคปฏิบัติควบคู่กับการเรียนการสอนในห้องเรียน
2. ประเภทและลักษณะของการจัดกิจกรรมนักศึกษานั้นวิชาการ กีฬา บำเพ็ญประโยชน์ และศิลปวัฒนธรรม

3. องค์การนักศึกษาและการบริหารงานกิจกรรมนักศึกษา เน้นให้มีคณะกรรมการบริหารและสถาบันนักศึกษา

4. ปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญต่อการบริหารกิจกรรมนักศึกษา ได้แก่ บุคลากรที่มีคุณภาพและมีประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมนักศึกษา การสนับสนุนการเงินที่เพียงพอ ความอิสระในการจัดหาอุปกรณ์ และการจัดให้มีตารางเวลาทำกิจกรรมร่วมกัน

5. กระบวนการบริหารกิจกรรมนักศึกษา เน้นการวางแผนระยะสั้นควบคู่กับแผนระยะยาวตลอดปีการศึกษา การกำหนดบทบาทของหน่วยงานที่สนับสนุนการจัดกิจกรรมให้ชัดเจน การให้ความดีความชอบในการช่วยปฏิบัติงานบุคลากร การนิเทศที่มีประสิทธิภาพ การพัฒนา การประสานงาน การประเมินติดตามผลโครงการจัดกิจกรรม และการจัดทำงบประมาณที่ถูกหลักวิชาอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อความเจริญก้าวหน้าของการจัดกิจกรรมนักศึกษาวิทยาลัยครูในสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์

มนัส นิลสวัสดิ์ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแรงงูใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า

1. นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีแรงงูใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตมีแรงงูใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตด้านการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ด้านการเรียนเพื่อรู้และการพัฒนาตนเอง และด้านการประกอบอาชีพอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการช่วยเหลือสังคม นิสิตมีแรงงูใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตอยู่ในระดับปานกลาง

2. นิสิตทั้งชายและหญิง มีแรงงูใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตในแต่ละด้านและโดยรวมไม่แตกต่างกัน

3. นิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีแตกต่างกัน มีแรงงูใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตในแต่ละด้านและโดยรวมไม่แตกต่างกัน

4. นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีแรงงูใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกัน มีแรงงูใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตด้านการช่วยเหลือสังคม ด้านการเรียนเพื่อรู้และการพัฒนาตนเอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5. นิสิตที่ศึกษาอยู่ในกลุ่มคณะวิชาที่แตกต่างกัน มีแรงงูใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตในแต่ละด้านและโดยรวมไม่แตกต่างกัน

6. นิสิตที่มีลักษณะที่พึงอาศัยแตกต่างกัน มีแรงงูใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตที่พึงอาศัยอยู่ในลักษณะที่พึงอาศัยแตกต่างกัน มีแรงงูใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตด้านการเรียนเพื่อรู้และการพัฒนาตนเอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ฉัตรวิทย์ แสงเทียน (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาของคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ พบว่า

1. นักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ประจำปีการศึกษา 2546 มีความคิดเห็นว่าเป็นสิ่งที่ได้รับจากการทำกิจกรรมนักศึกษาในแต่ละด้าน และโดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญหญิงและชาย มีความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ในด้านร่างกายและโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญที่มีระยะเวลาในการศึกษาในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ในแต่ละด้านและโดยรวมไม่แตกต่างกัน

4. คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญที่สังกัดประเภทหน่วยกิจกรรมนักศึกษาที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมไม่แตกต่างกัน

5. คณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษาที่สังกัดประเภทหน่วยกิจกรรมส่งเสริมจริยธรรมและศาสนาและคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมที่สังกัดประเภทหน่วยกิจกรรมศิลปะแสดงและดนตรี มีความคิดเห็นว่าเป็นสิ่งที่ได้รับจากการทำกิจกรรมนักศึกษาในด้านจิตใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

วารุณี กล้วยไข่มุก (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการบริหารงานขององค์กรกิจกรรมนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน พบว่า

1. ผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนิสิต และนิสิต เห็นว่าการบริหารงานขององค์กรกิจกรรมนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ในแต่ละด้านและโดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

2. ผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนิสิต และนิสิต มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานขององค์กรกิจกรรมนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ในแต่ละด้านและโดยรวมไม่แตกต่างกัน

3. ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการดำเนินงานกิจกรรมนิสิตต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานขององค์กรกิจกรรมนิสิต ด้านการรายงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

4. อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนิสิต ที่ได้รับมอบหมายจากมหาวิทยาลัยให้ปฏิบัติในการให้คำปรึกษาประจำองค์กรกิจกรรมนิสิตต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานขององค์กรกิจกรรมนิสิตในแต่ละด้านและโดยรวมไม่แตกต่างกัน

5. อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนิสิต ที่มีประสบการณ์ในการทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานขององค์กรกิจกรรมนิสิตใหม่แต่ละด้านและ โดยรวม ไม่แตกต่างกัน

6. นิสิตที่สังกัดองค์กรที่นิสิตดำเนินกิจกรรมต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานขององค์กรกิจกรรมนิสิต ในแต่ละด้านและโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตที่สังกัดองค์กรบริหารองค์การนิสิตและสภาผู้แทนนิสิต มีปัญหาการบริหารงานขององค์กรกิจกรรมนิสิตด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการจัดบุคลากร ด้านการดำเนินการ ด้านการประสานงาน ด้านการรายงานและ โดยรวมแตกต่างจากนิสิตที่สังกัดสโมสรนิสิตและชมรมกิจกรรมนิสิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง ยกเว้นด้านงบประมาณที่นิสิตที่สังกัดองค์การบริหารองค์การนิสิตและสภาผู้แทนนิสิต มีความคิดเห็นแตกต่างจากนิสิตที่สังกัดองค์การบริหารองค์การนิสิตและสภาผู้แทนนิสิต มีความคิดเห็นแตกต่างจากนิสิตที่สังกัดสโมสรนิสิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ยุพิน จงเจริญทรัพย์ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรม การมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษากับการพัฒนาตนเองของนักศึกษา พบว่า

1. นักศึกษาสถาบันราชภัฏจันทรเกษมมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในกิจกรรม นักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลางเกือบทุกข้อ ยกเว้นเรื่องเกี่ยวกับการใช้สิทธิในการลงคะแนนเลือกตั้งผู้แทนนักศึกษาในโอกาสต่าง ๆ การทำหน้าที่ในชมรม/ชุมนุมด้วยความเต็มใจ และรู้สึกภาคภูมิใจ และเรื่องการเข้าร่วมกิจกรรมเพราะสนใจวิธีการจัดกิจกรรมและวัตถุประสงค์ของการทำกิจกรรมที่นักศึกษามีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในระดับมาก

2. นักศึกษาชายและนักศึกษาคณะของสถาบันราชภัฏจันทรเกษม มีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษาไม่แตกต่างกัน

3. นักศึกษาสถาบันราชภัฏจันทรเกษมที่ศึกษาในชั้นปีต่างกันมีส่วนร่วมในกิจกรรม นักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 มีกิจกรรมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษาต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4

4. นักศึกษาสถาบันราชภัฏจันทรเกษมที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีส่วนร่วม ในกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษาต่างกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

5. นักศึกษามีการพัฒนาตนเองโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีการพัฒนาตนเองอยู่ในระดับมากทุกด้าน

6. นักศึกษาสถาบันราชภัฏจันทรเกษมเพศชายและเพศหญิงมีการพัฒนาตนเองโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาเพศชายและนักศึกษาเพศหญิงมีการพัฒนาตนเองในด้านการพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง และด้านการพัฒนาเป้าหมายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. นักศึกษาสถาบันราชภัฏจันทรเกษมที่ศึกษาอยู่ชั้นปีต่างกันมีการพัฒนาตนเองโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ชั้นปีต่างกันมีการพัฒนาตนเองด้านการพัฒนาความสามารถ ด้านการจัดการ ด้านอารมณ์ ด้านการพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง ด้านการเสริมสร้างเอกลักษณ์ของตนเอง และด้านการพัฒนาเป้าหมาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

8. นักศึกษาสถาบันราชภัฏจันทรเกษมที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีการพัฒนาตนเองโดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาพัฒนาตนเองด้านการจัดการด้านอารมณ์ ด้านการพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง ด้านการพัฒนาการติดต่อสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างมีวุฒิภาวะ ด้านการพัฒนาเป้าหมาย ด้านการพัฒนามรรยาพฤติกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

9. การพัฒนาตนเองของนักศึกษาโดยรวม มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างมีวุฒิภาวะ ด้านการพัฒนาเป้าหมาย ด้านการพัฒนามรรยาพฤติกรรมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

งานวิจัยต่างประเทศ

แมคโกเวอร์น (McGovern, 1999 : 4057) ได้ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบที่ดีที่สุดในการประเมินผลการให้บริการอุปการะและสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักศึกษาชั้นนำ เพื่อตรวจสอบคุณค่าและผลกระทบการให้บริการของศูนย์ฝึกกีฬานานาชาติแห่งชาติแคนาดา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้จัดการของศูนย์ฝึกฯ จำนวน 17 ชนิดกีฬาและ 11 การให้บริการ โดยประเมินผลการให้บริการด้านต่าง ๆ คือ การแพทย์ สรีรวิทยา การนวด จิตวิทยาการศึกษา โภชนาการ กายภาพบำบัด ความแข็งแรง และการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย ศูนย์ทรัพยากรกีฬาอาชีพและการวางแผนการเงิน และการประชาสัมพันธ์ ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการจัดการบริการที่ได้ผลและเป็นสิ่งที่นักกีฬาชั้นนำต้องการมากเป็นพิเศษ คือ งานอาชีพ ซึ่งเป็นสิ่งที่แต่ละคนคำนึงในการพัฒนาตนเอง นักกีฬาที่ได้รับมอบอำนาจในการวางแผน การจัดช่วงการฝึก และการพัฒนาการฝึกของโปรแกรม มีความรู้ลึกในการรับผิดชอบและอุทิศตัวในการฝึกเป็นอย่างมาก ซึ่งพบว่า จุดเน้นหลักความต้องการของนักกีฬา

แต่ละคนอยู่ที่ต้องการให้การศูนย์ฝึกกีฬามีการพัฒนาโปรแกรมการฝึก และต้องการให้ทีมบริการกีฬาพัฒนาความสามัคคี ซึ่งเกี่ยวข้องกับผลที่ตามมาในศูนย์ฝึกนี้

จุนเกอร์ แอนเดอร์สัน และมิลเลอร์ (Junker, Anderson and Mueller. 1978 : 144) ได้ทำการสำรวจเกี่ยวกับชุมนุมกีฬาที่นิยมในสหรัฐอเมริกาและแคนาดา โดยใช้แบบสอบถามไปยังสถานที่ต่าง ๆ มากกว่า 2,000 แห่ง พบว่าในอเมริกาเหนือมีชุมนุมกีฬาถึงหมื่น ๆ ชุมนุม เพราะเขาเชื่อว่าชุมนุมกีฬาเป็นกลุ่มบุคคลที่รวมกันด้วยมุ่งหมายอันเดียวกันคือเพื่อขยายและส่งเสริมความสนใจในการเข้ามามีส่วนร่วมกับกิจกรรมพลศึกษาและกิจกรรมอื่น ๆ กีฬาที่ได้รับความนิยมมากที่สุด คือ ฟุตบอล การโต้คลื่นเรือ ยูโด ฟันดาบ ยิมนาสติก และรักบี้

วิลกี (Wilke. 1983 : 278) ได้ทำการศึกษาเรื่องโครงสร้างโดยทั่วไปของโปรแกรมพลศึกษาระดับอุดมศึกษาในอนาคต ด้วยการศึกษารูปแบบหลาย โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารโครงการพลศึกษา จำนวน 100 คน ในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน ทั่วอเมริกาที่มีนักศึกษาไม่ต่ำกว่า 500 คน ที่จัดให้มีการสอนพลศึกษาในสถาบัน ผลการวิจัย พบว่า ควรจะมีการเน้นให้มากขึ้นในแต่ละภาคเรียนเกี่ยวกับเรื่องสมรรถภาพของหัวใจ การไหลเวียนโลหิต ด้านโภชนาการ และการควบคุมน้ำหนัก ผู้บริหารควรตระหนักถึงคุณค่าของกิจกรรมพลศึกษาและความต้องการของนักศึกษาในแต่ละโปรแกรม ควรจะจัดวิชาพลศึกษาในหลักสูตรสถานศึกษาโดยกำหนดให้เป็นหน่วยกิต ควรเป็นกิจกรรมที่สามารถเล่นได้ตลอดชีวิตมากกว่าการเล่นกีฬาเป็นทีม การสอนจะต้องสนองความต้องการที่แตกต่างระหว่างบุคคลและควรมีการปรับปรุงเพื่อความเหมาะสม

ฮอลบลูค (Holbrook. 1992 : 2735) ทำการศึกษาความต้องการเร่งด่วน และกำหนดแผนเพื่อจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการส่งเสริมสุขภาพการเรียนพลศึกษานั้นธนาคารและโปรแกรมการแข่งขันกีฬา โดยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง 94 คน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ประกอบด้วยผู้บริหารสถาบัน ผู้อำนวยการสำนักธุรการ และสถาปนิก ผลปรากฏว่าคณะกรรมการวางแผนของสถาบันจะต้องศึกษาในรายละเอียดเพื่อกำหนดแบบสิ่งอำนวยความสะดวกได้อย่างถูกต้อง จัดเพิ่มงบประมาณเพื่อซ่อมแซมสิ่งอำนวยความสะดวก จัดตั้งศูนย์บริหารเพื่อประโยชน์สำหรับการบำรุงรักษาที่ได้ประสิทธิภาพ การร่วมกันดำเนินการตั้งแต่การวางแผน และการวิจัยเพื่อศึกษาแนวทางในอนาคตเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อประสิทธิผลการวางแผน และการดำเนินการ

นีลสัน (Neilson. 1979 : 253) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการวิเคราะห์ของการจัดการแข่งขันกีฬาภายในทางด้านการสนับสนุนของมหาวิทยาลัยระดับสูงของรัฐ ในรัฐเทนเนสซี ผลการวิจัยพบว่า

1. โดยทั่วไปการดำเนินงานในแต่ละด้านของทุกมหาวิทยาลัย กระทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ ยกเว้น ระบบการให้คะแนน การให้รางวัล และการประชาสัมพันธ์
2. การจัดการแข่งขันกีฬาภายในของทุกมหาวิทยาลัยในรัฐเทนเนสซี เป็นไปตามจุดมุ่งหมายในการจัดทั้งสิ้น

3. ความคล้ายคลึงในการจัดการแข่งขันกีฬาของแต่ละมหาวิทยาลัย คือ การใช้ผู้บริหารที่มีความเชี่ยวชาญในการดำเนินการ

4. การบริหารด้านการจัดการแข่งขันกีฬภายใน กำลังมีการเปลี่ยนแปลงจากเดิมที่ดำเนินการโดยนักศึกษา มาเป็นการใช้ผู้เชี่ยวชาญในการดำเนินการ

5. การจัดการด้านปฐมพยาบาลและเหตุฉุกเฉินยังมีน้อย

6. การสนับสนุนทางการเงินในการจัดการแข่งขันกีฬภายในของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เพียงพอและเหมาะสมกับความต้องการ

7. กฎ ระเบียบการแข่งขันอยู่ในเกณฑ์เหมาะสมดี

8. การเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ไม่ได้เน้นถึงความแตกต่างของผู้เข้าร่วมการแข่งขัน

9. ระบบการให้คะแนน ยังไม่รัดกุมเพียงพอ

10. การจัดการเลี้ยงฉลองรางวัลจากการแข่งขัน ไม่นิยมกระทำกันมากนัก

ผลสรุปจากการสำรวจดังกล่าว ประกอบกับคำแนะนำต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินการแข่งขันกีฬภายในมหาวิทยาลัย ทำให้มีข้อสรุปที่ควรแก้ไข ดังนี้

1. ควรมีการส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ให้มากกว่านี้

2. กีฬาประเภทใดที่จะจัดการแข่งขัน ซึ่งไม่มีในโปรแกรมการเรียนการสอน ควรมีการฝึกสอนให้ก่อนเป็นพิเศษ

3. ควรเพิ่มและเน้นหนักให้มากขึ้นเกี่ยวกับการปฐมพยาบาลและการพยาบาลฉุกเฉินในการจัดการแข่งขันแต่ละครั้ง

4. ในกรณีที่จำเป็นต้องเดินทาง หรือการขนส่งเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการแข่งขัน ควรใช้ยานพาหนะที่เป็นของสถานศึกษา ของสาธารณะหรือของส่วนตัว

5. สนามแข่งขันควรติดตั้งไฟให้เพียงพอ ในโอกาสที่มีการจัดการแข่งขันกลางคืน โดยเฉพาะที่ป่ายคะแนน

6. ควรจัดหาอุปกรณ์และเครื่องมือสำหรับป้องกันอันตรายจากการแข่งขัน สำหรับนักกีฬาให้พร้อมเสมอ

สรุปได้ว่า จากงานวิจัยข้างต้นอาจกล่าวได้ว่า การมีส่วนร่วมในการเข้าร่วมกิจกรรมนิตินักศึกษานั้น มีปัจจัยหลายด้านที่เข้ามามีบทบาทที่จะทำให้นิตินักศึกษามีความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมจึงปัจจัยหนึ่งของกระบวนการดำเนินกิจกรรม การจัดกิจกรรมจะต้องสอดคล้องกับความต้องการของนิตินักศึกษา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเพื่อพัฒนารูปแบบการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ซึ่งมีขั้นตอนการวิจัย ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาและสำรวจข้อมูลเบื้องต้น

การศึกษาและสำรวจข้อมูลเบื้องต้น โดยศึกษาเอกสารงานวิจัยและรายงานที่เกี่ยวข้องกับหลักการ แนวคิดการบริหารจัดการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา

การพัฒนารูปแบบการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา โดยศึกษาสภาพทั่วไปของการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา แล้วสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา สำหรับประชากรกลุ่มเป้าหมายจำนวน 40 ข้อ และนำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการบริหารจัดการกีฬา ซึ่งมีผลงานเป็นที่ยอมรับตรวจสอบความถูกต้องเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) และสร้างแบบสัมภาษณ์ผู้บริหารและอาจารย์ที่ปรึกษา กีฬาหลังจากนั้น จัดสนทนากลุ่มกับประชากรกลุ่มเป้าหมายที่เป็นนิสิต เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ ในขั้นตอนที่ 3 ต่อไป

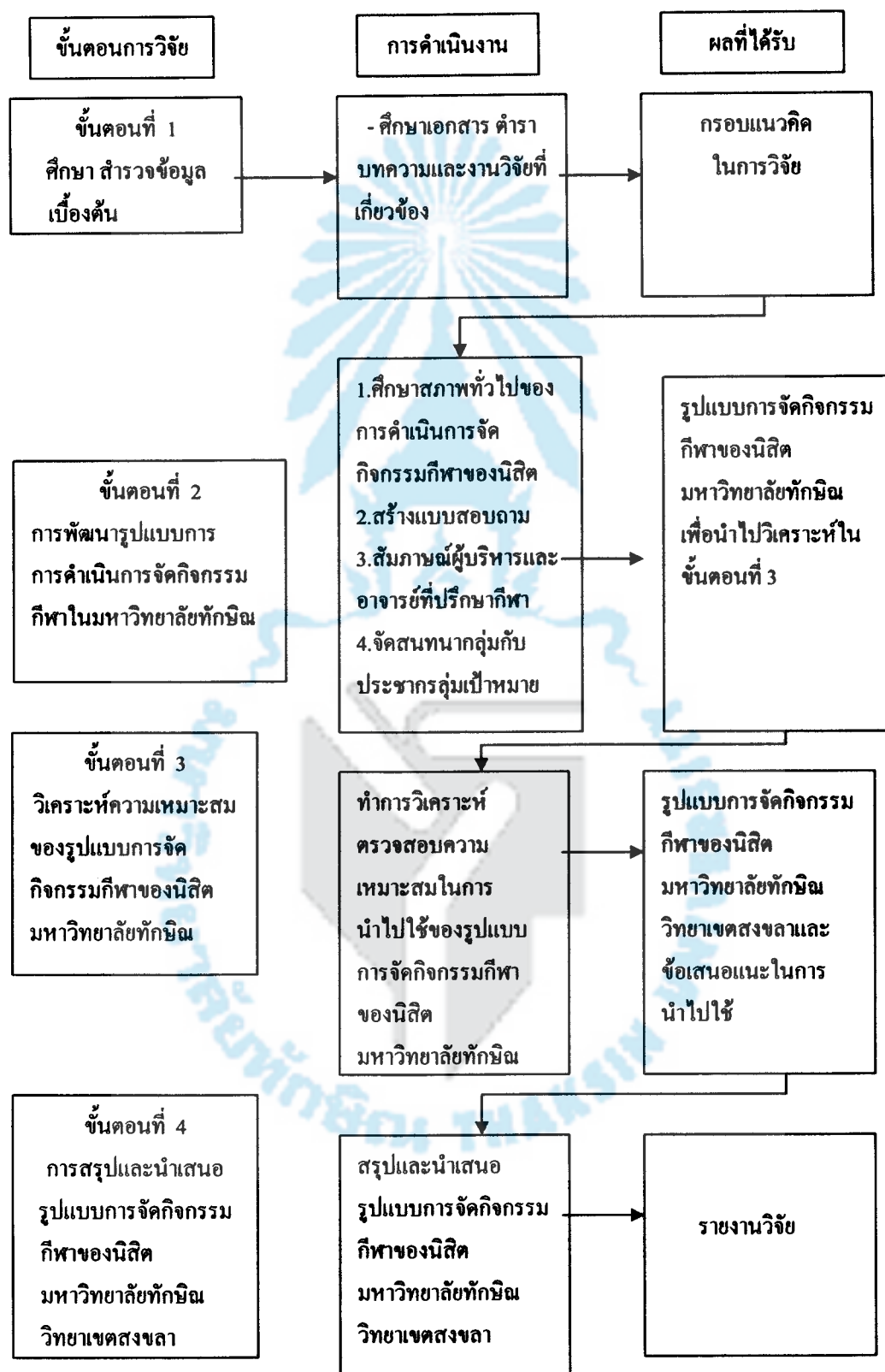
ขั้นตอนที่ 3 วิเคราะห์ความเหมาะสมของรูปแบบการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา

ทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม และข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารและอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกีฬา ชมรมกีฬาและการสนทนากลุ่ม ตรวจสอบความเหมาะสมในการนำไปใช้ของรูปแบบการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ไปใช้ต่อไป

ขั้นตอนที่ 4 การสรุปและนำเสนอการพัฒนารูปแบบการดำเนินการกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา

การดำเนินการในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยจะสรุปผลและนำเสนอการพัฒนารูปแบบการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา และข้อเสนอแนะโดยการจัดทำเป็นรายงานการวิจัยต่อไป

แสดงขั้นตอนการวิจัยการดำเนินการผลที่ได้รับ

ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

ประชากรกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ รวมทั้งสิ้น 29 คน ประกอบด้วย

1. ผู้บริหารที่รับผิดชอบภารกิจด้านกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา จำนวน 1 คน
2. อาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกีฬาคณะการนิสิตและที่ปรึกษาชมรมกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา จำนวน 13 คน
3. นายกองค์การนิสิต ประธานสถานนิสิต ประธานฝ่ายกีฬาคณะการนิสิต จำนวน 3 คน
4. ประธานชมรมกีฬาทุกชมรมของมหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา จำนวน 12 คน

เครื่องมือและวิธีสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากข้อมูลที่ได้จากการศึกษาสภาพทั่วไปของการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา แบบสัมภาษณ์ผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษากีฬาและจากการสนทนากลุ่มกับประชากรกลุ่มเป้าหมาย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังนี้

1. ศึกษาสภาพทั่วไปของการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และแนวความคิดการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาใน มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา เพื่อสร้างแบบสอบถามจำนวน 40 ข้อ
2. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการบริหารจัดการกีฬา จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ และความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) แล้วนำข้อเสนอแนะ ปรับปรุงแก้ไข
3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ ของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน เรียบร้อยแล้ว ไปเก็บข้อมูลกับประชากรกลุ่มเป้าหมาย
4. สร้างแบบสัมภาษณ์ผู้บริหารและอาจารย์ที่ปรึกษากีฬา ตามแนวความคิดการบริหารจัดการของวัฏจักรเคมิง คือ การวางแผน (Planning = P) การนำแผนไปปฏิบัติ (Doing = D) การประเมินผลแผน (Checking = C) และสุดท้ายการปรับปรุงแก้ไข (Action = A)
5. นำแบบสัมภาษณ์ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ ก่อนนำแบบสัมภาษณ์ไปเก็บข้อมูลต่อไป

6. จัดทำหัวข้อสนทนากลุ่มกับกลุ่มประชากรเป้าหมายที่เป็นนิสิต ตามแนวคิดการบริหารจัดการของวัฏจักรเดมิง คือ การวางแผน การนำแผนไปปฏิบัติ การประเมินผลแผน และการปรับปรุงแก้ไข (PDCA)

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลด้วยตัวเอง เนื่องจากประชากรกลุ่มเป้าหมายอยู่ในมหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ทั้งหมด
2. ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ไปสัมภาษณ์ผู้บริหารและอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกีฬา ชมรมกีฬาด้วยตัวเอง
3. ผู้วิจัยจัดสัมมนากลุ่ม (Focus Group) กับประชากรกลุ่มเป้าหมาย ที่เป็นนิสิตด้วยตัวเอง ตามแนวความคิดที่กำหนดไว้ในเรื่องการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าร้อยละ (Percentage)
2. ค่าเฉลี่ย (Mean)
3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. วิเคราะห์สภาพทั่วไปของประชากรกลุ่มเป้าหมาย โดยวิธีหาค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความคิดเห็นของประชากรกลุ่มเป้าหมาย โดยวิธีหาค่าเฉลี่ย (μ) หาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และแปลความหมายผลการวิเคราะห์ตามเกณฑ์ การประเมินความคิดเห็นของประคอง กรรณสูตร (ประคอง กรรณสูตร. 2542 : 94) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง มีระดับความคิดเห็น อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ และจากการสนทนากลุ่มไปอธิบายในรูปของบทความเรื่องเกี่ยวกับการบริหารจัดการกีฬาของวงจรควบคุมคุณภาพของวัฏจักรเคมี (PDCA)
4. วิเคราะห์ตรวจสอบความเหมาะสม ของรูปแบบการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ก่อนนำเสนอรูปแบบของการนำไปใช้
5. สรุปรูปแบบการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา เป็นรายงานวิจัย

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในบทนี้เป็นการนำเสนอผลการศึกษารูปแบบการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ซึ่งสามารถนำเสนอรายละเอียดตามประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. ศึกษาวิเคราะห์สภาพทั่วไปของการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา
2. การพัฒนารูปแบบการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา

ศึกษาวิเคราะห์สภาพทั่วไปของการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา

1. วิเคราะห์สภาพทั่วไปของการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่ปรึกษากีฬา
 - 1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารและอาจารย์ที่ปรึกษาข้อมูลทั่วไป ของผู้บริหารและอาจารย์ที่ปรึกษา ดังรายละเอียดในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงสภาพทั่วไปของผู้บริหารและอาจารย์ที่ปรึกษาศึกษา

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (n=14)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	11	78.6
หญิง	3	21.4
สถานภาพ		
ผู้บริหารที่รับผิดชอบภารกิจด้านกีฬา	1	7.1
อาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกีฬา	2	14.3
อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมกีฬา	11	78.6
ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านกิจกรรมกีฬา		
มากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 3 ปี	2	14.3
มากกว่า 3 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี	2	14.3
มากกว่า 5 ปีขึ้นไป	10	71.4

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 78.6 เป็นเพศหญิง ร้อยละ 21.4 ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมกีฬา ร้อยละ 78.6 รองลงมาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกีฬา ร้อยละ 14.3 และเป็นผู้บริหารที่รับผิดชอบภารกิจด้านกีฬา ร้อยละ 7.1 ตามลำดับ สำหรับข้อมูลประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านกิจกรรมกีฬา พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์มีประสบการณ์มากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 3 ปี ร้อยละ 14.3 มากกว่า 3 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี ร้อยละ 14.3 และมีประสบการณ์มากกว่า 5 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 71.4

1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไป ของการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่ปรึกษากีฬาตามด้านต่าง ๆ ดังนี้

- 1.2.1 ด้านการวางแผน
- 1.2.2 ด้านการปฏิบัติตามแผน
- 1.2.3 ด้านการติดตามและประเมินผล
- 1.2.4 ด้านการปรับปรุงและแก้ไข

ตารางที่ 2 สภาพทั่วไปของการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา
ด้านการวางแผนการจัดกิจกรรมกีฬา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่ปรึกษา

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	μ	σ	แปลค่า
1. ด้านการวางแผน			
1.1 การมีส่วนร่วมกำหนดวัตถุประสงค์ และ/หรือเป้าหมายในการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา	3.86	.66	มาก
1.2 การได้มีส่วนร่วมในการเสนอแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมเพื่อการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา	3.29	.99	ปานกลาง
1.3 การได้มีส่วนร่วมในการคัดเลือกแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม เพื่อการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา	3.57	.85	มาก
1.4 การได้มีส่วนร่วมกำหนดวิธีดำเนินการในแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมในการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา	3.36	1.01	ปานกลาง
1.5 การได้มีส่วนร่วมในการจัดหาทรัพยากรหรือกำหนดงบประมาณที่จะใช้ในการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา	3.29	1.07	ปานกลาง
1.6 การได้มีส่วนร่วมพิจารณาตัดสินใจใช้งบประมาณหรือทรัพยากรที่มีในท้องถิ่นเพื่อการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา	3.14	1.17	ปานกลาง
1.7 การมีส่วนร่วมในการวางแผนแก้ปัญหาการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา	3.57	.76	มาก
1.8 การมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการดำเนินงานตามแผนงาน/โครงการ	3.29	.99	ปานกลาง
1.9 การได้มีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา	4.00	.78	มาก
1.10 การมีส่วนร่วมในการดำเนินการหรือบริหารจัดการกิจกรรมต่าง ๆ ในแผนงาน/โครงการให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน	3.43	1.09	ปานกลาง
รวม	3.48	.68	ปานกลาง

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ที่ปรึกษากีฬามีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ในการมีส่วนร่วมด้านการวางแผนการจัดกิจกรรมกีฬา อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu=3.48$)

ตารางที่ 3 สภาพทั่วไปของการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา
ด้านการปฏิบัติตามแผนงานการจัดกิจกรรมกีฬา ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร
และอาจารย์ที่ปรึกษากีฬา

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	μ	σ	แปลค่า
2. ด้านการปฏิบัติตามแผน			
2.1 การได้เข้าร่วมประชุมชี้แจง และประสานงานในการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา	3.50	.65	มาก
2.2 การได้มีส่วนร่วมในการประสานขอสนับสนุน หรือระดมทรัพยากรที่จำเป็น เช่น เงิน คน วัสดุอุปกรณ์ สำหรับนำมาใช้ในการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาตามแผนงาน/โครงการ	3.14	.95	ปานกลาง
2.3 การได้มีส่วนร่วมในการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารต่างๆ ในการดำเนินงานตามแผนการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา	3.50	.85	มาก
2.4 การได้มีส่วนร่วมในการกำหนดผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติตามแผนงานโครงการเพื่อการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา	3.07	.92	ปานกลาง
2.5 การได้ร่วมชักชวน ประสานงาน และขอความร่วมมือจากกลุ่ม/ชมรมให้เข้าร่วมดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา	3.29	1.20	ปานกลาง
2.6 การได้ร่วมปฏิบัติตามกิจกรรมตามแผนงาน/โครงการที่กำหนดไว้	3.50	.94	มาก
2.7 ผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬามีการทำงานร่วมกันเป็นทีม	3.71	.99	มาก
2.8 การได้แสวงหาวิธีการแก้ไขปัญหาที่พบการจากดำเนินงานด้วยวิธีการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง การซักถามเพื่อนร่วมงานถึงการแก้ปัญหา	3.36	1.08	ปานกลาง
2.9 เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเป้าหมาย แผนงาน/โครงการ/กิจกรรมในการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาได้แจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องทราบตรงกัน	3.50	.85	มาก
2.10 การมีส่วนร่วมในการดำเนินการหรือบริหารจัดการกิจกรรมต่าง ๆ ในแผนงาน/โครงการให้เป็นไปตามแผน	3.14	.86	ปานกลาง
รวม	3.37	.58	ปานกลาง

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ที่ปรึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ในการมีส่วนร่วมด้านการปฏิบัติตามแผนงานการจัดกิจกรรมกีฬา อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu=3.37$)

ตารางที่ 4 สภาพทั่วไปของการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ด้านการติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมกีฬา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่ปรึกษากีฬา

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	μ	σ	แปลค่า
3. ด้านการติดตามประเมินผล			
3.1 การได้ร่วมประชุมหรือปรึกษาหารือ เพื่อกำหนดวิธีวัดและประเมินผล แผนงาน/กิจกรรม โครงการการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา	3.14	.95	ปานกลาง
3.2 การเป็นผู้หนึ่งที่มีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ เป้าหมาย แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม การดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา	3.21	.89	ปานกลาง
3.3 การมีส่วนร่วมในการประเมินผลแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม การดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาในส่วนที่รับผิดชอบ	3.50	.94	มาก
3.4 การมีส่วนร่วมในการออกติดตามความก้าวหน้าของแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม ตามแผนที่กำหนดไว้และแก้ปัญหาการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย	3.36	1.15	ปานกลาง
3.5 การมีส่วนร่วมในการกำกับดูแลผลการปฏิบัติงานตามแผนงานโครงการการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา	3.50	.76	มาก
3.6 การมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ผลสำเร็จของงานจากที่ได้ดำเนินการเปรียบเทียบกับเป้าหมายที่กำหนดไว้	3.21	1.05	ปานกลาง
3.7 การได้มีส่วนร่วมในการปรับปรุงแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาให้มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วมส่งเสริมให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการติดตามประเมินผลการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา	3.21	.97	ปานกลาง

ตารางที่ 4 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	μ	σ	แปลค่า
3.8 การมีส่วนร่วมรับรู้ขั้นตอนและวิธีการที่ใช้ในการติดตามประเมินผลกิจกรรมการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาทุกขั้นตอน	3.64	.84	มาก
3.9 การได้เสนอแนวทาง วิธีแก้ไขปัญหา อุปสรรคที่เกิดขึ้น ขณะระหว่างดำเนินงานตามแผนงาน/โครงการ	3.57	1.02	มาก
3.10 การได้มีส่วนร่วมนำข้อสรุปที่เป็นผลสำเร็จในการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาที่ผ่านเกณฑ์เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินงานต่อไป	3.86	.86	มาก
รวม	3.42	.80	ปานกลาง

จากตารางที่ 4 พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ที่ปรึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ในการมีส่วนร่วมด้านการติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมกีฬา อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu=3.42$)

ตารางที่ 5 สภาพทั่วไปของการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ
วิทยาเขตสงขลา ด้านการปรับปรุงแก้ไขปัญหาการจัดกิจกรรมกีฬา ตามความคิดเห็น
ของผู้บริหารและอาจารย์ที่ปรึกษากีฬา

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	μ	σ	แปลค่า
4. ด้านการปรับปรุงแก้ไขปัญหา			
4.1 การมีส่วนร่วมกำหนดมาตรการ การแก้ไขปัญหที่พบจาก ดำเนินโครงการ	3.50	.85	มาก
4.2 การได้ใช้มาตรการ แนวทางการแก้ไขปัญห บ้านที่กผลสรุป การดำเนินการแก้ไขปัญห	3.43	.85	มาก
4.3 การได้แนะนำ หรือให้คำแนะนำแก่เพื่อนร่วมงาน หรือร่วมหา แนวทางแก้ไขปัญห เมื่อไม่สามารถจัดกิจกรรมกีฬา ตามแนวทาง กำหนดได้	3.43	1.02	มาก
4.4 การได้ร่วมวิเคราะห์ผลลัพธ์ของโครงการและหากไม่เป็นไป ตามที่คาดหวังก็ร่วมค้นหาสาเหตุ และแก้ไข เพื่อมิให้เกิดปัญหซ้ำขึ้นอีก	3.29	1.07	ปานกลาง
4.5 การได้เสนอแนะหรือนำแบบอย่างที่เป็นประโยชน์จาก การดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา ไปประยุกต์ใช้ในงานอื่นๆ	3.43	1.02	มาก
4.6 การมีส่วนร่วมในการได้รับการตรวจสอบผลการดำเนินงาน ส่งผลต่อการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาอย่างต่อเนื่อง	3.36	.93	ปานกลาง
4.7 การมีส่วนร่วมในการได้รับการชี้แนะแนวทางการแก้ไขปัญห ส่งผลต่อการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาอย่างต่อเนื่อง	3.43	.94	มาก
4.8 การมีส่วนร่วมในการค้นหาข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นระหว่าง การดำเนินงาน ตามแผนงาน/โครงการที่กำหนดไว้	3.29	1.07	ปานกลาง
4.9 การได้มีส่วนร่วมในการนำข้อบกพร่องจากการดำเนินงานมา ปรับปรุง แก้ไขให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายการดำเนินการจัด กิจกรรมกีฬา	3.14	1.17	ปานกลาง
4.10 การร่วมส่งเสริมให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการทบทวนและ ปรับปรุงแก้ไขแผนการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา	3.43	1.02	มาก
รวม	3.37	.75	ปานกลาง

จากตารางที่ 5 พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ที่ปรึกษากีฬามีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ในการมีส่วนร่วมด้านการปรับปรุงแก้ไขปัญหาการจัดกิจกรรมกีฬา อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu=3.37$)

ตารางที่ 6 สภาพทั่วไปของการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ตามความคิดของผู้บริหารและอาจารย์ที่ปรึกษากีฬาในภาพรวม

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	μ	σ	แปลค่า
1. ด้านการวางแผนการจัดกิจกรรมกีฬา	3.48	.68	ปานกลาง
2. ด้านการปฏิบัติตามแผนงานการจัดกิจกรรมกีฬา	3.37	.58	ปานกลาง
3. ด้านการติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมกีฬา	3.42	.80	ปานกลาง
4. ด้านการปรับปรุงแก้ไขปัญหาการจัดกิจกรรมกีฬา	3.37	.75	ปานกลาง
รวม	3.41	.59	ปานกลาง

จากตารางที่ 6 พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ที่ปรึกษากีฬามีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา การมีส่วนร่วมในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu=3.41$)

2. วิเคราะห์สภาพทั่วไปของการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ

วิทยาเขตสงขลา ตามความคิดเห็นของนิสิต

2.1 ข้อมูลทั่วไปของนิสิต

ข้อมูลทั่วไปของนิสิต ดังรายละเอียดในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของนิสิต

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (n=15)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	15	100.0
สถานภาพ		
นายกองค์การนิสิต/ประธานสถานนิสิต/ ประธานฝ่ายกีฬา	4	26.7
ประธานชมกีฬา	11	73.3
ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านกิจกรรมกีฬา		
มากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 3 ปี	11	73.3
มากกว่า 3 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี	3	20.0
มากกว่า 5 ปีขึ้นไป	1	6.7

จากตารางที่ 7 พบว่า นิสิตที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดเป็นเพศชาย ร้อยละ 100 เป็นนายกองค์การนิสิต/ประธานสถานนิสิต/ประธานฝ่ายกีฬา ร้อยละ 26.7 และเป็นประธานชมกีฬา คิดเป็นร้อยละ 73.3 ตามลำดับ โดยนักศึกษามีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านกิจกรรมกีฬา มากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 3 ปี คิดเป็นร้อยละ 73.3 มีประสบการณ์มากกว่า 3 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี ร้อยละ 20.0 และมีประสบการณ์มากกว่า 5 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 6.7 ตามลำดับ

2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไป ของกระบวนการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ตามความคิดเห็นของนิสิต

ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ตามความคิดเห็นของนิสิตตามด้านต่าง ๆ และดังรายละเอียดในตารางที่ 8 - 12

2.2.1 ด้านการวางแผน

2.2.2 ด้านการปฏิบัติตามแผนงาน

2.2.3 ด้านการติดตามประเมินผล

2.2.4 ด้านปรับปรุงแก้ไขปัญหา

ตารางที่ 8 สภาพทั่วไปของการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ด้านการวางแผนการจัดกิจกรรมกีฬา ตามความคิดเห็นของนิสิต

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	μ	σ	แปลค่า
1. ด้านการวางแผน			
1.1 การมีส่วนร่วมกำหนดวัตถุประสงค์ และ/หรือเป้าหมายในการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา	3.87	.92	มาก
1.2 การได้มีส่วนร่วมในการเสนอแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมเพื่อการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา	3.60	.91	มาก
1.3 การได้มีส่วนร่วมในการคัดเลือกแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมเพื่อการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา	3.27	.88	ปานกลาง
1.4 การได้มีส่วนร่วมกำหนดวิธีดำเนินการในแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมในการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา	3.40	.74	ปานกลาง
1.5 การได้มีส่วนร่วมในการจัดหาทรัพยากรหรือกำหนดงบประมาณที่จะใช้ในการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา	2.87	1.19	ปานกลาง
1.6 การได้มีส่วนร่วมพิจารณาตัดสินใจใช้งบประมาณหรือทรัพยากรที่มีในท้องถิ่นเพื่อการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา	3.13	.99	ปานกลาง
1.7 การมีส่วนร่วมในการวางแผนแก้ปัญหาการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา	3.27	.88	ปานกลาง

ตารางที่ 8 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	μ	σ	แปลค่า
1.8 การมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการดำเนินงานตามแผนงาน/โครงการ	2.93	1.03	ปานกลาง
1.9 การได้มีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา	3.87	.83	มาก
1.10 การมีส่วนร่วมในการดำเนินการหรือบริหารจัดการกิจกรรมต่าง ๆ ในแผนงาน/โครงการให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน	3.27	.80	ปานกลาง
รวม	3.35	.71	ปานกลาง

จากตารางที่ 8 พบว่า นิสิตมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ในการมีส่วนร่วมด้านการวางแผนการจัดกิจกรรมกีฬา อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.35$)

ตารางที่ 9 สภาพทั่วไปของการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ด้านการปฏิบัติตามแผนงานการจัดกิจกรรมกีฬา ตามความคิดเห็นของนิสิต

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	μ	σ	แปลค่า
2. ด้านการปฏิบัติตามแผน			
2.1 การได้เข้าร่วมประชุมชี้แจงและประสานงานในการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา	3.60	1.12	มาก
2.2 การได้มีส่วนร่วมในการประสานขอสนับสนุน หรือระดมทรัพยากรที่จำเป็น เช่น เงิน คน วัสดุอุปกรณ์ สำหรับนำมาใช้ในการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาตามแผนงาน/โครงการ	3.53	.83	มาก
2.3 การได้มีส่วนร่วมในการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารต่างๆในการดำเนินงานตามแผนการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา	3.40	.83	ปานกลาง
2.4 การได้มีส่วนร่วมในการกำหนดผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติตามแผนงานโครงการเพื่อการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา	3.40	.99	ปานกลาง

ตารางที่ 9 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	μ	σ	แปลค่า
2.5 การได้ร่วมซักชวน ประสานงาน และขอความร่วมมือจาก กลุ่ม/ชมรมให้เข้าร่วมดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา	3.67	.90	มาก
2.6 การได้ร่วมปฏิบัติกิจกรรมตามแผนงาน/โครงการที่ กำหนดไว้	3.73	.80	มาก
2.7 ผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬามีการทำงาน ร่วมกันเป็นทีม	3.73	.80	มาก
2.8 การได้แสวงหาวิธีการแก้ไขปัญหที่พบการจากดำเนินงาน ด้วยวิธีการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง การซักถามเพื่อนร่วมงานถึง การแก้ปัญหา	3.33	.82	ปานกลาง
2.9 เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเป้าหมาย แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม ในการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาได้แจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องทราบตรงกัน	3.53	.74	มาก
2.10 การมีส่วนร่วมในการดำเนินการหรือบริหารจัดการกิจกรรม ต่าง ๆ ในแผนงาน/โครงการให้เป็นไปตามแผน	3.67	.98	มาก
รวม	3.56	.67	มาก

จากตารางที่ 9 พบว่า นิสิตมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ในการมีส่วนร่วมด้านการปฏิบัติตามแผนงานการจัดกิจกรรมกีฬา อยู่ในระดับมาก ($\mu=3.56$)

ตารางที่ 10 สภาพทั่วไปของการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณ
วิทยาเขตสงขลา ด้านการติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมกีฬา ตามความคิดเห็น
ของนิสิต

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	μ	σ	แปลค่า
3. ด้านการติดตามประเมินผล			
3.1 การได้ร่วมประชุมหรือปรึกษาหารือ เพื่อกำหนดวิธีวัดและประเมินผล แผนงาน/กิจกรรม โครงการ การดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา	3.47	.92	มาก
3.2 การเป็นผู้หนึ่งที่มีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ เป้าหมาย แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม การดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา	3.33	.90	ปานกลาง
3.3 การมีส่วนร่วมในการประเมินผลแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม การดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาในส่วนที่รับผิดชอบ	3.67	.72	มาก
3.4 การมีส่วนร่วมในการออกติดตามความก้าวหน้าของแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม ตามแผนที่กำหนดไว้และแก้ปัญหาการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย	3.07	.88	ปานกลาง
3.5 การมีส่วนร่วมในการกำกับดูแล ผลการปฏิบัติงานตามแผนงานโครงการ การดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา	3.27	1.10	ปานกลาง
3.6 การมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ผลสำเร็จของงานจากที่ได้ดำเนินการเปรียบเทียบกับเป้าหมายที่กำหนดไว้	3.27	1.03	ปานกลาง
3.7 การได้มีส่วนร่วมในการปรับปรุงแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม การดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาให้มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วมส่งเสริมให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการติดตามประเมินผลการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา	3.27	1.03	ปานกลาง
3.8 การมีส่วนร่วมรับรู้ขั้นตอนและวิธีการที่ใช้ในการติดตามประเมินผลกิจกรรมการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาทุกขั้นตอน	3.27	.96	ปานกลาง
3.9 การได้เสนอแนวทาง วิธีแก้ไขปัญหา อุปสรรคที่เกิดขึ้น ขณะระหว่างดำเนินงานตามแผนงาน/โครงการ	3.40	.99	ปานกลาง

ตารางที่ 10 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	μ	σ	แปลค่า
3.10 การได้มีส่วนร่วมนำข้อสรุปที่เป็นผลสำเร็จในการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาที่ผ่านเกณฑ์เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินงานต่อไป	3.13	1.13	ปานกลาง
รวม	3.31	.82	ปานกลาง

จากตารางที่ 10 พบว่า นิสิตมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ในการมีส่วนร่วมด้านการติดตามประเมินผล การจัดกิจกรรมกีฬา อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu=3.31$)

ตารางที่ 11 สภาพทั่วไปของการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ
วิทยาเขตสงขลา ด้านการปรับปรุงแก้ไขปัญหาการจัดกิจกรรมกีฬา ตามความคิดเห็น
ของนิสิต

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	μ	σ	แปลค่า
4. ด้านการปรับปรุงแก้ไขปัญหา			
4.1 การมีส่วนร่วมกำหนดมาตรการ การแก้ไขปัญหที่พบจาก ดำเนินโครงการ	3.27	1.03	ปานกลาง
4.2 การได้ใช้มาตรการ แนวทางการแก้ไขปัญห บันทึกผลสรุป การดำเนินการแก้ไขปัญห	3.07	.70	ปานกลาง
4.3 การได้แนะนำ หรือให้คำแนะนำแก่เพื่อนร่วมงาน หรือร่วม หาแนวทางแก้ไขปัญห เมื่อไม่สามารถจัดกิจกรรมกีฬา ตาม แนวทางกำหนดได้	3.33	.82	ปานกลาง
4.4 การได้ร่วมวิเคราะห์ผลลัพธ์ของโครงการและหากไม่เป็นไปตามที่ คาดหวังก็ร่วมกันหาสาเหตุ และแก้ไข เพื่อมิให้เกิดปัญหาซ้ำขึ้นอีก	3.53	.99	มาก
4.5 การได้เสนอแนะหรือนำแบบอย่างที่เป็นประโยชน์จาก การดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา ไปประยุกต์ใช้ในงานอื่น ๆ	3.47	1.13	ปานกลาง
4.6 การมีส่วนร่วมในการได้รับการตรวจสอบผลการดำเนินงาน ส่งผลต่อการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาอย่างต่อเนื่อง	3.27	.88	ปานกลาง
4.7 การมีส่วนร่วมในการได้รับการชี้แนะแนวทางการแก้ไขปัญห ส่งผลต่อการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาอย่างต่อเนื่อง	3.33	.98	ปานกลาง
4.8 การมีส่วนร่วมในการค้นหาข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นระหว่าง การดำเนินงาน ตามแผนงาน/โครงการที่กำหนดไว้	3.53	.99	มาก
4.9 การได้มีส่วนร่วมในการนำข้อบกพร่องจากการดำเนินงานมา ปรับปรุง แก้ไขให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายการดำเนินการจัดกิจกรรม กีฬา	3.20	1.15	ปานกลาง
4.10 การร่วมส่งเสริมให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการทบทวนและ ปรับปรุงแก้ไขแผนการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา	3.33	.90	ปานกลาง
รวม	3.33	.82	ปานกลาง

จากตารางที่ 11 พบว่า นิสิตมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพทั่วไป ของการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ในการมีส่วนร่วมด้านการปรับปรุงแก้ไข ปัญหาการจัดกิจกรรมกีฬา อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu=3.33$)

ตารางที่ 12 สภาพทั่วไปของการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ตามความคิดเห็นของนิสิตในภาพรวม

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	μ	σ	แปลค่า
1. ด้านการวางแผนการจัดกิจกรรมกีฬา	3.35	.71	ปานกลาง
2. ด้านการปฏิบัติตามแผนงานการจัดกิจกรรมกีฬา	3.56	.67	มาก
3. ด้านการติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมกีฬา	3.31	.82	ปานกลาง
4. ด้านการปรับปรุงแก้ไขปัญหาการจัดกิจกรรมกีฬา	3.33	.82	ปานกลาง
รวม	3.39	.70	ปานกลาง

จากตารางที่ 12 พบว่า นิสิตมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ในการมีส่วนร่วมภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu=3.39$)

รูปแบบการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา
 จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารและอาจารย์ที่ปรึกษากีฬาและจากการการสัมมนากลุ่ม ตามแนวความคิด
 การบริหารจัดการของเคมิง หรือที่เรียกว่า ตามวงจรคุณภาพ PDCA ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 13 รูปแบบการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา
 ด้านการวางแผนการ ด้านการปฏิบัติตามแผน ด้านการติดตามและประเมิน และด้าน
 การปรับปรุงแก้ไข จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารและอาจารย์ที่ปรึกษากีฬา และจัดสัมมนา
 กลุ่มนิสิต

แนวคิดการบริหารจัดการตาม วงจรคุณภาพ PDCA	ข้อมูลจากการสัมภาษณ์และจัดสัมมนากลุ่ม
1. ด้านการวางแผน	- ควรมีการสำรวจและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการจัดดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาในปีที่ผ่านมาเพื่อจัดทำเป็นข้อมูลเบื้องต้น - ควรมีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม(SWOT Analysis) ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวกับการจัดดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา - ควรมีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายและวัตถุประสงค์การดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของมหาวิทยาลัยทักษิณให้ชัดเจน - ควรมีการกำหนดยุทธศาสตร์ การดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิตให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ และนโยบายของมหาวิทยาลัย - มหาวิทยาลัยควรมีนโยบายในการสนับสนุนการจัดกิจกรรมกีฬาในมหาวิทยาลัยให้ชัดเจน - ควรมีการกำหนดแผนงานหรือแผนกลยุทธ์ในการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต ไว้ในแผนพัฒนามหาวิทยาลัยทั้งระยะสั้นและระยะเพื่อให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างชัดเจน

ตารางที่ 13 (ต่อ)

แนวคิดการบริหารจัดการตาม วงจรคุณภาพ PDCA	ข้อมูลจากการสัมภาษณ์และจัดสัมภาษณ์กลุ่ม
	- ควรมีแผนงานการจัดงบประมาณดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาในมหาวิทยาลัยให้มีความพร้อมเพียงพอ และใช้งานได้อย่างปลอดภัย - ควรมีแผนปฏิบัติการเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมกีฬานิสิตประจำปีไว้อย่างชัดเจน - กิจกรรมกีฬานิสิตในมหาวิทยาลัยควรส่งเสริมให้นิสิตมีส่วนร่วมในการวางแผน การเป็นผู้เล่น ผู้ชมและร่วมเชียร์เพื่อความสนุกสนาน - กิจกรรมกีฬานิสิตในมหาวิทยาลัยควรจัดให้นิสิตเน้นการแสดงออกด้านความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา การส่งเสริมการพัฒนาด้านสุขภาพ สุขภาพจิต สุขภาพสังคม - การจัดกิจกรรมกีฬาในมหาวิทยาลัยก่อให้เกิดประโยชน์ด้านมนุษยสัมพันธ์ ค่านิยมและทัศนคติที่ดี - ช่วงเวลาของการวางแผนจัดกิจกรรมกีฬาควรเน้นเป็นช่วงตอนเย็นของทุกวันเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมแต่ไม่ควรเกิน 2 สัปดาห์ ต่อ 1 ครั้ง - ควรมีการวางแผนเรื่องเครื่องอำนวยความสะดวกให้มีความพร้อม เพียงพอและสามารถใช้ได้อย่างปลอดภัย - ควรมีการกำหนดตัวชี้วัดการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬานิสิตที่ชัดเจนเพื่อประโยชน์ในการประเมิน

ตารางที่ 13 (ต่อ)

แนวคิดการบริหารจัดการตามวงจร คุณภาพ PDCA	ข้อมูลจากการสัมภาษณ์และจัดสัมภาษณ์กลุ่ม
2. ด้านการนำแผนไปปฏิบัติ	- มีคณะกรรมการดำเนินการที่จะนำแผนงานการจัดกิจกรรมกีฬาไปปฏิบัติที่มีความชัดเจน - มีการจัดทำแผนภูมิโครงสร้างการปฏิบัติงานในการจัดดำเนินกิจกรรมกีฬาของมหาวิทยาลัย โดยแสดงให้เห็นถึงลำดับขั้นตอนและกำหนดความรับผิดชอบขอบเขตของการทำงานที่ชัดเจน - ในการนำแผนไปดำเนินการควรมีการชักชวน ประชาสัมพันธ์ ให้ผู้บริหาร อาจารย์ และนิสิตทุกคนเข้าร่วมให้มาก - ควรมีการปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบคู่มือ และแผนงานที่วางไว้อย่างเคร่งครัด - ในการนำแผนงานไปปฏิบัติควรให้ชมรมกีฬาต่างๆ เข้าร่วมเป็นกรรมการและมีความรับผิดชอบในกิจกรรมให้มากขึ้น - ก่อนการนำแผนไปปฏิบัติควรมีการประชุมกรรมการทุกฝ่าย เพื่อทำความเข้าใจให้ตรงกันและทุกคนจะได้ทราบหน้าที่รับผิดชอบของแต่ละคนแต่ละฝ่าย - ทุกฝ่ายต้องมีการติดตามประสานงานกันอย่างใกล้ชิด

ตารางที่ 13 (ต่อ)

แนวคิดการบริหารจัดการตาม วงจรคุณภาพ PDCA	ข้อมูลจากการสัมภาษณ์และจัดสนทนากลุ่ม
3. ด้านการติดตามและประเมินผล	- ควรมีการจัดทำแผนประเมินผลทั้งเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพและให้มีความสอดคล้องกับตัวบ่งชี้ที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการของการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาในแต่ละปี - ควรมีคณะกรรมการรับผิดชอบด้านการประเมินผลโดยตรง - ควรมีการประเมินผลเป็นระยะๆตั้งแต่เริ่มการวางแผนระหว่างการนำแผนไปปฏิบัติ และสิ้นสุดการทำกิจกรรมแต่ละครั้ง - ควรมีการประเมินทั้งความพึงพอใจของผู้เข้าร่วม ปัญหาอุปสรรค และความสำเร็จของกิจกรรม - ควรวิเคราะห์สรุปผลการประเมินจัดทำเป็นระบบเพื่อรายงานในที่ประชุมคณะกรรมการดำเนินการทุกฝ่าย เพื่อนำไปสู่การปรับแผนต่อไป - มีขั้นตอน วิธีการประเมินผลและกำกับดูแลการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิตเป็นระยะๆและต่อเนื่องจนสิ้นสุดการดำเนินงาน

ตารางที่ 13 (ต่อ)

แนวทางการบริหารจัดการตาม วงจรคุณภาพ PDCA	ข้อมูลจากการสัมภาษณ์และจัดสัมมนากลุ่ม
4. ด้านการปรับปรุงแก้ไข	- มีการประชุมคณะกรรมการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาทุกฝ่ายประชุมร่วมกันเพื่อรับทราบความสำเร็จ ปัญหา และแนวทางการแก้ไขสำหรับนำไปปรับปรุงการวางแผนต่อไป - มีการรายงานผลการประเมินให้ผู้บริหารมหาวิทยาลัยที่รับผิดชอบการพัฒนากีฬา และผู้บริหารสูงสุด ของมหาวิทยาลัยทราบ

จากตารางที่ 13 พบว่า จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารและอาจารย์ที่ปรึกษากีฬา และการจัดสัมมนากลุ่มนิสิตกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับรูปแบบการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ตามแนวความคิดการบริหารจัดการของวัฏจักรวงจรเดิมหรือวงจรคุณภาพ PDCA ได้ดังนี้

ด้านการวางแผน มหาวิทยาลัยต้องมีนโยบายเกี่ยวกับการสนับสนุนส่งเสริมการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิตที่ชัดเจน และมีการกำหนดควิสิยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายและวัตถุประสงค์การดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ให้มีความชัดเจนก่อนการวางแผนควมมีการสำรวจข้อมูลหรือวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย ทั้งภายในและภายนอกเกี่ยวกับการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการวางแผนยุทธศาสตร์ แผนกลยุทธ์ และแผนปฏิบัติการประจำปี ทั้งระยะสั้นและระยะยาวที่มีความสอดคล้องในการกำหนดแผนงานควมมีการกำหนดตัวบ่งชี้การดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต เพื่อประโยชน์ในการประเมินผลด้วย นอกจากนั้นควมมีการวางแผนงานการจัดงบประมาณมาสนับสนุนการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต ให้เพียงพอต่อการจัดหาเครื่องอำนวยความสะดวกมีความพร้อมและเพียงพอและใช้งานได้อย่างปลอดภัย และการวางแผนการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา ควรให้นิสิตมีส่วนร่วมในการวางแผน การดำเนินการ การเป็นผู้เล่น ผู้ชมและร่วมเชียร์และร่วมในการประเมินผลด้วย

ด้านการนำแผนไปปฏิบัติ (ปฏิบัติตามแผน) ต้องมีการจัดทำแผนภูมิโครงสร้างการปฏิบัติงาน ในการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา โดยแสดงให้เห็นถึง ลำดับขั้นตอน และกำหนดความรับผิดชอบและขอบเขตของการทำงานแต่ละฝ่าย ให้มีความชัดเจน และในการนำแผนงานไปปฏิบัติควรให้ชมรมกีฬาแต่ละชมรมเข้ามาเป็นกรรมการ และมีความรับผิดชอบ ในกิจกรรมกีฬาของตนให้มากขึ้น ก่อนนำแผนงานไปปฏิบัติต้องมีการประชุมกรรมการทุกฝ่าย เพื่อทำความเข้าใจในประเด็นต่าง ๆ ให้เข้าใจตรงกันเพื่อให้ทุกคนมีโอกาสซักถามประเด็นต่าง ๆ ที่ยังไม่เข้าใจเพื่อการนำไปสู่การปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนั้นควรประชาสัมพันธ์ เชิญชวน ผู้บริหาร อาจารย์และนิสิตเข้าร่วมให้มากโดยเฉพาะในช่วงของการแข่งขันกีฬา ในการดำเนินการจัด กิจกรรมกีฬาดำเนินการตามแผนต้องมีการประสานงานที่ดี ติดตามงานกันอย่างใกล้ชิด

ด้านการติดตามและประเมินผล ต้องมีคณะกรรมการขึ้นมารับผิดชอบ ติดตามประเมินผล โดยตรงและมีการจัดทำแผนการประเมินทั้งในเชิงปริมาณ และคุณภาพ มีการประเมินผลเป็นระยะ ๆ ตั้งแต่เริ่มการวางแผน ขณะดำเนินการตามแผนจนถึงสิ้นสุดการดำเนินการ การประเมินควรประเมิน ทั้งความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมทุกฝ่าย ประเด็นปัญหาอุปสรรคและความสำเร็จของกิจกรรมตาม ตัวบ่งชี้ที่กำหนดไว้ในแผน นอกจากนั้นมีการวิเคราะห์สรุปผลการประเมินจัดทำเป็นรายงาน เพื่อรายงานต่อที่ประชุมของคณะกรรมการดำเนินงานทุกฝ่ายเพื่อการปรับปรุงแผนต่อไป

ด้านการปรับปรุงแก้ไข ต้องมีการประชุมคณะกรรมการดำเนินงานทุกฝ่าย เพื่อรายงานผล การประเมินของฝ่ายประเมินผลทั้งความสำเร็จ ปัญหาและอุปสรรคจากการดำเนินงาน และนำผล การประเมินไปปรับแผนในการวางแผนครั้งต่อไป พร้อมทั้งรายงานผลการประเมินเสนอผู้บริหารสูงสุด ของมหาวิทยาลัยทราบ

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา มีการเสนอเป็นลำดับดังนี้

บทย่อ

การพัฒนารูปแบบการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของ มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์สภาพทั่วไปของการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา

2. เพื่อพัฒนารูปแบบการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ให้มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การพัฒนานิสิตให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ประชากรกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้รวมทั้งสิ้น 29 คน ประกอบด้วย

1. ผู้บริหารที่รับผิดชอบภารกิจด้านกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา จำนวน 1 คน

2. อาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกีฬากองค์การนิสิตและที่ปรึกษาชมรมกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา จำนวน 13 คน

3. นายกองค์การนิสิต ประธานสถานินิสิต ประธานฝ่ายกีฬากองค์การนิสิต จำนวน 3 คน

4. ประธานชมรมกีฬาทุกชมรมของมหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา จำนวน 12 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และสนทนากลุ่ม

สรุปผล

1. สภาพทั่วไปของการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่ปรึกษากีฬา ด้านการวางแผน ด้านการปฏิบัติตามแผนงาน ด้านการติดตามประเมินผล และด้านปรับปรุงแก้ไข การจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิตอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu=3.41$)

2. สภาพทั่วไปของการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ตามความคิดเห็นของนิสิต ด้านการวางแผน ด้านการปฏิบัติตามแผนงาน ด้านการติดตามประเมินผล และด้านปรับปรุงแก้ไข การจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิตอยู่ในระดับปานกลาง($\mu=3.39$)

3. รูปแบบการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ด้านการวางแผน ด้านการปฏิบัติตามแผนงาน ด้านการติดตามประเมินผล จากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษากีฬา และการจัดสนทนากลุ่มนิสิตพบว่า

ด้านการวางแผน มหาวิทยาลัยต้องมีนโยบายเกี่ยวกับการสนับสนุนส่งเสริมการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต ที่ชัดเจน และมีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ การดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ให้มีความชัดเจน เพื่อกำหนดแผนงาน ทั้งนี้ร่วมกับแผนงบประมาณ โครงการ ระเบียบ ข้อบังคับว่าด้วยการจัดการแข่งขันกีฬาของมหาวิทยาลัยและวิธีการปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่กำหนดไว้ล่วงหน้าทั้งนี้ เพื่อเป็นแนวทางในการทำงาน และก่อนการวางแผนควรมีการสำรวจข้อมูลหรือวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ของมหาวิทยาลัยทั้งภายในและภายนอกเกี่ยวกับการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการวางแผนยุทธศาสตร์ แผนกลยุทธ์ และแผนปฏิบัติการประจำปี ทั้งระยะสั้นและระยะยาวที่มีความสอดคล้องในการกำหนดแผนงาน ควรมีการกำหนดตัวบ่งชี้การดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต เพื่อประโยชน์ในการประเมินผลด้วย นอกจากนั้น ควรมีการวางแผนงานการจัดงบประมาณมาสนับสนุนการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต ให้เพียงพอ ต่อการจัดหาเครื่องอำนวยความสะดวกมีความพร้อมและเพียงพอ และใช้งานได้อย่างปลอดภัย และการวางแผนการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาควรให้นิสิตมีส่วนร่วมในการวางแผน การดำเนินการ การเป็นผู้เล่น ผู้ชมและร่วมเชียร์ และร่วมในการประเมินผลด้วย

ด้านการนำแผนไปปฏิบัติ (ปฏิบัติตามแผน) ต้องมีการจัดทำแผนภูมิ โครงสร้างการปฏิบัติงาน ในการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา โดยแสดงให้เห็นถึงลำดับขั้นตอน และกำหนดความรับผิดชอบขอบเขตของการทำงานแต่ละฝ่าย ให้มีความชัดเจน และในการนำแผนงานไปปฏิบัติควรให้ชมรมกีฬาแต่ละชมรม เข้ามาเป็นกรรมการ และมีความรับผิดชอบ ในกิจกรรมกีฬาของตนให้มากขึ้น ก่อนนำแผนงานไปปฏิบัติต้องมีการประชุมกรรมการทุกฝ่าย เพื่อทำความเข้าใจในประเด็นต่าง ๆ ให้เข้าใจตรงกัน เพื่อให้ทุกคนมีโอกาสซักถามประเด็นต่าง ๆ ที่ยังไม่เข้าใจเพื่อการนำไปสู่การปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนั้นควรประชาสัมพันธ์ เชิญชวน

ผู้บริหาร อาจารย์และนิสิตเข้าร่วมให้มาก โดยเฉพาะในช่วงของการแข่งขันกีฬา ในการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาดำเนินการตามแผนต้องมีการประสานงานที่ดี ติดตามงานกันอย่างใกล้ชิด

ด้านการติดตามและประเมินผล ต้องมีคณะกรรมการขึ้นมารับผิดชอบติดตามประเมินผล โดยตรงและมีการจัดทำแผนการประเมินทั้งในเชิงปริมาณ และคุณภาพ มีการประเมินผลเป็นระยะ ๆ ตั้งแต่เริ่มการวางแผน ขณะดำเนินการตามแผนจนสิ้นสุดการดำเนินการ การประเมินควรประเมินทั้งความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมทุกฝ่าย ประเด็นปัญหาอุปสรรคและความสำเร็จของกิจกรรมตามตัวบ่งชี้ที่กำหนดไว้ในแผน นอกจากนั้นมีการวิเคราะห์สรุปผลการประเมินจัดทำเป็นรายงาน เพื่อรายงานต่อที่ประชุมของคณะกรรมการดำเนินงานทุกฝ่ายเพื่อการปรับปรุงแผนต่อไป

ด้านการปรับปรุงแก้ไข ต้องมีการประชุมคณะกรรมการดำเนินงานทุกฝ่ายเพื่อรายงานผลการประเมินของฝ่ายประเมินผลทั้งความสำเร็จ ปัญหาและอุปสรรคจากการดำเนินงาน และนำผลการประเมินไปปรับแผนในกาวางแผนครั้งต่อไป พร้อมทั้งรายงานผลการประเมินเสนอผู้บริหารที่รับผิดชอบฝ่ายพัฒนานิสิตของมหาวิทยาลัยทราบ

อภิปรายผล

จากการสรุปผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ผู้วิจัยนำผลการสรุปการวิจัยมาอภิปรายผลดังนี้

1. จากการสภาพทั่วไปของการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬานิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่ปรึกษากีฬา พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ที่ปรึกษากีฬามีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา อยู่ในระดับปานกลาง ($M=3.41$) ทั้งนี้ควรกำหนดให้ผู้บริหารและอาจารย์ที่ปรึกษากีฬามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ให้มากกว่านี้เริ่มตั้งแต่การกำหนดนโยบายในการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต การวางแผน การนำแผนไปปฏิบัติ การติดตามประเมินผล และการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการทำกิจกรรมกีฬาในครั้งต่อไป เพื่อให้การจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิตมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งสอดคล้องกับกระบวนการบริหารจัดการที่ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2542 : 18) ได้กล่าวว่า การบริหารจัดการเป็นขบวนการของกิจกรรมที่ต่อเนื่องทุกขั้นตอนซึ่งผู้บริหารต้องเข้ามีส่วนร่วมเพื่อให้การทำงานบรรลุจุดมุ่งหมายขององค์กร

2. จากการศึกษาสภาพทั่วไปของการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ตามความคิดเห็นของนิสิต ด้านการวางแผน ด้านการปฏิบัติตามแผน ด้านติดตาม

และประเมินผล และด้านการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแก้ไข พบว่านิสิตมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมกีฬาอยู่ระดับปานกลาง ($\mu=3.39$) ซึ่งได้สอดคล้องกับกระบวนการบริหารจัดการที่นำไปสู่การบริหารจัดการที่มีคุณภาพของวัฏจักรเดมิง (PDCA) (Bridges and Roquemore, 2001 : 30) ที่กล่าวไว้ว่า การบริหารจัดการที่นำไปสู่ประสิทธิภาพและคุณภาพของการทำงานบุคคลที่เกี่ยวข้อง ต้องมีส่วนร่วมหรือร่วมมือกันตั้งแต่การวางแผน การนำแผนไปปฏิบัติ การติดตามและประเมินผล และด้านการนำผลการประเมินไปปรับปรุงพัฒนางานต่อไป ดังนั้นในการจัดกิจกรรมกีฬานิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ต้องให้นิสิตที่เกี่ยวข้องทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการในทุกกระบวนการอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การจัดกิจกรรมกีฬานิสิตบรรลุตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของการจัดกิจกรรมอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

3. จากการวิจัยเพื่อศึกษารูปแบบการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา พบว่า รูปแบบของการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬานิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ที่เหมาะสมได้รับความร่วมมือ (Cooperation) จากทุกฝ่าย เช่น ผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา กีฬา และนิสิต และเป็นกลไกนำไปสู่การบริหารกิจกรรมกีฬาที่บรรลุวัตถุประสงค์ ที่มีประสิทธิภาพ เป็นประโยชน์กับการพัฒนานิสิตของมหาวิทยาลัยทักษิณ ในการใช้กิจกรรมกีฬาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งทางด้านความรู้ ทักษะ คุณธรรมจริยธรรม สติปัญญา ด้านสุขภาพกายและจิต รวมทั้งสุขภาพสังคมนั้นประกอบด้วยขั้นตอนหรือกระบวนการต่าง ๆ ดังนี้

ด้านการวางแผน มหาวิทยาลัยต้องมีนโยบายด้านการสนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมกีฬา เพื่อสุขภาพของนิสิต มีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ในการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิตไว้ในแผนระยะสั้นและระยะยาวให้มีความชัดเจน เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติของผู้เกี่ยวข้อง การวางแผนต้องมีการสำรวจข้อมูลหรือวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย ทั้งภายในและภายนอก ที่เกี่ยวข้องกับการจัดดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬานิสิต เพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนทั้งระยะสั้นและระยะยาว นอกจากนั้นต้องมีการวางแผนการจัดงบประมาณมาสนับสนุนเพื่อการประชาสัมพันธ์ ให้ความรู้สร้างทัศนคติที่ดีเห็นคุณค่าของกิจกรรมกีฬา และมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต และดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องอำนวยความสะดวกให้มีความพร้อมและเพียงพอทันสมัย และมีความปลอดภัยในการใช้งาน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2541 : 21) กล่าวว่าแรงจูงใจคือ ความต้องการของคนและแต่ละคนมีความต้องการสิ่งใด ๆ คนนั้นจะพยายามกำหนดทิศทางของพฤติกรรมให้เป็นไปตามความต้องการนั้น ๆ แรงจูงใจจึงเป็นตัวกำหนดระดับความตั้งใจของคนให้แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา แรงจูงใจเป็นปัจจัยสำคัญ สำหรับทุกคนในอันที่จะทำให้คนแต่ละคนกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมใด ๆ ก็ได้ ขึ้นอยู่กับความต้องการของคนนั้น ๆ เพื่อเป็นแรงจูงใจให้นิสิตเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมกีฬาเพื่อสุขภาพให้มากขึ้น

ด้านการนำแผนงานไปปฏิบัติ ต้องมีการจัดแผนภูมิโครงสร้างการปฏิบัติงานในการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา โดยแสดงออกให้เห็นถึงลำดับขั้นตอนการทำงานความรับผิดชอบ และขอบเขตของการทำงานแต่ละฝ่ายให้มีความชัดเจน ก่อนนำแผนงานไปปฏิบัติทุกฝ่าย ต้องมีการประชุมในระหว่างการนำแผนไปปฏิบัติ ต้องมีการประสานงานติดตาม ควบคุมกันอย่างใกล้ชิดเพื่อให้การนำแผนไปปฏิบัติบรรลุตามแผนอย่างมีประสิทธิภาพ

ด้านการติดตามและประเมินผล ต้องมีคณะกรรมการรับผิดชอบติดตามและประเมินผล การจัดกิจกรรมโดยตรง และมีการจัดรูปแบบการประเมินผลทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ประเมินทั้งปัญหาและอุปสรรคและความสำเร็จของโครงการตั้งแต่เริ่มการวางแผน จนถึงสิ้นสุดการดำเนินกิจกรรม นอกจากนี้ยังมีการจัดทำรายงานสรุปเพื่อทำรายงานต่อคณะกรรมการทุกฝ่าย เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาในครั้งต่อไป

ด้านการปรับปรุงแก้ไข ต้องมีการประชุมของคณะกรรมการดำเนินงานทุกฝ่าย เพื่อรับทราบผลการประเมินของฝ่ายประเมินผล เพื่อนำผลการประเมิน ไปพัฒนาและปรับปรุงการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิตในครั้งต่อไป และรายงานผลการประเมินต่อผู้บริหารที่รับผิดชอบฝ่ายพัฒนานิสิตของมหาวิทยาลัยทราบ

รูปแบบของการจัดดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ทั้ง 4 ขั้นตอนนั้น ผู้บริหารที่รับผิดชอบหรือกำกับดูแลฝ่ายพัฒนานิสิต อาจารย์ที่ปรึกษากีฬาและนิสิตที่เกี่ยวข้องต้องมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่องในการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาในทุกขั้นตอน เพื่อให้ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะการมีส่วนร่วมจะเป็นทั้งแรงจูงใจและความรู้ที่มีคุณภาพสำหรับการทำงาน เพื่อความสำเร็จขององค์กร การมีส่วนร่วมจะทำให้เกิดการยอมรับ ความรู้สึกที่เป็นเจ้าของรับผิดชอบ ซึ่งจะนำไปสู่การทำงานที่มีแรงจูงใจที่ทำให้คนทำงานประสบความสำเร็จซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ สิบสาย บุญวิบุตร (2542 : 52) กล่าวว่า แรงจูงใจคือ สิ่งที่กำหนดทิศทางและระดับความตั้งใจที่จะกระทำหรือพฤติกรรมในการเลือกและการคงไว้ของพฤติกรรมมนุษย์ แรงจูงใจเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของมนุษย์ที่จะให้ถอยหรือหนีหรือเผชิญหน้าต่อสถานการณ์ต่าง ๆ และพยายามที่จะพยายามตั้งใจที่จะให้บรรลุตามวัตถุประสงค์

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ควรรูปแบบการจัดกิจกรรมกีฬาของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นให้ฝ่ายที่รับผิดชอบในการจัดกิจกรรมกีฬานิสิตของมหาวิทยาลัยทักษิณ นำรูปแบบนี้ไปใช้เพื่อให้การจัดกิจกรรมกีฬามีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

ควรมีการศึกษาหรือวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมกีฬานิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กาหลง เย็นจิตต์. (2548). การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานศูนย์กีฬาตำบลของการกีฬาแห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา ธนบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จรินทร์ ธานีรัตน์. (2529). “กีฬาเพื่อมวลชน,” วารสารสุขศึกษา พลศึกษาและสันทนาการ. 7(202)(เมษายน).
- จันทิมา จันทรศักดิ์. (2547). ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบึงคอกพิชิตมหาเมฆ กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ณัฐวิทย์ แสงเทียน. (2547). ความคิดเห็นต่อผลการทำกิจกรรมนักศึกษาของคณะกรรมการหน่วยกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ถนอมวงศ์ ถนอมเพชร. (2538). ประวัติการพลศึกษาไทย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2523). องค์การและการบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. (2523). พฤติกรรมของบุคคลในองค์กร. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- ธิดารัตน์ บุญนุช. (2543). การพัฒนากิจกรรมนิสิต. กรุงเทพฯ : สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย.
- ประชุม รอดประเสริฐ. (2527). นโยบายและการวางแผน : หลักการและทฤษฎี. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์โรงเรียนสตรีนิสิตศึกษา.
- ปาริชาติ คุณปลื้ม. (2548). การพัฒนารูปแบบขององค์การแห่งการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยเอกชน. ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เสนาะ ดิยาว. (2546). หลักการบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พิชิต ภูติจันทร์. (2547). การฝึกน้ำหนักร่างกายเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : โอเคเอ็นสโตร์.
- พีระพงษ์ บุญศิริ. (2526). สรีรวิทยาของการออกกำลังกาย (วิทยาศาสตร์การกีฬา). พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โอเคเอ็นสโตร์.
- พีระพงศ์ บุญศิริ และมาลี สุรพงศ์. (2536). เกม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเคเอ็นสโตร์.

- พรรณี บุญประกอบ และคนอื่น ๆ. (2545). รูปแบบการบริหารจัดการที่ดีในมุมมองของ
ประชาคมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ : สภาคณาจารย์ข้าราชการ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เพลินทิพย์ โกเมศโสภา และ ชัชพงศ์ ตั้งมณี. (2534). พฤติกรรมการใช้เวลา. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มนัส นิลสวัสดิ์. (2547). แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. (2546). แผนพัฒนามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ปีการศึกษา 2546 -
2550. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ยุพิน จงเจริญทรัพย์. (2546). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษา
กับการพัฒนาตนเองของนักศึกษา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ราชบัณฑิตสถาน. (2525). พจนานุกรมเป็นราชบัณฑิตสถาน. กรุงเทพฯ.
- รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2548). การพัฒนารูปแบบการบริหารคุณภาพทั้งองค์การของสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐาน. ปริญญาการศึกษาคุุฎิบัณฑิต สาขาจัดการบริหารการศึกษา ชลบุรี
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วารุณี ก้วยไข่มุก. (2547). ปัญหาการบริหารงานขององค์การกิจกรรมนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
วิทยาเขตบางเขน. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2522). “ความหมายและลักษณะที่สำคัญของกีฬา,” วารสารศึกษาพลศึกษา
และสันทนาการ. 8(3) กรกฎาคม, 1-9.
- _____. (2523). หลักและวิธีการสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2525). หลักการและวิธีการสอนวิชาพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร :
ไทยวัฒนาพานิช.
- วัลลภ รุจิรากร. (2546). ปัญหาและความต้องการในการออกกำลังกายของนิสิตระดับปริญญาตรี.
ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วีรนารถ มานะกิจ. (2529). พฤติกรรมของบุคคลในองค์การ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์, ลัทธิกาล ศรีวะรมย์ และสมชาย หิรัญกิตติ. (2542). การพัฒนากุณลักษณ์
และการบริการ. กรุงเทพฯ : แม็คเน็ต พรินติ้ง เซ็นเตอร์.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2545). องค์การและการ. กรุงเทพฯ : ไคมอน อิน บิสสิเนต เวอร์ล

- สมปราชญ์ อัมมะพันธ์. (2548). กีฬาพื้นเมืองภาคใต้. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- สมชาย ไกรสังข์. (2540). กายบริหาร. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชา พลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา. (2549). มาตรฐานการอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุขพัชรา ชัมเจริญ. (2543). คู่มือการเรียนการสอนแอโรบิกแดนซ์. กรุงเทพมหานคร : ประสานมิตร.
- สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. (2541). จิตวิทยาการกีฬา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุวิมล ตั้งสัจพจน์. (2541). พลศึกษาและนันทนาการ. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : [ม.ป.พ.].
- สืบสาย บุญวีระบุตร. (2524). “การอบรมเชิงปฏิบัติการจิตวิทยาการกีฬากับการพัฒนาความสามารถ”. สมาคมจิตวิทยาการกีฬาประยุกต์แห่งประเทศไทย _____ . (2541). จิตวิทยาการกีฬา. ชลบุรี : วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี.
- เสรี ชัดแฉ่ม. (2538). แบบจำลอง. (อัคราเนนา)
- โสภณ อรุณรัตน์. (2543). สภาพปัญหาและความต้องการในการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาของคณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อัญญา จันทร์ฉาย. (2525). สู่ความเป็นเลิศทางธุรกิจคู่มือการวางแผนกลยุทธ์และการจัดทำ BSC. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัปสร แยมสรวล. (2533). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- อุทุมพร (ทองอุไทย) จามรมาน. (2541). การสร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดลักษณะผู้เรียน (ฉบับปรับปรุง เพิ่มเทคนิคการวัดผลแบบใหม่). (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุทุมพร จามรมาน. (2541). การประกันคุณภาพระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุษณีย์ จินตนาประวาสี. (2544). การบริหารการกีฬาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อารีย์ พันธมณี. (2534). คิดอย่างสร้างสรรค์. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : เลิฟ แอนด์ ลิฟเพรส. _____ . (2538). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : บริษัท ดันฮั 1999 จำกัด.

- Ann, E. (1976). Survey of lifetime needs and interests of senior citizens in middle Tennessee. Dissertation Abstracts International, 37 , 6341-A.
- Bardo, John W. and Hartman, John J. (1982). Urban Sociology : A Systematic Introduction. Itasca IL. : F.E. Peacock Publisher.
- Becker, M.H., (1997). The health belief model and sick role behavior. In the health belief model and personal health behavior. New Jersey: Charles B. Slack.
- Bridges. And Roquemore,L. (2001). , Management for Athletic/sport. Administration. 3rd cd. Georgia : ESM Books.
- Chelladurai, P; (2001). Managing organizations for sport and physical activity: A systems perspective. Scottsdale, Scottsdale, AZ : Holcomp Hathaway.
- Coakley . (1996). Sports in society: Issues and controversies (8th ed.). New York: McGraw Hill.
- Donelson, K. L., & Nielsen , A. P. (1997). Literature for today's young people. New York, NY: Addison-Wesley Educational Publishers, Inc.
- Dessler, G. (1998). Human Resource Management. 8th ed.. Upper Saddle River,NJ.:Prentice-Hall.
- Forherbach,L.M. (1953). Why girls choose sports.Journal of Health Physical Education And Recreation. 24 (9), 34.
- Good, C. V. (1973). Dictionary of Education. New York : McGraw – Hill.
- Hicks, Hervert G. (1972). The Management of ORganizaiton : A system and Human Pesourecs. New Youk : McGraw - Hill Bool co.
- Holbrook, J.B. (1992). Science ducation in Hong Kong : Achievements and determimants. Education paper 6, Faculty of education, University of HongKong.
- John P.Keeves. (1988). Educational research, methodology, and measurement : an international handbook. Oxford: Pergamon Press.
- Kreitner, R. (1998). Management, 7th edn, Houghton Mifflin, Boston, MA.
- Koonts and Donell. (1972). Cyrill O. principle of Management : An Analysis of Managemial Functions. New Yourk : McGraw – Hill Book Co.
- Mintzberg, Henry. (1994). The Rise and Fall fo Strategic Planning. New York : The Free Press
- Maslow, A.H. (1970). Motivation and Personality. 2 nd ed. New York : Harper and Row.
- Nutt and Backoffrw (1992). The Strategic Management of Public and Third Sector Organizations. San Francisco, Jossey-Bass.

Luschen and Sage .(1981). editors. Champaign, III.: Stipes Publishing

Schermerhorn, John R., Jr., James G. Hunt and Richard N. Osborn. , 2000. Organizational Behavior Seven Edition. New York: John Wiley & Sons.

Spear, G. E. & Mocker, D. W. (1972). The organizing circumstance Environmental determinants
In self - directed learning. Adult Education Quarterly 35(1) : 1-10.

Tosi, H.L. and Carroll, SJ. (1982). Management. New York: John Wiley and Sons

Trevor. S. (1977). Understanding sport organization : The application of organization
Theory Champaign. Human Kinction.

Robbins, S. P. and Coulter, M. (1996). Management. 9th ed. New Jersey : Pearson Prentice Hall.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามการวิจัย

เลขที่แบบสอบถาม

กลุ่มที่.....เก็บข้อมูลวันที่.....

เก็บข้อมูลครั้งที่.....

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การพัฒนารูปแบบการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของมหาวิทยาลัยทักษิณ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา การพัฒนารูปแบบการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของมหาวิทยาลัยทักษิณ โดย แบบสอบถามประกอบด้วยข้อมูล 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไป จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของมหาวิทยาลัยทักษิณ ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการปฏิบัติตามแผนงาน ด้านการติดตามประเมินผล และด้านปรับปรุงแก้ไขการทำงาน จำนวน 40 ข้อ

ส่วนที่ 3 สอบถามข้อดี ข้อควรปรับปรุง ปัญหา อุปสรรคและแนวทางในการดำเนินการพัฒนาในการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาของมหาวิทยาลัยทักษิณ

ความกรุณาให้ท่านพิจารณาตอบตามความคิดเห็นของท่านให้มากที่สุด ข้อมูลและคำตอบทั้งหมดจะถูกปกปิดเป็นความลับ และจะนำมาใช้ในการวิเคราะห์ผลการศึกษาครั้งนี้ โดยออกมาเป็นภาพรวมของการวิจัยเท่านั้น จึงไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อผู้ตอบหรือหน่วยงานของผู้ตอบ เนื่องจากไม่สามารถนำมาสืบค้นเจาะจงหาผู้ตอบได้ ท่านมีสิทธิ์ที่จะไม่ตอบคำถามข้อใดข้อหนึ่ง หากท่านไม่สบายใจหรืออึดอัดที่จะตอบคำถามนั้น หรือไม่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดเลยก็ได้ โดยไม่มีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานใดๆของท่าน ท่านมีสิทธิ์ที่จะไม่เข้าร่วมการวิจัยก็ได้โดยไม่ต้องแจ้งเหตุผล

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

ผู้วิจัย

ส่วนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง ☐ และเขียนข้อความลงในช่องว่างที่กำหนดให้ตามความเป็นจริง

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. สถานภาพ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ 1. ผู้บริหารที่รับผิดชอบภารกิจด้านกีฬา
- ☐ 2. อาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกีฬา
- ☐ 3. อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมกีฬา
- ☐ 4. นายกองค์การนิสิต/ประธานสภานิสิต/ประธานฝ่ายกีฬา
- ☐ 5. ประธานชมรมกีฬา

3. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านกิจกรรมกีฬา

- ☐ 1. ต่ำกว่า 1 ปี
- ☐ 2. มากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 3 ปี
- ☐ 3. มากกว่า 3 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี
- ☐ 4. มากกว่า 5 ปีขึ้นไป

คำชี้แจง ในการทำเครื่องหมาย / ในข้อที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

โดยระดับ 5 หมายถึง มากสุด

ระดับ 4 หมายถึง มาก

ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง น้อย

ระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด

ข้อมูลด้านกระบวนการจัดการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ด้านการวางแผนการจัดกิจกรรมกีฬา					
1.1 ท่านมีส่วนร่วมกำหนดวัตถุประสงค์ และ/หรือ เป้าหมายในการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา					
1.2 ท่านได้มีส่วนร่วมในการวางแผนงานการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา					
1.3 ท่านได้มีส่วนร่วมในการเสนอแผนงาน / โครงการ/กิจกรรม เพื่อการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา					
1.4 ท่านได้มีส่วนร่วมกำหนดวิธีดำเนินการในแผนงาน / โครงการ/กิจกรรม ในการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา					
1.5 ท่านได้มีส่วนร่วมในการคัดเลือกแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม เพื่อการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา					
1.6 ท่านได้มีส่วนร่วมในการจัดหาทรัพยากรหรือกำหนดงบประมาณที่จะใช้ในการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา					
1.7 ท่านได้มีส่วนร่วมพิจารณาตัดสินใจใช้งบประมาณหรือทรัพยากรที่มีในท้องถิ่นเพื่อการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา					
1.8 ท่านมีส่วนร่วมในการสนับสนุนกิจกรรม ในการวางแผนแก้ปัญหาการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา					

ข้อมูลด้านกระบวนการจัดการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.9 ท่านมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการดำเนินงานตามแผนงาน/โครงการ					
1.10 ท่านมีส่วนร่วมในการดำเนินการหรือบริหารจัดการกิจกรรมต่างๆในแผนงาน/โครงการให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน					
2. ด้านการปฏิบัติตามแผนงานการจัดกิจกรรมกีฬา					
2.1 ท่านได้เข้าร่วมประชุมชี้แจง การประสานงานในการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา					
2.2 ท่านได้มีส่วนร่วมในการประสานขอสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นหรือระดมทรัพยากรที่เป็นเงิน คน วัสดุ อุปกรณ์ สำหรับนำมาใช้ในการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาตามแผนงานโครงการ					
2.3 ท่านได้มีส่วนร่วมในการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ในการดำเนินงานตามแผนการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา					
2.4 ท่านได้มีส่วนร่วมในการกำหนดผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติตามแผนงานโครงการเพื่อการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา					
2.5 ท่านได้ร่วมชักชวน ประสานงาน และแสวงหาความร่วมมือจากกลุ่ม/ชมรม ให้เข้าร่วมกิจกรรมในการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา					
2.6 ท่านได้ร่วมปฏิบัติตามกิจกรรมตามแผนงาน/โครงการที่กำหนดเอาไว้					
2.7 ผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬามีการทำงานร่วมกันเป็นทีม					

ข้อมูลด้านกระบวนการจัดการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
2.8 ท่านได้แสวงหาวิธีการแก้ไขปัญหาที่พบการจาก ดำเนินงานด้วยวิธีการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง การซักถาม เพื่อนร่วมงานถึงการแก้ปัญหา					
2.9 เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเป้าหมาย แผนงาน/ โครงการ/กิจกรรม ในการดำเนินการจัดกิจกรรม กีฬาได้แจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องทราบตรงกัน					
2.10 เมื่อพบอุปสรรคที่ทำให้ภารกิจไม่สามารถบรรลุ ตามข้อกำหนด ท่านได้แก้ไขปัญหา และบันทึกผล การดำเนินการเพื่อรายงาน เป็นแนวทางการแก้ไข ปัญหา					
3. ด้านการติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมกีฬา					
3.1 ท่านได้ร่วมประชุมหรือปรึกษาหารือ เพื่อกำหนด วิธีวัดและประเมินผล แผนงาน/กิจกรรม โครงการ การดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา					
3.2 ท่านเป็นผู้หนึ่งที่มีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์ วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ เป้าหมาย แผนงาน/ โครงการ/กิจกรรม การดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา					
3.3 ท่านมีส่วนร่วมในการประเมินผลแผนงาน/ โครงการ/กิจกรรมการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาใน ส่วนที่รับผิดชอบ					
3.4 ท่านมีส่วนร่วมในการออกติดตามความก้าวหน้า ของแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม ตามแผนที่กำหนดไว้ และแก้ปัญหาคำเนินงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย					
3.5 ท่านมีส่วนร่วมในการกำกับดูแล ผลการ ปฏิบัติงานตามแผนงาน โครงการการดำเนินการจัด กิจกรรมกีฬา					

ข้อมูลด้านกระบวนการจัดการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3.6 ท่านมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ผลสำเร็จของงานจากที่ได้ดำเนินการเปรียบเทียบกับเป้าหมายที่กำหนดไว้					
3.7 ท่านได้มีส่วนร่วมในการปรับปรุงแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาให้มีประสิทธิภาพ					
3.8 ท่านร่วมรับรู้ขั้นตอนและวิธีการที่ใช้ในการติดตามประเมินผลกิจกรรมการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา					
3.9 ท่านร่วมส่งเสริมให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการติดตามประเมินผลการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา					
3.10 ท่านได้เสนอแนวทาง วิธีแก้ไขปัญหา อุปสรรคที่เกิดขึ้นระหว่างดำเนินงานตามแผนงาน/โครงการ					
4. ด้านการปรับปรุงแก้ไขปัญหาการจัดกิจกรรมกีฬา					
4.1 ท่านร่วมกำหนดมาตรการ การแก้ไขปัญหที่พบจากดำเนินโครงการ					
4.2 ท่านได้ใช้มาตรการ แนวทางการแก้ไขปัญหามันที่กผลสรุปการดำเนินการแก้ไขปัญหา					
4.3 ท่านได้แนะนำ หรือให้คำแนะนำแก่เพื่อนร่วมงานหรือร่วมหาแนวทางแก้ไขปัญหา เมื่อไม่สามารถจัดกิจกรรมกีฬา ตามแนวทางกำหนดได้					
4.4 ท่านได้ร่วมวิเคราะห์ผลลัพธ์ หากไม่เป็นไปตามที่คาดหวังก็ร่วมค้นหาสาเหตุ และแก้ไข เพื่อมิให้เกิดปัญหาซ้ำขึ้นอีก					
4.5 ท่านได้เสนอแนะหรือนำแบบอย่างที่เป็นประโยชน์จากการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา ไปประยุกต์ใช้ในงานอื่น ๆ					

ข้อมูลด้านกระบวนการจัดการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4.6 ท่านมีส่วนร่วมในการได้รับการตรวจสอบผลการดำเนินงานส่งผลต่อการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาอย่างต่อเนื่อง					
4.7 ท่านมีส่วนร่วมในการได้รับการชี้แนะแนวทางการแก้ไขปัญหาส่งผลต่อการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาอย่างต่อเนื่อง					
4.8 ท่านมีส่วนร่วมในการค้นหาข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นระหว่างการดำเนินงาน ตามแผนงาน/โครงการที่กำหนดไว้					
4.9 ท่านได้มีส่วนร่วมในการนำข้อบกพร่องจากการดำเนินงานมาปรับปรุง แก้ไขให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา					
4.10 ท่านได้มีส่วนร่วมในการนำเสนอข้อมูลการวัดและประเมินผลการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา ต่อส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อให้รับรู้และร่วมหาแนวทางแก้ไข					

ภาคผนวก ข
คำดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			คะแนนรวม	ค่า IOC	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	ด้านการวางแผนการจัดกิจกรรมกีฬา						
1.1	ท่านมีส่วนร่วมกำหนดวัตถุประสงค์ และ/หรือ เป้าหมายในการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
1.2	ท่านได้มีส่วนร่วมในการเสนอแผนงาน /โครงการ/ กิจกรรม เพื่อการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
1.3	ท่านได้มีส่วนร่วมในการคัดเลือกแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม เพื่อการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
1.4	ท่านได้มีส่วนร่วมกำหนดวิธีดำเนินการในแผนงาน /โครงการ/กิจกรรม ในการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
1.5	ท่านได้มีส่วนร่วมในการจัดหาทรัพยากรหรือ กำหนดงบประมาณที่จะใช้ในการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
1.6	ท่านได้มีส่วนร่วมพิจารณาตัดสินใจใช้งบประมาณ หรือทรัพยากรที่มีในท้องถิ่นเพื่อการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
1.7	ท่านมีส่วนร่วม ในการวางแผนแก้ปัญหา การดำเนินการ จัดกิจกรรมกีฬา	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
1.8	ท่านมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ระหว่างการดำเนินงานตามแผนงาน/โครงการ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
1.9	ท่านได้มีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
1.10	ท่านมีส่วนร่วมในการดำเนินการหรือบริหารจัดการกิจกรรมต่างๆ ในแผนงาน/โครงการให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			คะแนนรวม	ค่า IOC	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
2	ด้านการปฏิบัติตามแผนงานการจัดกิจกรรมกีฬา						
2.1	ท่านได้เข้าร่วมประชุมชี้แจง การประสานงานในการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2.2	ท่านได้มีส่วนร่วมในการประสานขอสนับสนุนทรัพยากรที่จำ หรือระดมทรัพยากรที่เป็นเงิน คน วัสดุอุปกรณ์ สำหรับนำมาใช้ในการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาตามแผนงาน โครงการ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2.3	ท่านได้มีส่วนร่วมในการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารต่างๆ ในการดำเนินงานตามแผนการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2.4	ท่านได้มีส่วนร่วมในการกำหนดผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติตามแผนงาน โครงการเพื่อการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2.5	ท่านได้ร่วมชักชวน ประสานงาน และแสวงหาความร่วมมือจากกลุ่ม/ชมรม ให้เข้าร่วมกิจกรรมในการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
2.6	ท่านได้ร่วมปฏิบัติตามกิจกรรมตามแผนงาน/โครงการที่กำหนดเอาไว้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2.7	ผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬามีการทำงานร่วมกันเป็นทีม	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2.8	ท่านได้แสวงหาวิธีการแก้ไขปัญหาที่พบการจากดำเนินงานด้วยวิธีการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง การซักถามเพื่อนร่วมงานถึงการแก้ปัญหา	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2.9	เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเป้าหมาย แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม ในการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาได้แจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องทราบตรงกัน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			คะแนนรวม	ค่า IOC	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
2.10	เมื่อพบอุปสรรคที่ทำให้ภารกิจไม่สามารถบรรลุตามข้อกำหนด ท่านได้แก้ไขปัญห และบันทึกผลการดำเนินการเพื่อรายงาน เป็นแนวทางการแก้ไขปัญหา	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	ด้านการติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมกีฬา						
3.1	ท่านได้ร่วมประชุมหรือปรึกษาหารือ เพื่อกำหนดวิธีวัดและประเมินผล แผนงาน/กิจกรรมโครงการ การดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3.2	ท่านเป็นผู้หนึ่งที่มีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ เป้าหมาย แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม การดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3.3	ท่านมีส่วนร่วมในการประเมินผลแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาในส่วนที่รับผิดชอบ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3.4	ท่านมีส่วนร่วมในการออกติดตามความก้าวหน้าของแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม ตามแผนที่กำหนดไว้และแก้ปัญหการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3.5	ท่านมีส่วนร่วมในการกำกับดูแล ผลการปฏิบัติงานตามแผนงาน โครงการการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3.6	ท่านมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ผลสำเร็จของงานจากที่ได้ดำเนินการเปรียบเทียบกับเป้าหมายที่กำหนดไว้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3.7	ท่านได้มีส่วนร่วมในการปรับปรุงแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาให้มีประสิทธิภาพ	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			คะแนนรวม	ค่า IOC	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
3.8	ท่านร่วมรับรู้ขั้นตอนและวิธีการที่ใช้ในการติดตามประเมินผลกิจกรรมการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3.9	ท่านร่วมส่งเสริมให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการติดตามประเมินผลการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3.10	ท่านได้เสนอแนวทาง วิธีแก้ไขปัญหา อุปสรรคที่เกิดขึ้นขณะระหว่างดำเนินงานตามแผนงาน/โครงการ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	ด้านการปรับปรุงแก้ไขปัญหาการจัดกิจกรรมกีฬา						
4.1	ท่านร่วมกำหนดมาตรการ การแก้ไขปัญหที่พบจากดำเนินโครงการ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4.2	ท่านได้ใช้มาตรการ แนวทางการแก้ไขปัญหับันที่ผลสรุปการดำเนินการแก้ไขปัญห	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4.3	ท่านได้แนะนำ หรือให้คำแนะนำแก่เพื่อนร่วมงาน หรือร่วมหาแนวทางแก้ไขปัญห เมื่อไม่สามารถจัดกิจกรรมกีฬา ตามแนวทางกำหนดได้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4.4	ท่านได้ร่วมวิเคราะห์ผลลัพธ์ หากไม่เป็นไปตามที่คาดหวังก็ร่วมค้นหาสาเหตุ และแก้ไข เพื่อมิให้เกิดปัญหาซ้ำขึ้นอีก	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4.5	ท่านได้เสนอแนะหรือนำแบบอย่างที่เป็นประโยชน์จากการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา ไปประยุกต์ใช้ในงานอื่นๆ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4.6	ท่านมีส่วนร่วมในการได้รับการตรวจสอบผลการดำเนินงานส่งผลต่อการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			คะแนนรวม	ค่า IOC	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
4.7	ท่านมีส่วนร่วมในการได้รับการชี้แนะแนวทางการแก้ไขปัญหาส่งผลต่อการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4.8	ท่านมีส่วนร่วมในการค้นหาข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นระหว่างการดำเนินงาน ตามแผนงาน/โครงการที่กำหนดไว้	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
4.9	ท่านได้มีส่วนร่วมในการนำข้อบกพร่องจากการดำเนินงานมาปรับปรุง แก้ไขให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4.10	ท่านได้มีส่วนร่วมในการนำเสนอข้อมูลการวัดและประเมินผลการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาต่อส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อให้รับรู้และร่วมหาแนวทางแก้ไข	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ภาคผนวก ค
หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ โทร. 7501

ที่ ศธ 64.27/01๑๖

วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ 2553

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน นางสาววัลลยา ธรรมอภิบาล

ด้วย นายมัทวัต วิไลลักษณ์ นิสิตระดับปริญญาโท หลักสูตร การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชา การศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ชั้นปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2/2552 กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง พัฒนารูปแบบการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา ของมหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา

โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

รองศาสตราจารย์น้อม	สังข์ทอง	ประธานกรรมการ
อาจารย์ ดร.อมลวรรณ	วีระธรรมโม	กรรมการ

เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ ของนิสิตดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ประดิษฐ์ มีสุข)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

107

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ โทร. 7501

ที่ ศธ 64.27/0๑๙๔

วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ 2553

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์

เรียน อาจารย์เกษม พันธุสะ

ด้วย นายมัมวัด วิไลลักษณ์ นิสิตระดับปริญญาโท หลักสูตร การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.)
สาขาวิชา การศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ชั้นปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2/2552 กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง พัฒนารูปแบบการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา ของมหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา

โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

รองศาสตราจารย์น้อม	สังข์ทอง	ประธานกรรมการ
อาจารย์ ดร.อมลวรรณ	วีระธรรมโม	กรรมการ

เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ ของนิสิตดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพ จึงใคร่ขอความ
อนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ประดิษฐ์ มีสุข)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ต้นฉบับไม่มีหน้า 108

NO PAGE 108 IN ORIGINAL

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล	นายมนต์ วิไลลักษณ์
วัน เดือน ปีเกิด	13 มกราคม 2515
สถานที่เกิด	จังหวัดสงขลา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	132 / 22 หมู่ 8 เทศบาลตำบลเขารูปช้าง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2538	ปริญญาการศึกษาบัณฑิต (กศ.บ.) สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
พ.ศ. 2553	ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาการศึกษาเพื่อพัฒนารัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยทักษิณ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา